

TOMUS TERTIUS

DANUBIUS PANNONICO- MYSICUS,

Observationibus

GEOGRAPHICIS, ASTRONOMICIS,
HYDROGRAPHICIS, HISTORICIS,
PHYSICIS

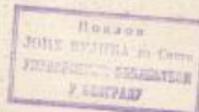
PERLUSTRATUS

Et in sex Tomos digestus

AB ALOYSIO FERD. COM. MARSILI

Socio Regiarum Societatum Parisiensis, Londinensis, Monspeliensis.

TOMUS TERTIUS.

HAGÆ COMITUM, Apud P. GOSSE, R. CHR. ALBERTS, P. DE HOND'T.
AMSTELODAMI, Apud HERM. UYTWERF & FRANÇ. CHANGUION.

M. D. C. C. XXVI.

T O M U S III.
DE
MINERALIBUS
CIRCA
DANUBIUM
EFFOSSIIS,
Necnon Aquâ Abrâsis, & in eum deductis.

PRO E M I U M.

Ipas, seu Littora, quantum ad formas ipsorum attinet, alicubi plana, alicubi montuosa, aliis etiam in Locis paludosâ reperiri: Item pro diversâ naturali dispositione solum ipsum Flumini circumpositum (quin & Alveum) variam fortiri configurationem, extantem nimirum, aut planitie aqualem, aut concavam, superius 3°. Tomi Primi Parte, ubi de Alvei structurâ, patefecimus.

Ordo igitur, & data jam fides postulant, ut ad ea, quæ circa Fluminum Alveos, præcipue Danubii, explicanda remanent (nec varia profectio defunt, Terræ scilicet, Arenæ, Glareæ, Silices, nec non alia) sermones nostros convertamus.

Porrò carum partium, quæ Danubii Alveum, imò & ripas (nam & his copiosè insunt) materialiter intus, vel foris componunt, insigniores Lapideæ sunt, cædemque aut constanter inhærentes, aut casualiter additæ, ac veluti advenæ.

Quæ constanter inhærent, hæ radicibus suis ibidem infixa sunt, ut quoque in assurgentibus ipsis aut montosis fitibus. Advenæ verò Partes sunt mobiles, solutæ, atque è remotioribus locis illuc invectæ, vel ibi saltē degeneris cujusdam naturæ effectæ.

Priores, puta constanter permanentes, subdividi possunt in nobiles, & ignobiles: Nobiles, ac ferè pretiosas ibi opportunè expendemus, ubi generatim de Lapidibus in Alveo Danubii sermo instituetur; nunc ignobiles considerare aggrediamur, quæ sunt:

Primò Terra multiplicis generis: Pinguis, Atra, Argillosa, Arenosa, Cretacea, Tophacea, quales circa Danubium varietates, aliisque locis haud paucis haberi salibus etiam permittas sèpè jam diçtum, & proximo de Arenis membro unâ cum additis earumdem Locis, adhuc amplius dicetur.

Secundò arenæ, quæ vel molles sunt, ac solubiles, vel consistentes ac duræ: Molles voco terrarum concretiones, quæ aquis facilè solvuntur; consistentes verò è contra, cuiusmodi sunt limaturæ lapidum, vel aliorum Mineralium ob alluviones a quarum orta.

Tertiò Glareæ faxosæ ignobiliores, vel nobiliores, seu è Lapidibus etiam pretiosis segmina quandoque abraſa.

Quartò demum Silices (seu Phlegmatis terreo-aquosi mucus) duri, rigidi, unicolores, aut multipliciter variegati, terrarum etiam venis intercurrentibus distincti.

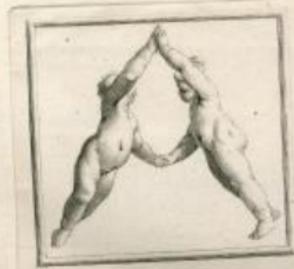
P A R S P R I M A.

DE ARENA, ET LAPIDIBUS IN ALVEO

D A N U B I I.

S E C T I O   I

De Arenâ Danubii.

Rena, quæ partem Alvei constituit, hujus tam magni Fluminis, ad examen revocari jure meritòque exposcit, quod jus, ut cæteris etiam tam multiplici varietate in ipsum confluentibus Arenis commune evaderet, aquum nobis visum est.

Distinguitur autem Arena a Terrâ ob aquæ miscellam merum lutum factâ, quod non adeò solubilis sit, & quod spatiofisis, ac planis Terræ sitibus præcipue occur-

rat, ubi minus scilicet concitata excurrunt, Flumina, verum dum ipsi terrae, seu limo permista, tunc Terra modò nomine Arenæ, vicissimque Arena terra nomine venit.

Quæ sanè ruditis mixtio distinctis, moxque afferendis experimentorum seriebus plurium ablutionum analysi pertentatis manifestior fiet, detecta nimurum Terræ proportione variis in Fluminibus cum multiplici Arenâ confusæ.

Jam verò considerandum circa ipsius Arenæ originem an sit minutiorum particularum aggeries, quæ abradentium fluxu aquarum a Lapidibus fuerint devulsæ, an verò sint Terræ granula primum faltem purificationis gradum adepta, quod etenim earum species, faltem aliqua illorum sit Lapidum Limatura, qui organizationi Montium deserviunt, ipsa comprobat existentia granulorum, tam Auri, & Argenti, quam Arenæ copiosioris, instar Pyritarum pellucideæ, quam etiam metallorum alterius generis probè limatorum a vi Torrentium pluviis auctorum corrodente, & quorum inibi copia sèpè sèpius conspicitur, Aquæ siquidem Torrentium, seu pluviae, venas metallicas Auri & Argenti Marchesitarum quoque subeentes arenulis pretiosis (quales suo pariter loco adnotabimus) flumen ditant; quare si hujusmodi corrosiones duris adeo metallis contingunt, multò magis iisdem crunt obnoxia teneriorum cementitiorum, ac seccitum Lapidum genera.

Præterea de alterius Arenæ genere minus utique dubitandum esse, videlicet quædam Petrificationis inchoamenta, cum fabuleta ferè semper humore madida, nisi metallicum, faltem Gorgonium spiritum in se coercere, aptum ad transformandam in Arenæ globulos Terram, non obscurè indicent.

Porrò hujusmodi Arenas, figurâ, colore, sapore, duritiei gradu, ac origine ipsâ multifariam distingui declarare placuit, tum exemplis in medium adductis, tum detectis Locis ex quibus ipsa ducunt originem.

Cæterum magna quamvis secreta Naturæ haud satis exponi brevi tractatione agnoscam, erunt nihilominus ista parva quadam initia ad majora apertiùs intelligenda.

M O D I O L U S,

In suas Partes VI. divisus; ad Luti Arenæque inhærentis
Proportionem cognoscendam.

A R E N A E D E
ad Nusdorf,
Magnitudo
Naturalis. Per Microscop. visâ.

D A N U B I O;
Ripâ Septentrionali, prope Viennam,
Magnitudo
Naturalis. Per Microscop. visâ.

Figura [Punctorum]

Color [Cinericeus.]

Sapor [Exsiccatae - Saponeus.
Humidae - Nullus.
Lavatae - Nullus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ sui Parte, defecrat.

Plurium Angulorum } Rotunda.

Argenteus.

Flavus.

Cinericeus.

Figura [Punctorum]

Color [Cinericeus.]

Sapor [Exsiccatae - Saponeus.
Humidae - Nullus.
Lavatae - Nullus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ sui Parte, defecrat.

Plurium Angulor. } Rotunda.

Argenteus.

Flavus.

Cinericeus.

Figura.

Color.

A R E N A E D E T I B I S C O;

supra Segedinum,

Magnitudo

Naturalis. Per Microscopium visâ.

in viciniâ Segedini,

Magnitudo

Naturalis. Per Microscop. visâ.

Figura [Punctorum.]

Color [Cinericeus.]

Sapor [Exsiccatae - Terreus.

Humidae - Paludosus.

Lavatae - Paludosus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ sui Parte, defecrat.

Plurium Angulor. } Rotunda.

Argenteus.

Flavus.

Cinericeus.

Figura [Punctorum]

Color [Cinericeus.]

Sapor [Exsiccatae - Terreus.

Humidae - Paludosus.

Elutriatae - Paludosus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ sui Parte, defecrat.

Tom. III.

C

A R E N A E

ARENÆ DE MARUSIO.

Magnitudo

Naturalis. Per Microscop. visa.

Magnitudo

Naturalis. Per Microscop. visa.

Figura [Punctorum.] Plurium Angulor. Rotunda.

Color [Cinericeus.] Argenteus. Flavus.

Sapor [Exsiccate -] Terreus. [Humidae -] Paludosus. [Elutriatae -] Paludosus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata, nullâ fui Parte defecata.

Figura [Punctorum.] Plurium Angulor. Rotunda.

Color [Cinericeus,] Argenteus. Flavus.

Sapor [Exsiccate -] Terreus. [Humidae -] Paludosus. [Lotæ -] Paludosus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ fui Partibus defecata.

Figura. Plurium Angulor. Rotunda.

Color. Argenteus. Flavus.

ARENÆ DE LAITA;

Magnitudo

Naturalis. Per Microscopium visa.

Figura [Punctorum.] Plurium Angulor. Rotunda.

Color [Cinericeus.] Argenteus. Flavus.

Sapor [Exsiccate -] Nullus. [Humidae -] Nullus. [Elutriatae -] Nullus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ fui Parte defecata.

ARENÆ DE RAB. FL.

Magnitudo

Naturalis. Per Microscop. inspecta.

Figura [Punctorum.] Plurium Angulor. Rotunda.

Color [Cinericeus.] Argenteus. Flavus.

Color [Cinericeus.]

Sapor [Exsiccate -] Nullus. [Humidae -] Nullus. [Lavatæ -] Nullus.

Arenæ hujus Mensura, I., octies ex Aquâ clarâ elutriata $\frac{1}{2}$ fui Partibus defecata.

Figura. Plurium Angulorum. Rotunda.

Color. Argenteus. Flavus.

ARENÆ

A R E N A E D E D A N U B I O;
A D P E S T U M,
M a g n i t u d o

N a t u r a l i s.

P e r M i c r o s c o p . v i s a .

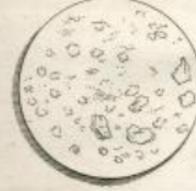
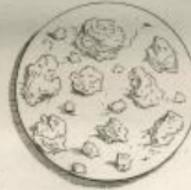
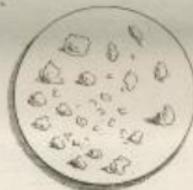
F i g u r a [P u n c t o r u m .] P l u r i u m A n g u l o r u m . } F i g u r a .
R o t u n d a .

C o l o r [C i n e r i c e u s .] A r g e n t e u s . } C o l o r .
F l a v u s .

C i n e r i c e u s . }
E x f i c c a t a - P a l u d o f u s .
H u m i d æ - M a g i s P a l u d o f u s . }
E l u t r i a t æ -

A r e n æ h u j u s M e n s u r a , L , o c t i e s e x A q u a c l a r a
e l u t r i a t a , $\frac{1}{2}$ f u i P a r t e d e f e c r a t .

C O N G E R I E S
A R E N A R U M .

VARIO AB SITU ALVEI D A N U B I I.

Atque in eundem confluentum;

Varii item Soli, quod Tibiscum, Danubiumque interjacet
SABULA, GLAREÆ, LIMOSÆ TERRÆ, AC ARIDÆ

*Omnia Disquisitioni nostræ olim servata, ac cistis, seu loculis
seposita.*

S A B U L A

- I. AD VIENNAM è Danubio
- III. COMAROMIUM paulò infra
- V. AD VICEGRADUM
- VII. BALÆ IN CAMPIS
- IX. E MARUSIO propè Segedinum

T E R R A E

- I. EX MARUSIO Terra putrida.
- III. E PALUDIBUS TIBISCI, Terra, five lutum.
- V. Infra nigram posita arenosa, super quam gramen amoenissimi luxurians

G L A R E Æ

- II. AD POSONIUM
- IV. STRIGONII in viciniâ.
- VI. AD BUDAM
- VIII. DE Marcâ Flumine ubi confluit X. E DANUBIO ex adverso Pantalæ

L U T A .

- II. KERES Fluminis ad Ripam terra quasi cretofâ salsa.
- IV. E regione MARTINOS, Terra nigra cum Nitro.
- VI. Ex campo haud procul a Danubio, Hor. infra Veresmarton, Terra, seu Lutum.

Ad Examen revocatæ fuerunt.

I.

A R E N A D A N U B I I

*Et ad radices Montis Cætii, & ex Ripâ Septentrionali
Flum. prope Viennam.*

Nativâ formâ suâ puncrorum instar ac cinerei coloris spectatur, sapor aridæ fa-

Tom. III.

E

poni

poni similis, ast dum humida, ac elota, nullius. Per Microscopium visa, multiplicium est figurarum, rotundæ, triangularis, multangulæ, oblongæ; coloris autem pellucidi, Argentci, Cinerei, Flavi.

Hujus Arenæ mensura I vicibus octo, aquâ clarâ elutriatâ, modo $\frac{1}{4}$ sui parte, modò $\frac{1}{5}$; parum modò aliter defecerat, postquam omni jam terreâ impuritate fuerat repurgata.

I I.

Arena è Tibisco supra Segedinum.

Minutissima, Minima

Ejus mensura I, modò ad $\frac{1}{5}$ modò ad $\frac{1}{4}$ quandoque ad $\frac{1}{6}$ sui partem decreverat, quando omni terreâ fice fuerat repurgata; eadem quum secâ esset, terrei, humida, & elutriata, paludosî erat saporis.

I I I.

Ex Marusio Arena.

Hujus naturalis forma prioribus similis, instar scilicet punctorum mediæ grossitudinis, cinerei coloris. Microscopio inspecta, tum subrotunda, tum variè angulosa & colore argenteo, pellucido, flavo, ac cinereo cernebatur, nec, postquam elutriata, ullâ sensibili defecerat parte.

I V.

E Danubio ad Pont.

Arena.

Figura, veluti punctorum, color cinericeus, tam arida, quam aquis madida, paludosî saporis. Microscopio observata apparuit majuscula, angulis pluribus, vel rotunda, cinereo, pellucido, subflavo colore prædicta

Hujus mensura I. vicibus octo aquâ limpida elutriatâ $\frac{1}{4}$ sui parte carebat.

Et in ceteris similiter, quas Icone designavimus.

Cæterum media minores, grandiusculæ arenarum variantes formæ, coloribus etiam figurâ, ac aliter dissidentes, Microscopio lustratae, omnes hypotesim nostram firmant, potius scilicet e montibus derivari, esseque Lapidum veluti limaturam, quam parva inchoamenta Petrarum.

Situla, seu Modiolus Ligneus, quem adhibuimus ad mensurandam arenam, unicis sex, seu partibus erat distinctus, ad discernendam inherentis Luti, Arenæque proportionem.

Typum vide ante Arenarum figuræ expressum.

S E C T I O I I.

De Lapidibus in, & ad Alveum Danubii.

PArtes hujus Fluminis, quæ montibus includuntur Alveo æquè, ac ripis, varie magnitudinis Lapidibus abundant, qui tribuunt denominationem Alveo cum fundo glareoso.

In Planitiebus Hungariae, Bulgariae, præter pauca Loca in Mappis notata, fundum luto ferè, tantum paucis perquam raro interspersis lapillis, constat.

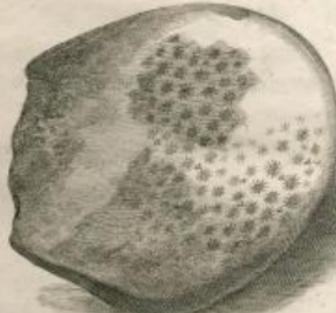
Nullibi verò istiusmodi Lapidès legere commodius potuimus, quæ spatio inter Cætii Montis radices, ac Mœnia Urbis medio; In eosque curavimus arte Lævorem inducere. Quos pariter in extraneos, seu advenas, & in Danubiales (prout initio indicavimus) distinguere placuit: Primi generis Lapidès sic nominantur, quod a rivulis, ac Torrentibus in Flumina, inde ad Danubium transvehantur: Procul dubio pretiosi ibi occurrentes hujuscæ classis sunt, timirum geniti, ac maturati in montibus varias inter terras, seu diversa mineralia, ipsorumque halitus.

Danubiales igitur origine sunt, qui in ipso Flumine re ipsâ efformantur, & hoc quidem præter alias rationes, inde convincitur, quod scilicet nonnulli sese offrant Alvei tractus, qui solummodo Lapidès in se continent, cum tamè non minus supra, quæ infra eosdem merum lutum, ac limus inveniatur, adeo ut hinc licet arbitrari concursum quarundam partium terræ illius speciatim idonearum, Arenam ritè cum his combinatam, nec non solem, & aërem caufam fieri corum existentia, qui utique sunt Danubiales, & unicè proprii illius loci, ubi suam generationem agnoscant, nisi quis tamè libentius crederet illos Lapidum tractus partes esse terre glareolæ, quæ subtus Alveum ex alterutraterræ adjacentis ripâ distendatur; cujuscumque enim generis Lapidès, pulchrior etiam species (in Danubii *crystallo apprensus*) ac *forma singulis veluti propria*, non tamè malè indicant Aquarum alluvie glareosam venam Fluminis erodente inde eos abstractos, & deinceps variis rotationum motibus minus asperam, politioremq; figuram adeptos. Quæ quidem ita se habere posse persuadet observatio *Lineæ petrose* penes Salankemen propè viam publicam spectabilis in latere Montis.

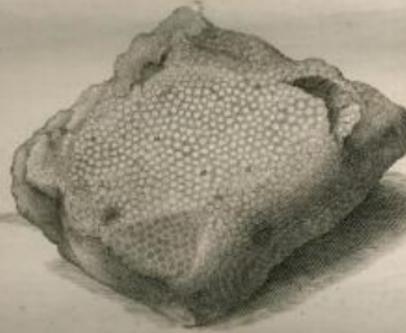
In hac primùm traditâ generali divisione fundantur cæteræ, sequenti tabulâ exhibite, ubi comprehenduntur quotquot obtinere potuimus Lapidum species.

Icones quoque corundem faciliorem reddent notitiam, quoad partes intus, ac foris, ope Microscopii examinatas secundum structuram, & colores, nec non aliis etiam tentaminibus, quæ lucem aliquam afferre potuerunt, intimius vegetationem Lapidum scrutari cupientibus, & curam difficultioris adeo indaginis sibi amplius asfumentibus.

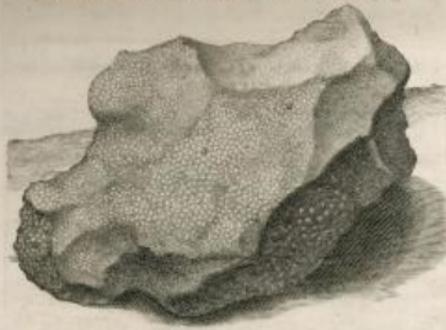
Pretiosis	Majoribus	{ Crystallo Granato	{ Albo sive Leucachate Rubro Nigro
	Minoribus		
Minus pretiosis	Achate.	Iaspide	Viridi Albo-viridi
	Porphyrite.		Albo-nigro Flavo-nigro Cinereo
Adven- tis	Lydio Lapidē		Nigro Albo-nigro Nigro figuris albis Nigro maculis albis
			Stellario Lapide, seu Astarte
Glarea	Nobilibus Schlein- ditiis Marmore rigidioribus	Specie Porphyror.	{ Albore mistorum Rubrorum
Alvei Da- nubii	Danu- bialib. origi- ne	Lapide Pario.	{ Cinereo Olivaceo
Lapidi- bus	Ignobilibus, quo- slib specie arenoso- rum colloco, quia ipsorum grana vel crassitie, vel im- maturitatis gradu, quo a nobilibus dif- ferunt, etiam inter- fe distinguuntur hic appollo or- dine.	Arenoso terreo, ter- tiā parte duritiei, quam marmor obti- net predito. Figurā	{ Globatā Terrei Viridis
		Arenoso participe duarum partium duritiei marmo- ree; Figurā	{ Solaris, seu lutei qualis est arenar.
		Arenoso ad quatuor ferē partes solidita- tis Marmororum in- durato. Figurā	{ Coloris { Travertini seu lap. Cement. obscuri
		Arenoso quatuor in- tegras duritiei par- tes habente, adeo ut Marmor ferē a- quet. Figurā	{ Tabulatā { Travertini lapidis, seu Cementitii, ob suam duritatem, ex qua etiam nitor, naturam mar- moris similitudine
		Arenoso venis can- didis interstincto;	{ Globatā { Albi Coloris { Cinerei
		Figurā	
		Arenoso ex partibus, aliis minus, aliis omnino solido compacto. Figurā	{ Globatā { Varii Coloris {
		Arenoso toto peni- tus duro ac splendi- do. Figurā	{ Tabulatā { Nigri Lydium Coloris { Lapidem imi- tantis.
			Astroites.

Astroïtes. I. Genus,
Stellis, paſſim aſperfum, majoribus, a. a. a. a. &c.

Astroïtes. II. Genus,
Stellis nitens minoribus; a. a. a. &c.

Astroïtes, III. Genus,

Stellulas habens minimas, & quaſi innumeratas: a. a. a. a. &c. &c.
Tom. III.

III CLASSIS
LAPIDUM MINUS PRETIOSORUM
IN
DANUBIO
REPERTORUM.

- I. Achatis candicantis, seu Leucachatis, (Minoribus, Mediis, Majoribus Lapilis, simul sumptis.) S.
- II. Achatis obscuri Rufescantis, Species II.
- III. Achatis Nigri Species I.
- IV. Iaspidis Viridis Species I.
- V. Iaspidis Flavo-Viridis, Ventrosi, Species I.
- VI. Porphyri Luteo-Nigri,
- VII. Porphyri, Atro-Candescens,
- VIII. Porphyri Cinericeo-Rubri,
- IX. Lydii Lapidis, Nigri,
- X. Lydii Lapidis, Nigri, Albo mixti,
- XI. Lydii Lapidis Nigri, Albo signati,
- XII. Lydii Lapidis Nigri, Albore variegati. Cujuisque Species, I.

ANATOMIA
LAPIDUM QUASI PRETIOSORUM

Per Medium Sectione, Trituratione, Ablutione!

Structura, ac quomodo Colores intrinseci se habeant ad exteriorem eorum speciem;

Microscopii beneficio.

I. ACHATIS, Colore Albo; sive Leucachatis. Color; quum in Pulverem Lapidis, & Pulvis Lapidis Microscopio inspectus; item Vitrum in quo aqua eodem pulvere infecta, quale nam id omne fuerit, melius ex Tabulis figuratis jam positis innotescet.

Methodo modo indicatae, quam in praedictis servavimus, istud addendum, post infusionem scilicet Pulveris oëties factam, ei ne hilum quidem decessisse.

Lapis iste per medium fectus, tam secundum naturalem suam magnitudinem observatus, quam dum Microscopio iustratur, idem.

II. Lydii Lapidis cuidam ex pluribus speciebus parem adhibuimus Encheiris in, prout in precedenti tabula figuræ expressæ, ostendunt.

IV. C L A S S I S N O B I L I U M , S C H L E I M D I C T O R U M

V E L

Ex Muco Lapidum Marmor duritie suâ excedentium, è Danubio, formis repræsentatorum, quos sequens Tabula 48. distinctis figuris repræsentat.

A N A T O M I A L A P I D U M N O B I L I U M .

Quatuor Lapidum è nobilium Classe Anatomiam omnibus modis supra memoratis tentavimus.

Qualiter verò iidem apparuerint vide ex figuris in Tabula Lapidum quasi pretiosorum.

V. C L A S S I S L A P I D U M I G N O B I L I U M .

- I. Lapis Arcenosus terreus, tertia parte duritiei, quam marmor obtinet, præditus.
- II. Arenosus dimidium Marmoreæ duritiei æquans.
- III. Arenosus ad tres marmoreæ soliditatis partes induratus.
- IV. Lapis arenosus quatuor partes duritiei adeptus, quibus marmorum ferè duritiem æquat.
- V. Arenosus Salinis candidantibus venis insignitus.
- VI. Arenosus ex partibus omnino duris, simulque aliis non duris coagmentatus.
- VII. Arenosus optimè compactus, adeo ut iactus flammarum emittat.

A N A -

ANATOMIA LAPIDUM IGNOBILIJM

Simplici resectionum, & ope Microscopij exercita.

- I. Lapis medio sectus, arenosus, terreus, compactus, naturali suæ magnitudinis formâ spectatus.
- a. Lapis medio sectus, arenosus, terreus, Microscopij auxilio non nisi è globulis terreis unâ cum quibusdam venis, texture sua fundamentis confare visus.
- II. Lapis medio sectus, arenosus, dimidium duritiae marmoreæ obtinens, formâ fabulatâ, sive S. S. S. exterius colore luteo, interius obscurè terreo.
- b. Lapis medio sectus, arenosus dimidium marmoreæ soliditatis ostentans, ope microscopij arenosorum globulorum congerie componi videtur.
- III. Lapis medio sectus, arenosus, tres marmoreæ duritiae partes affequutus; Crusta externa ferè lutei coloris, interna verò substantia terreo-obscuri splendentis, arenæ granulis mixta.
- c. Lapis medio sectus, arenosus, trium partium marmoreæ duritiae particeps: Microscopio examinatus, conglobatam massam arenosarum particularum ostendit.
- IV. Lapis medio sectus, arenosus, quatuor duritiei partibus gaudens, unde ad marmoris soliditatem proximè accedit: Exteriori cortice in speciem lucido, sed interius atri coloris.
- d. Lapis medio sectus arenosus planè induratus marmoris ferè duritie. Microscopio inspectus compluribus super strata stratis, sed pauciori globorum arenosorum copiâ concretus apparuit.
- V. Lapis medio sectus, arenosus, insignis duritiei intertextus candidis salinis Massam arenaceam splendentium granorum variâ interruptione complectens.
- e. Lapis medio sectus, arenosus, venis canticibus aspectabilis, at Microscopio adhibito ad interiorem texturam perlustrandam, aspectui obtulit copiam materici admodum compactæ, ex qua ipsius durities.
- VI. Lapis medio sectus, partim omnino compactus, partim aliter; ob quam heterogeneitatem nascitur etiam varia durities in uno, eodemque Lapide.
- f. Lapis medio sectus, partim optimè, partim malè compactus, Microscopio visus texturam ipsius monstrante partes detegit minus compactas, prout Literis designatae in tabulâ figurarum apparent.
- VII. Lapis medio sectus arenosus, satis durus qui dum percutitur scintillas emitit; colore est nigro (minus quam Lapis olim Lydius dictus) cum granulis pelliculidis.
- g. Lapis medio sectus arenosus, satis durus, quo percusso exeunt scintillæ: ope Tom. III.

Microscopii totus distinguitur micantibus radiis refertus, quorum aliqui uno
situ, alii altero sursum, veluti è centro quodam evibrari videntur.

D E D U C T I O.

Ex hujusmodi igitur leviter pertentata Lapidum Danubialum Anatome concludimus.

Primò Lapidès quasi pretiosos maximā ex parte constare particulis extrinsecis salinam naturam æmulantibus, quarum substantia, Solis, atque ambientis aëris longā digestione purior reddita, in eam denique formam (quam exhibent prædicti Lapi-
des) melius denfata evasit.

II. Lapidès nobiles ex substantiâ gigni, Arenæ elaboratoris, seu Argillæ accedente
fucco glutinoso ab aquis subministrato, cuius, necnon Solis, externique ambien-
tis aëris beneficio illam denique assequuntur firmitatem, quâ marmorum duritiem
ferè æquant.

III. Lapidès ignobiles censerri posse congestam molem Arenarum, seu verius Li-
mature ab aquis ad saxa montium impetu allis abrasat, quæ defectu aptioris glutini-
nis, necnon ob ipsius materiæ crassitudinem exquisitius suis partibus adaptari, ac solidari
nequierit.

IV. Colores nobilium Lapidum ferè pretiosorum ortum ducere ex purissimâ Ter-
ra Argillâ halitibus Mineralium infœcta, & quâ minutissimis corundem Lapi-
dum particulis intimè adjuncta. Secus verò Ignobilium Lapidum, rudior arenæ tex-
tura, seu particularum conformatio nec similem intra se tineturam, nec tenacius
implicari permittit.

V. Lapidum Colorem multò vivaciorem sensu percipi, dum adhuc in suâ natura-
li integritate permanent, secus verò in pulvisculum refoluti languidiorem colorem
reddunt, quis non sicut antea ex similibus partibus simul junctis similium quoque
radiorum copia oculos simul percellit, at folummodo distracti invicem medio alte-
rius generis intercepto, pauciores radii visum feriunt.

VI. Lapidès tum nobiles, tum ignobiles extrinsecus multò duriores esse, quâ
intrinsecus, eo quod exterior pars magis immediate subjaceat actioni, ac digestioni
Solis indurantis, necnon pressioni ac fermentis ab aëre ambiente communicatis.

P A R S I I.

D E

MEDIIS MINERALIBUS,

L A P I D I B U S,

A C

M E T A L L I S.

Ic confistere initio animus fuerat, ast plurima & rara, quæ hic,
illic se se obtulerunt, & quorum origo nonnisi e Montibus
petenda est; imò arenae metallorum sèpè granulis, ac pretio-
fis Lapillis commixta impulsum dederunt ut breviorem trade-
remus Historiam Lapidum, Metallorum, aliorumve Minera-
lium in Pannoniis, Mysiis, ac Daciis natalem sedem habentium.

Nos igitur (quemadmodum Animantibus, quæ Amphibia vocantur, brevi expedit
extra aquas vagari) ita rei conditione exposcente, imò, quamvis in re dispari, attamen
ritum Anatomicorum servabimus, qui primum de partibus, & affectionibus hu-
mani Corporis in genere differentes, dein quicquid latet in interioribus viscerum re-
cessibus detegunt, ita & nos Mineralogiam nostram a generalioribus quibusdam cir-
ca Montes auspiciabimur, deinceps quæ specialiora sunt fusius prosequemur.

D E

M A P P A

METALLOGRAPHICA.

Appam Metallographicam mineras, seu fodinas ferè omnes totius Hungariae suo caractere distinctas comprehendentem præmittimus, ne ignoret Lector, quibus in locis ea colligantur metalla, de quibus postmodum sermo fiet.

Earumdem minerarum pleraque non solum inspectæ a me fuerunt, sed & mineralium ipsorum fragmenta ex iis abscessâ, & Bononiam translata ad usum Instituti Scientiarum, unde in Hungariâ tot præciusas observations exegi. Quidquid laboris circa Danubium impendi, prosequutus quoque sum circa ceteras Europæ partes, per quas iter feci, nec quidquid videre licuit, prætermisi, ut hujusmodi observations consererem cum Tractatu de Terræ structurâ, cum pro eo quod vidi, metallorum vegetatio ab organicâ montium structurâ magnâ ex parte dependeat, idque plurimis observationibus comprobatum diversis illationibus locum præbet, prout in illo Tractatu.

Ex hâc Mappâ aliam confeci, & eidem subdidi, ut in ipsâ superioris Hungariae fodinâ clarius exhibeantur. Eam pro longitudine, ac latitudine redegî ad divisionem graduum mensurae mineralogicæ, ut brevius unusquisque cognoscat, per quam divisionem instrumenti hujus procedant lineæ metallorum in singulis mineris, quandoquidem illas, de quibus certus fui, lineâ notavi, ut colligatur uno intuitu, quomodo una se habeat respectu alterius, & clarius, quam in precedenti innotescat, quæ utinam signata forent lineis, per quas metalla procedunt, atque utinam similiiter essent notatae minera quælibet Europæ, necnon ceteræ Asiae, Africæ, & Americae.

S E C T I O M I N E R Æ S E M N I T Z.

Ræcedentibus Mappis patent situs, in quibus Mineralia circa Danubium casu reperta sunt, hujusmodi tamen demonstratio non constat, quomodo Mineræ sint naturâ compactæ, atque arte elaboratae. Quare necclarium duxi, Sectiones facere trium celeberrimorum Montium superioris Hungariae.

Primam hic afferam cartam metallographicam, Semnitz, quæ ditissima, puto, Europe Minera est. Hæc arte disposita est mineralogicæ. Eadem enim illa est, quâ instituebantur anno 1695. opera omnia, quæ intra montem fiebant, inquirendi gratiâ Venas metallicas, easque effodiendi trahendique in ambientem, & removendi magnam aquarum copiam; quæ cuncta, & singula in eisdem elucentur. Hinc subtraxi adnotaciones omnes, quæ ad œconomicum statum pertinent, utpote quæ non conferunt ad rem meri Physici, neque consentaneum est, ut in lucem publicam prodeant.

Superficies Montis occupatur a parte Urbis Semnitz, & inde a diversis texturis è ligno tegentibus ora puteorum, quos Artifices illi faccos vocant. Per hos primi fossores introducti fuerunt in minores, & inde majores profunditates intra Montes, & ab hac perpendiculari effossione puteorum progressi sunt per lineas effissionum laterali, a signis metallicis ducti, & a partibus Montium organicis.

Istæ lineæ sunt cavatae intra Montem adeo altæ, ac latæ, ut Artifices sequi possint Venas metallicas, easdemque liberare ceteris lapidibus, & per parvas rotas usque ad puteos educere, ut segregatim inde in faccos è pelle confectos immittant, per rotas, inquam, devolutas, aut vi hominum, aut vi equorum in superficie Montis. Singulæ istæ lineæ divisæ sunt in duas partes, inferiorem, quæ *Ligbent*, superiorem, quæ *Angbet* dicitur. Aqua, quæ magnum Principis ærario detrimentum infert, & quieti pauperum fossorum, in causâ est, cur tot fiant dispendia quad machinas, homines, & equos, ut eâ liberentur Mineræ, nocte enim, & die toti sunt in

aqua extrahendā, quæ, si quando in hoc Monte vim extrauentum excederet, aēcum foret de Mineris tam divitibus, ideoque sanctioribus quoque diebus hoc labore non abstinent.

Ars primū tendit ad colligendas aquas, quæ a dictis lineis in lacusculos quofdam confluunt, a quibus deferre conantur aquam, si possibile sit, extra Montem per locum, qui vices cloacæ fungitur, atque id frequentissimè assequi noqueunt, quia extra Montem non reperitur demissior situs, per quem aquæ delabantur; & licet maxima foret silicium durities ad hujusmodi effosionem, nihilominus eam floccii faciunt, minoris enim dispendii semper est, quam sit educere vi hominum, & equorum ad superficiem montis. In Minerā Semnitz opus fuit ut ad inferiores lacusculos locent in sitibus oportunis Coelam, ut possint vi antliae aquam efferre ad eam altitudinem, ad quam eadem coelea sufficiens est, & hæc eam projicit in alium lacusculum, ubi alia est similis Coela ipsam forbens mediante rotula ab hominibus mota, ac difficiili methodo eam efferunt ad altitudinem, cui presto sunt equi in superficie montis relati cum suis Machinis sub ligneis tegumentis. Anno 1695, quo facta fuit hæc mappa, deferebatur aqua a parte magis profundâ ad superficiem usque ad altitudinem orgiarum 110. Non defuerunt speculativi Machiniste, qui moliti fuerint ridiculas machinas ad aquam trahendam loco hominum, & equorum, sed in hæc Minerā cumdem fortiti sunt exitum, quem tot alii volentes terram liberare aquis occupantibus ejusdem superficiem, ubi opus fuit, ut inventa hæc maximi sumptus desererentur, idque solum fieret, quod fieri solet in hæc Minerā vi coelarum, quod facilius, ac tutius instrumentum est. Demum in hæc Sectione extant motus artificum, & situs ubi metalla effodiebant anno 1695, unde infertur, metalli lineas quasi parallelas esse Horizonti, ut lineæ punctorum in ipsa cartâ signanter comprobant.

S E C T I O M O N T I S H E R R E N - G R U N D .

In hac delineatione est

A. A. Superficies Montis Herren-Grund,
 B. B. Pars interna Montis, quæ monstrat *Schacht*, five Cuniculos C. C. C. C.
 ligno obductos, per quos funibus demittuntur, & extrahuntur homines, & Mineralia D. D. D. Lineæ metallicaæ cupræ cum expansis ramis juxta varias montis scissuras, ad quorum extremitatem ramorum fossores laborant, ut E. E. & ignis F. F. è Lampade sevo repletâ crumpit.

G. G. G. Tres è Montis superficie descendentes rivuli aquarum, quas vocant *Ciment*, & in Capis H. H. H. H. recollectarum, quibus ferrum cujusvis pro libitu figuræ immisum, sensim obtegitur Cupri particulis, quas deponunt hujusmodi aquæ, ha vero in Antio delabentes ad radicem Montis, indeque per vallem ad proximum Flumen feruntur.

Sectio, seu forma Mineræ Cupri ad Schmelniz.

Minera Cupri hic delineata ostendit quomodo præcipua Cupri vena A. A. A. procedat, quomodo tot parvula scaturigines aquarum vitriolatarum, quas dicunt *Ciment Waffer*, unitim excipiuntur vasis, seu putes 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. è quibus per antlias, vel syphones ab hominibus motos in ambulaciis dictis *Aol* subtolluntur, quæ ambobus pariter montibus meridionali, & septentrionali in unicum vas recollectæ, inde in Piscinam C. deportantur; hinc verò multis syphonibus attolluntur motis ingenti rotâ E., quæ & ipsa volvitur ab aquâ dictâ *Geundt Theffer*, porrò eadem aqua pervenit ad similem machinam F., cuius ope traducitur aqua vitriolata è Monte septentrionali *Koten* dicto in parvulum Lacum C. collecta, & in utroque situ continuus fit aquæ fluxus, dein versus meridiem per octo ligneos canales divisus, uti per sex ad septentrionem; in hujusmodi autem canales varia ferri frusta injiciuntur duorum triumve mensium spatio, crustam cupream acquirentia, quæ abstrahi, & fusioni subjici potest.

Cæterum in appositâ figurâ delineatione desideratur mensura exactior, sed tamen
 Tom. III. N dispo-

dispositio partium, & locorum situs, uti ex linea venæ mineralis, præcipuè secundum suam naturalem formam expressæ sunt.

Hac Minera aquæ vitriolata adçò dives, multò magis copiâ vitrioli abundat, ob id vitrioli ramenta in Montibus aquis fontium soluta, & inde unâ cum aquis fluentia super ferrum (eâ ratione, quam nuper indicavimus) relinquunt in eodem graviore cum ipsis antea confusas Cupri particulas, quâ etiam observatione constat Cupri fragmenta cum vitriolo facilem societatem habere, nec mirum, cùm sit præcipuum ingrediens compositionem Cupri.

Lapidibus qui sunt	Hornit Stein / S. Lapis Cornu. Reter Stein / S. Lapis Ruber. Greber Stein / S. Lapis Grossus. Milch Stein / S. Lap. Galathius. Brand Stein / S. Lap. Ulfus. Schwarz Stein / S. Spatum Nigrum. Glaarg / S. Silex. Gips / S. Gypsum.									
Terris dispositis in	Rusti live Venam Terre Ricci / fire Marcha- fitam	Schwarze / S. Nigram que optimam Venam promittit. Weiße / S. Albus. Weiße und Schwarze / S. Albam & Nigram. Rote / S. Rubrum, que Venam defruit. Parvis Globulis lucentibus compo- tam, que in florem redigi potest. Figuret striatae & que difficiliter fun- di potest.								
Montis -Herrn- Grind Fodini, Cypri com- pon- tur, Ging / S. Lineis Metalli- cis, que dividun- tur in Cor,	Corti- cem	Punctis Cupressis asper- sum, quemque Ger- mani vocant, Spreng Kupfer. Gelb-Sterz / S. Luf- trum M ^g , flavescens. Gelb / S. Flavum, Al- bo Guara mistum. Gelb cum Lineis Mar- casite, que illud pertransit. Gelb-Gedigen / S. Fla- vum distillatum. Gelb-Krautter / S. Fla- vum perforatum, quam distillatum. Gelb und Schwarz / S. Flavum & Nigrum. Schwarz / S. purē Nigrum. Verbäst / S. in Co- locas exalatum. Roth / S. Rubrum, miltum cum Viridi.	Flavum Cor, vel subflan- tia, prout videri po- tuit, re- dueatur, ad	Quorum, utrum- vis, medi- ante ig- ne, liqua- tur, Pon- dereque suo, à Me- tallurgis, ipso divi- duntur, in	Nigram	Massis Qua li- bras ter- centum pen- dunt, ac in una Hori, fluunt, ex se dan- tes, Lib. 45. 49. Matte- rie cu- jus- dam, Leg., dicti; qua;	in una Hori, fluunt, ex se dan- tes, Lib. 45. 49. Matte- rie cu- jus- dam, Leg., dicti; qua;	octo igni- bus, calci- natur:	Quibus Calci- natio- nibus 18. 24. 30. Cu- pri pri Libra haberi pollunt	Qua Cupri divitiae e corde, vel substantia nigra dum proveniant, linguae li- bris centrum 9. 12. uncias argentii pri extrahendi facultatem present.
Salibus, que sunt	Vitriol Ium	Album Viride Coeruleum.	Quia, Cuprum Nati- vum, ope Ferri, eque Ferro ipso aliquis Cu- pri Particulas absorbit.	Hac ipsa est, Aquæ, que de superficie Montis, per ejusdem scissuras, ibidem le infinitat, inque splo, de Vitriolo, quod radit, & quod Fodinis Cypri inextat, tincta, defluit: sicuti est in Figura deignata.	Colorem cæruleum trahit ex ceteris Lapidibus simili colore tinctis, Mineræ nigra de Argento participanti ut plurimum vicinis, ut hinc conjiceret quis forsan possit, quomodo natura Gemmis co- lores impertiat, ut potè, que non raro, tam intra nigrum Cupri mineram, quam puti Argenti, Lapidumque Malachitarum reperiatur.					
Aquis, que sunt	Cement Satis / S. Colorata.	Quia, Alveis suis, fedì- mentum quoddam Co- lores Viride-Obscari, deponit, quod ipsum abstrahit, liquevit, in Vale Crystallino- dum spectatur, limpi- dum ac clarum post se relinquit.								

P A R S III.

S E C T I O I

D E

O R G A N I C A MONTIUM STRUCTURA.

Uam semper arduum fuerit Metallorum vegetationem investigare, inde liquere potest, quod, etiam post multiplices speculationum conatus, quibus Viri omnino celebres ingenium fatigarunt, res nihilominus adhuc in occulto remanserit.

Cæterum stativis nostris hyenalibus propè commendatas Regni Hungariae fodinas habitis, nimirum propè Civitates, quas vocant Montanas, commodius observare potuimus alluvionibus aquarum secundum tot rivulos affluentium, & in majora fluminia, ac postremo in Danubium se exonerantium, plurimas arenas interesse advectas metallorum frustula, quemadmodum etiam Tom. hujus III. Part. I. Membr. I. ubi de Arenis Danubii sufficienter indicavimus. Quapropter superfluum haud censuimus intimius aliquantulum eò penetrare, ac re ipsa observationes lucrari circa vegetationem tot Mineralium quæ Danubiales divitias suppeditant. Præter id vero, quod in hujusmodi forsitan locis nostra indago potuisse detegere, placuit insuper Baroni illustrissimo de Taccohako Camer-Gravio Fodinarum ad Civitates Montanas Hungarie, & Cassovienis Camera Praefecto dignissimo, suam nobis in his, quæ sequuntur, collectionibus favorablem opem impertiri. Interim hoc in examine statui methodo analyticâ uti, non quidem (ut communiter fit) leni Artis tormento, sed malleo, ligone, ac scalpro, relictis modò reliquis per ignem experimentis, quod cum a nemine adhuc quod sciam, tentatum sit, vitio verti minimè debebit, si rem omnem plenè absolutam curiosis Lectoribus non exhibuero.

§. I.

In Montibus itaque primùm consideranda figura, quam sèpè vidimus. Rupem asperam, ut in Boza, ubi Aurum saturioris coloris, ac magis rutilum invenitur, interdum tamen uti circa Schemnizium, ubi tot divitiae effodiuntur, haud equi-
Tom. III. P dem

dem confragosi montes, sed ameni, subrotundi collis aliam nobis ante oculos ponunt.

§. II.

Montes sicuti suo teguntur cortice, seu cuti, ita hujusmodi Cortex ferè semper Terra est varii coloris (nigri, albi, cretacei, lutei) modicæ fertilitatis Herbas, Arbores producentis, nec unius tantum naturæ.

Arbores in Montibus aperis Pinus sunt, & in ameniis collibus pumilæ Quercus, recto ferè uberioris stipite.

§. III.

Structura, seu vera Montium organizatio consurgit ex varii generis Lapidibus, simulque permixtis Argillis, & Mineralibus.

§. IV.

Lapides, qui præter communem terram prædictæ compagini tamquam materia quædam, plerumque inserviunt, sunt Lapis grossus, sive sylvaticus . . . . Lapis Galactius . . . . Lapis adustus . . . . & ubi est minera, aut excurrit vena metallica Quartz sive Silex (coloris nigri, albi, mixti) Matrix Metallorum, ac fides Cryftalli sicuti . . . . lutei, albi, rubri, nigri coloris) substantiae elaboratissimæ Argilloſæ terra est ad tactum oleaginoſo humore scatens quæ pluries in se retinet metalla, Aurum præcipue, ac Argentum, sed sensui invisiſible, ut in unâ, atque alterâ Schemnizensi fodinâ.

§. V.

Porrò indicata structura partium dictarum dispositionem variis modis ostentat.

§. VI.

Partes sunt ipsi Lapides stratis dispositi super strata.

§. VII.

Dispositio partium, nempe Lapidum in strata ordinatorum respectu Centri Terræ, distinguenda est in

H O R I Z O N T A L E M.
FIGURA I.

A. Cortex Terreus, stratis superpositus. B. Strata super strata; ex variis Lapidum Generibus. C. Interstitia; cum illo glutine humido, arenoso, dicto Klufft.

O B L I Q U A M.
FIGURA II.

A. Cortex Terreus, stratis superpositus. B. Strata super strata; ex variis Lapidum Generibus. C. Interstitia; cum illo glutine humido, arenoso, dicto Klufft.

&, P E R P E N D I C U L A R E M.
FIGURA III.

A. Cortex Terreus, stratis superpositus. B. Strata super strata; ex variis Lapidum Generibus. C. Interstitia; cum illo glutine humido, arenoso, dicto Klufft.

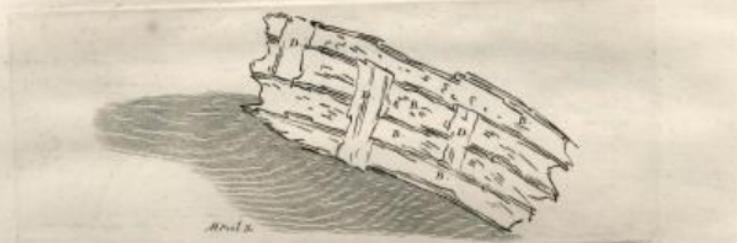
Tom. III.

Q

Non-

Nonnullis transversalibus lineis aspectui sese objiciens nectentibus strata super strata, sicuti in figurā appositā cernitur.

FIGURA IV.

B. Strata, super strata. C. Interstitia. D. Ligamenta Transversalia.

§. VIII.

Quæ quidem ligamenta transversalia deterioris semper conditionis venam præbent, eamdem minuant, ideoque, alteri insistendum viæ monent.

§. IX.

Insuper unum inter, atque alterum statum occurrere solet exiguum interstitium terræ cujusdam humidae argillose, quæ instar intercepti glutinis strata compingit.

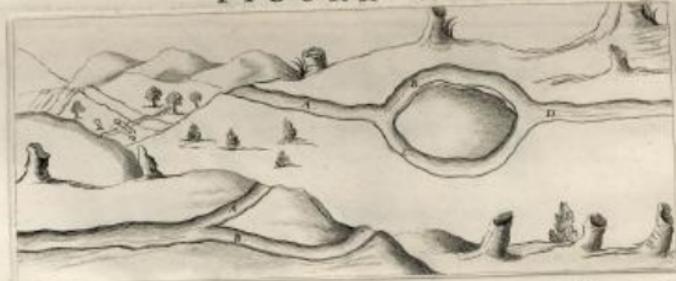
§. X.

Quantum postea ad Metallorum divitias, prima exercitatio nostra fuit in luftrandâ regione Planitiei simul & Montis.

§. XI.

In planitiebus nec signum ullum, nec Metallorum Fodinas invenimus, quin & seniores Metallurgi nunquam ibi aliquid inventum nobis testati sunt, sed in montibus tantum; in his verò sub quanam, ut plurimum, dispositione, Lineæ metallicæ in conspectum veniant, duplex hic adjecta figura ostendit.

FIGURA V.

A. Vena unita. B. C. Vena divisa. D. Vena iterum conjuncta. a. b. Vena divaricata.

FIGURA VI.

A. Vena maxima. B. Vena minor, alteram obliquè diffindens. C. Minor altera ex priori in diversum abiens. D. Minor alia, vena majori conjuncta.

§. XII.

Quamvis præterea quid simile observaverimus circum Ferri Fodinas in Valle Tofnaviensi, licet aliter Georgius Agricola sentire videatur, cuius idcirco figuram hic apposuimus.

FIGURA VII.

A. Montis devexum. B. Vallis. C. opposita montis pars declivis. D. E. F. Vena Terris latens, aliquando crumpens.

Non magis tamen de Planicie, quam Convalle, ubi montes vicini communicationem habent, id accipendum est.

§. XIII.

In lineis autem metallorum considerandæ veniunt earum tum in longum, tum in latum extensio, tum ramifications, quæ porrò cuncta pendent a descriptâ montium structurâ, in quibus scilicet scissuræ tantum longitudinis ac latitudinis obti-

nent, quantum dedit varius naturalium circumstantiarum casus, nec non quantum succi Metallici ac spiritus e vicinis plus minus corporibus crumpentes, & rimas illas veluti vacuas subeuntes plus etiam vel minus copiosi, ac majore minoreve energiâ, seu elasticitate, easdem rimas urgent atque se intra illas expandunt, quare si praeter nonnullas, ut ita dicam, fundamentales scissuras, aliae postmodum ad latera excitentur (prout nimis accidit, quod hic vel ibi succorum, ac spirituum energie minus resistatur) per quas iisdem succi ac spiritus valeant intromitti, hac verosimili profecto ratione consurgent laterales venarum formæ quales in exhibitis jam figuris conspicimus.

§. XIV.

Latitudo linearum metallicarum non tam amplè distenditur, nam earum major in ditissimis Schemnizensibus fodinis observata, duas spithamas non excedebat, mediocris vero altera vix ad unam spithamam, & adhuc minor alia ad unius digitati latitudinem explicabantur.

§. XV.

Ceterum si unquam insigni latitudine sece offerat, non magni propterea sit, neque tanti est valoris quanti angustiores linea, quasi scilicet Metallicus spiritus nimia sui dilatione distractus imbecillior evadat, ad perfectè digerendam Mineralem Plantam, minusque ad debitam maturitatem perducat.

Propterea venas latitudinis quatuor circiter digitorum ditiones haberi posse præ reliquis amplius expansis, experientia haud semel id ipsum nobis firmaverat.

§. XVI.

Tandem vero hujusmodi venarum cursus, quo ad earundem progressum ab artificibus juxta Mundi plagas regulatur mediante magneticâ Pyxide, que in his subterraneis cavernis operas dirigit, & licet inventi sint non pauci contendentes Metallorum venas certas semper sibi præscriptas Mundi plagas respicere, id tamen nos certè haud observare potuimus, neque dispositæ hic montium structuræ venas eo ordine esse directas ostendunt; quamquam credibile sit, si ad hanc vel illam prius fortuitò vena fuerit obversa, metallum inde haberi posse.

§. XVII.

Lubet vero ipsas linearum formas hic subjicere, quibus præliminaria haec absolvemus.

S E C T I O   I I

DE FIGURIS LINEARUM METALLICARUM.

Antequam ad partes peculiares Metallorum, quæ tertiae huic parti immediatè succedunt, consideratione progrediamur, haec linearum metallicarum diagrammata observabitis, curiose Lector, per quæ physicis contemplationibus quodammodo pro luditur.

FIGURA I.

A U R I

LINEA, COMMUNITER SIC SE HABET.

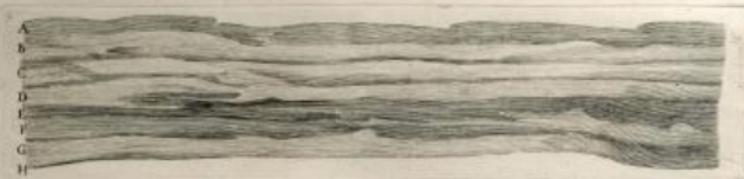

A. Terra Communis. B. Inchoamentum Minera Ferri. C. Lapis Silvestris.
D. Spatum, sive lapis, mediae duritiei, ab Silice Guarz. E. Guarz. F. Glufft.
G. Marchesita.

FIGURA II.

A R G E N T I

LINEA, COMMUNITER SIC SE HABET.

A. Terra Communis. B. Terra Cretosa. C. Lapis Arenosus. D. Klufft.
E. Lapis, dictus Dilber, F. Klufft. G. Klufft. H. Guarz.

Cor Argenti, mixtum Mar-
chefitā, quæ illa ipsa ap-
paret, cum colore flavo,
A A.

Cor Argenti, mixtum cum Cin-
nabrio, dicto Retsgeldt. A A.

Cor Argenti, con-
tinens ventricu-
los, in quibus
Guarz vegetat,
cum punctis
Crystalli. Penes
quam crescit
purum Argen-
tum.

FIGURA. III.

C U P R I

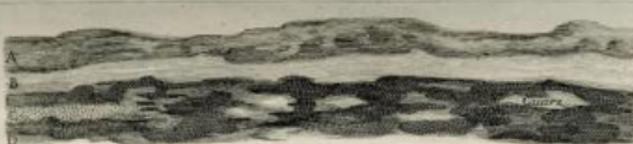
LINEA COMMUNITER SIC SE HABET.

A. Lapis Silvestris. B. Klufft. C. Guarz. D. Kis. E. Linea Metallica.
F. Klufft. G. Lapis Silvestris.

A. Lapis Silvestris. B. Klufft. C. Guarz, cum Kis mixt. D. Linea Metallica.

A. Lapis Silvestris. B. Klufft. C. Kis sive arena. D. Linea Metallica.

FIGURA IV.

F E R R I

Prope Pagum Robina; ad Plagam ferè Meridional. Montis Amiantici.

LINEA COMMUNITER SIC SE HABET.

1. Lapis de naturâ levioris Travertini. 2. Terra partim flava, partim albo mixta. 3. Terra rubro-viridis, Mollis, & ad Naturam Boli accedens. 4. Cor ferri, uno gradu non ita purum, quemadmodum quod subsequitur. 5. Cor ferri magis purum praecedenti; ambo formata ad stratum supra strata, & splendentia.

Alia FERRI Linea; Paulò plus supra locum Mineræ Magnetis.

A. Linea Lapidis, participantis de Naturâ Gypsi, quiqe, hic, illie, Terrâ fatis sterili, exceptis pauculis quibusdam Plantis, est compertus. B. Lapis Gypsi Squammis mediocribus, coloris plumbei, assimilans Lapidem Bononiensem. C. Inchoamentum Ferri secundum opinionem Expertorum Hominum, qui mihi persuaderer voluerunt, hocce Terræ quoddam Coagulum, quod progressu temporis ferrum evadit; Dicentes vidisse se plus unâ vice a Fodinâ veteri de novo repul-lulasse, quod raro evenit in aliis Metallis. In Colore est sicuti in fig. habetur, & est quoque pondere levissimum. D. Fragmenta Glutinis Terræ, & Materiæ Ferreæ optimæ, quæ calcinata remanet colore Mineræ, quemadmodum apparent Venæ Rubræ. E. Minera, sive, Cor Mineræ Ferri.

F E R.

FERRUM, MINERA RONIZII, DUPLICITER,
S I C   C R E S C I T.

- A. Lapis, de naturā Travertini, sive Marmoris Gryisci.
 B. Arena.
 C. Indicium Coloris rubescentis, paulūm humidum; quod fidem facit, procul
 haud abesse Venam Mineræ Ferreæ.

- A. Arena, confertim mixta Terris partim rubicundis, partim albis.
 B. Cor Mineræ.
 C. Lapis de naturā Lapidis durioris, S. Travertini.

FERRUM, MINERA MAGNA, S. Gross-Gang/
S I C   C R E S C I T.

- A. Lapis subflavus, de naturā *Travertini*, verūm durior precedenti. B. Cor,
 interruptum; compositumque fragmentis Ferri puri, solidi: sicuti spectatur in
 subsequentibus figuris. C. Arena, coagulata cum bitumine Terrestri; & praece-
 denti, compacter.

FIGURA V.

A N T I M O N I I
LINEA COMMUNITER SIC SE HABET.

A. Terra communis, in quâ ipsæmet Arbores non tam altè attolluntur. B. Lapis Silvestris, Durus Rubigine tinctus, qui immediatè superincubit Mineræ, vel Gusslunga/ five Capiti Mortuo evaporatae Mineræ. C. Mineræ Antimonii. D. Klufft, five Terra, quæ semper lineam Mineræ concomitatur.

LINEA ANTIMONII LIPTOVIENSIS, COM-
MUNITER SIC CRESCIT.

A. Lapis durus, immediate post Terram sequens. B. Klufft. C. Cor.
D. Lapis durissimus.

MINERALIA commodissimè nobis dividun- tur, in	LAPIDES,	MINERALIA MEDIA; quæ sunt:	<p>Sal Fossile Commune.</p> <p>Corpora Petrificata; Lithoxylon.</p> <p>Salis Mineralia. Vitriolum.</p>
		Minus Preciosos;	<p>Majores Molles; Gypsum.</p> <p>Amianthum.</p> <p>Talcum.</p>
		Preciosos;	<p>Minores Duros; Magnetem.</p> <p>Lapidem Lazuli.</p> <p>Aëtitem.</p> <p>Saponarium.</p>
		Vera	<p>Majores; Chrystallum.</p> <p>Granatum.</p> <p>Hyacinthum.</p> <p>Turcoideum.</p> <p>Opalum.</p>
	METALLA,	Impropriè sic dicta, sive Spuria;	<p>Perfecta; Aurum.</p> <p>Argentum.</p> <p>Æs, sive, Cuprum.</p> <p>Ferrum.</p>
			<p>Bismutum; sive, Marchasitam Argenteam.</p> <p>Antimonium; Stibium, veteribus.</p> <p>Minium; sive Cinnabarim nativam.</p>

P A R S I V.
D E
M E D I I S-
MINERALIBUS.

SALE FOSSILI, COMMUNI
CORPORIBUS PETRIFICATIS.
SALIBUS MINERALIBUS.

S E C T I O L

D E

S A L E F O S S I L I

C O M M U N I.

Nter media Mineralia primum locum merito Sali tribuimus, non solum quod vita humanae maximè utilis, sed etiam quod diligentius ipsum scruntibus curiosa multa exhibeat. In ipsis igitur fodinas observatione descendamus.

In primis si plagas spectemus, patet inspectione Mappæ Geographicæ nostras Fodinas omnes sitas esse directione inter Ortum, & Meridiem, ad Septentrionem, & Occidum, nempe prope Hortmam, Salzburg, Thur, Akna, Rodna, Sofalva, & Katzenburg.

Aggredior modò Tractatum de sale fossili a consideratione, quam habui erga dispositionem hujusmodi Fodinarum Salis circum Carpaticos Montes, qui præcipue Transilvaniam cingunt in situ notatis in Mappâ Universali Minerarum.

Putabam ipsarum distantiam tam ab Oceano, quam ab Euxino, & Adriatico impedimento esse, ut aquæ pervenirent illorum Marium ad solvendam solidam Mollem salinam, quam assidue natura suis principiis salinis jungit, deinde tamen videns quod supra Urbem Eperies est Cavea Salium diversorum colorum, & substantiarum heterogenearum Terræ & Lapidum, & alia in Poloniâ ad Cracoviam tanto proximior Balticu, quantò hæc Transilvania, & quod in Austria superiori, Tirolo, Bavariâ, & Lorenâ, & ulterius in Catalonia, in Hispania parum distans a Mediterraneo; a primâ illâ meâ opinione discessi, quam conceperam in situ Fodinarum circum Transilvaniam, & ad meum universale Systema reversus sum, salinos nimurum halitus esse a naturâ expansos undequaque, sicut halitus metallorum, & conglomerari ubi circumstantias inveniunt necessarias, ut condensentur ad duritatem usque Lapidem servantes purissimam suam substantiam non mixtam partibus heterogeneis, ut circum Carpaticos, atque Cracoviam, è contra verò in aliis supradictis Mineris, unde trahitur sal per lotionem aquarum, quæ arte decurrent per illas Fodinas, incapaces propter eorum heterogeneam substantiam ad instar Lapidum a Montibus in solidâ frusta extrahi. Eaque hoc modo falsa colliguntur in vasibus, ubi per ignem e ligno

confectum constipant substantiam salium, sicuti per solem fit in Regionibus calidis. Similiter extrahuntur Lapidés mixti substantiis heterogeneis, & sale ipso, & conteruntur, & per aquam ebulientem in Lebetibus Sal extrahitur.

Sal omnis non meretur distinctionem fossilis ab alio qui ex aquâ extrahitur, quoniam hic qui in eâdem reperitur non est nisi fossilis liquefactus eâdem. Sal coagulatur, & condensatur aut ordine venarum subterranearum per varia heterogenea composita, aut per solidum maximæ extensionis, totumque purum, ac vacuum à quâvis heterogeneâ materiâ.

Meretur nomen Fossilis, quia semper opus est ut eruat e Terrâ in diversis profunditatibus, aut aquâ, aut ferro; & si quando per accidens in loco aliquo detectus, prout vidi prope Territorium Soffolue positum in sede, aut Districtu Uduarek, & ad ripam Rivuli Coron & cui prope adeat salubre Balneum frigidum, & Caverna halitu persimili halitui Buzzuoli in Cavernâ Agnani, atque alterius quem narravi supra Oltzol (qua exempla comprobant Cavernam Agnani non fossilam esse in Europâ) id per accidens fit, eo quod Terra ex aliquâ Montium parte diruta est, prout in figurâ AAA. in quâ apparet profilum, quod vidi, & quod in septem Partes distinguo. Prima signata 1. est Soli fructiferi altitudine duorum pedum & producentis herbas, & Arbores omni salino sapore destitutas.

Profunditas 2. Terræ cretaceæ subcroceæ parum humida est pedum quindecim mixta silicibus albis ad instar falis, sed omnino insipidis.

Sequitur alia Terra 3. profunda duobus pedibus, quæ revera eadem est qualitate, quâ superior, & solummodo diversâ ob parvam humiditatem.

Succedit parva Vena signata 4 coloris nigri obscuri, quæ tangit immediate superficiem solidi falis.

Stratum 5. est illud solidi falis tunc effossum ad profunditatem viginti pedum, & hoc apparet perpendicularē perfectum, cum secta sint fragmenta considerabilia falis, qui detectus fuit, nec opus fuit eum exhumare, & deinde humatur in Terrâ signata 6. a quâ denuò fal liber est in situ 7., & ad ejus pedes est planum Terræ Prati, quod rigat Rivulus Coron aquâ non falsa.

Transeo ad demonstrationem Caveæ aut Fodinæ Salis in Carpaticis positæ in Wallachiâ ad fines Transilvaniæ in Territorio Ochne durabus horis distante a Flumine Allute, que confecta est e purâ substantiâ solidâ Salis, & nequaquam visibilis super Horizontem. Quò facilior sit mea demonstratio, hic pono Cartam Topographicam ostendentem figuram Regionis adjacentis, cui adeat profilum Caveæ.

In Vallo 4 - 4 - 4 est Territorium Ochne per quod preterlabitur rivulus ejusdem nominis, qui post parvum cursum durarum horarum definit in Flumen Alutam ab Aquilonc per Meridiem. Aquæ hujus Rivuli sunt limpide, & sine ullo Salis sapore. Distans tercentum passibus ad partem Orientis trans Territorium aſurgit

surgit Monticulus notatus B., cuius in apice plures sunt Putei jam deserti, & diruti, & unus superftes est ad præsens unde Sal eruitur.

Solum hujus Montis B. crctaceum est coloris subcroci & omni salino sapore vacuum, producens genus omne Arborum, herbarum, & frugum omni salino sapore similiiter deſtitutarum.

Solum ultimum interjectum descripto in paucâ crassitie, & quod immediate inheret puro solido Salis est coloris cinerei, & propriam habet ſubſtantiam diſpoſitam in parvas Laminas, & videtur de Topho, & fervat tenuem Salis saporem.

In hoc Districtu Ochne certum eſt, quod effodientes ſolum deſcriptis qualitatibus conſtaſt, licet non habeant tam in hac, quam in aliis Fodiniſ Transilvaniæ aliquod exterius ſignum quod indicet ſub Terrâ reperiſi Mineram Salis, reperiunt foliū Salis non interruptedum ullâ heterogeneâ materiâ, utque clarius id oſten-dam, utor profilo ubi Terræ profunditas diſtincta eſt A. B. ſicuti alia Salis B. C. alia D. indicat Rotam, qua Salem ſectum furſum trahit, & deorſum ipſius Cæſores. Literæ E. E. ſignificant Globos Lapidum Salis, qui in hac Fodinâ longi ſunt pedes quinque Orgyarum, & duobus cum dimidio lati, & unum crassi, quamvis in aliis Fodiniſ minores ſint. F. oſtendit ædem in quâ ſe recipiunt Operarii Fodinae.

Figura effoſſionis in Globo Salis eſt ad iñſtar Conii, habens baſim latam quatuor-decim orgyas & quo profundior eſt, eo latior quoque fit, præcipue cum adſunt multi damnati, quos cuſtodiunt in hoc profundo Carcere iuſtu Principis Wallachiae, cum etiam aliqui damnati ſint vitâ durante, que longa eſſe potest ob falubre-m mansionem, & Fumos Laterales in quibus commode quiescunt: cum verò volunt lateraliter effodere incipiunt ad diversas profunditates novas Lineas prodiſcere, quoniam undeque eſt foliū aquale Salis.

Sal in hac Cavea diuersos habet colores, id eſt, album in medio ſectum duabus Linēis nigris, obſcurum nuncupatum nigrum, & utroque colore mixtum & raro inveniuntur parva fragmenta Salis Diaphani & iñſtar Crystalli, qui a Foforibus nuncupatur Oculus Salis, qui idem eſt ac Sal Gemma, & quem fervant ut eo utantur ad morbum Oculi, & appendant in Cubiculis, in quibus duos dies ante nunciat Tempora pluvialia quadam lacrimatione.

Univerſalis opinio eſt Salem hunc deſcriptum eſſe viſu, & sapore magis efficacem & revera poſſidentes Turce ipſius Fodinas eum diſtribuunt per omnes Provin-cias, & Regna iis ſubdita in Europâ. Tum ob commoditatēm ipſius tranſlationis facilis ob ejus duritatem, & formam deſcriptam, qua non metuit injurias tem-poris, ut Sales eruti aquis aut Maris, aut Fontium falforum per ſolem, aut per ignem. Toti Hungariæ ſalis uſus eſt maximus pro Pecudibus, cum ſemper in Locis, ubi ſtabulantur Armenta, ſint Lapiſe Salini, quos eadem lingunt: redactos in pulvrem eos jaciunt in terga ipſorum ubi per Arva vagantur & humi jacentes Pe-

cudes Salem similiter lingunt redactum in pulverem, herbisque saporem augent, & inde fit ut Caro Bovina sapore prefest in iis Locis.

Finem faciam Dissertationi Salis Fossilis Transilvaniae narratione aquae falsae amaræ, quæ scaturit ad Pedes Collium refertorum vitibus producentibus vini copiam.

Salsedo, & amaritudo non est pars aquæ hujus quæ tantum inducat admirationis quantum alia ejus proprietas ardendi, igne eidem admoto. Hi mirabiles Fontes sunt in sede Saxonâ aut districtu Megyes, & positi inter utrumque Fluvium Cocul majorem, & minorem, & distant unâ horâ cum dimidio a Territorio Bastra, suntque principium Rivuli fluentis per vallem, in quâ plures parva Paludes sternuntur, idque omne clarissimum elucescit in Mappâ signatâ N. 1.

Solum Collium, & Vallis fertile est. Colles vitibus, Vallis frumentis: Collibus textura est de Marmore, nec sine Gypso propter quod vina sunt pinguis, & Podagrism fovent, & brevis vita Incolarum causa sunt.

Aqua horum Fontium nuncupatur Salzuassler a Saffonis, & a Wallachis Appa ardens, idest aqua falsa ab illis, ab his aqua ardens.

Fons consistat duobus receptaculis, majore, & minore, per que exit aqua, quæ supradicto modo cursu 400. passuum immiscetur duobus aliis Rivulis, qui scaturiunt a vivo filice, ut ostendit Carta Topographica signata n°. 2; & quæ mensurata est per scalam palmarum, quoniam hoc pacto ob deficientiam pedum coactus fui dimensionem componere.

Receptaculum majus habet diametrum Palmorum trium cum dimidio, & suâ majori profunditate sex Palmos æquat. Minus æqualis est & diametro, & profunditati palmi unius cum dimidio. Majori sunt duo Orificia signata 2. 2., per que sine interruptione fit ebullitionis, quæ perpendiculariter a fundo receptaculi ascendit ad superficiem aquæ plano convexo, & stridore, & aliis circumstantiis propriis aquarum, quæ & ignem ebulliunt. Minori receptaculo unus ex his cylindris est, ut patet ex figurâ tertia, referente sectionem majoris receptaculi.

Hæc aqua descripto modo surgens qualis odorem afflet dignoscere non potui ob ingentem tussim, quæ mihi odoratum obstruebat. Sapor, ut dixi, est falsus, & amarus, color limpidus, aqua taœ erat frigida, sed non obstante universali gelu non erat conglaciata per tota receptacula, sed confluens deinde in Rivulum succubuit vi glacie.

Post hujusmodi descriptum examen aquæ prætergressus sum ad aliud internum primum ob evaporationem dimidii amphoræ hujus aquæ, quæ in fundo Vasis depositus fæ crassum, amarum, quod projectum in accensos Carbones nequaquam arsit. Experiri volui per acidum spiritus Vitrioli utrum daret fermentationem, sed frustra; remansit enim immobile, sed per Alcalicum Olei Tartari detecta fuit parva quedam conturbatio in aquâ unde orta est præcipitatio coloris albi, & inde colligere potui acido potius accedere.

Hacenus descripsi hos Fontes, & naturam hujus aquæ, ut inter hujusmodi circumstantias rectius exhibere valeam mirum effectum ignis admoti iisdem Fontibus, qui primum detectus fuit anno 1685. a Custodibus Armentorum, qui legerunt Cannas a propinquâ parvâ Palude, ut excitarent ignem prope majus receptaculum, quo in aquam protenso flammæ assurrexerunt eo discrimine, quod inferius describam.

Itaque composui parvam facem e Paleâ, quam accendi & inde imposui superficie aquæ & post momenta aliquot elevatae fuerunt a superficie aquæ plures flammæ equantes longitudine digitum, & formam, quæ videtur, & crepitantes ad infar pulveris projecti in accensos Carbones, & post quatuor, aut quinque alias vibrations evanuerunt, & paulo post in conspectum rediere.

In alio minori receptaculo experimentum supra descriptum promptius, & facilius fuit dum fax aquæ admota, absens tamen palmo uno cum dimidio, in caufâ fuit cur surgerent descriptæ flammæ ab aquâ, quæ pro solitâ altitudine digiti perstiterunt spatio sexaginta pulsus vibrationum, & admotâ rursum face pariformiter flammæ assurererunt.

Experimenta hæc molitus fui Mense Januarii magno frigore, & multâ nive rigente, & cùm tractarem facem paleæ decidit modica palea accensa, ex quâ statim surrexit flamma ignis, & elevata fuit ultra digitum cum dimidio, & perstiterunt centum & viginti vibrationibus. Ipse summâ curâ statim jussi ut ex eo loco nix deferretur, detexi novum parvum receptaculum in solo, quod non erat latius, quam quod fieri potuisset Cultro, quo calami pro scribendo ceduntur; hoc ego curavi produci ad latitudinem duarum unciarum per quadratum, ita ut detegerem aquam, quæ cum impetu coepit effluere, & gignere ebullitionem jam descriptam, & rurus igne eidem admoto, flamma, quæ ante perstiterat centum & viginti vibrationes perstiterit quadraginta: quo experimento edocitus fui latitudinem receptaculi contrariam esse vi flammæ. Aqua tempore descriptarum flammarum, nec augetur, nec imminuitur, nec mutat naturalem gradum prædicti frigoris. Colorem nequidem invertit praeterquam penes effluxus vîa est mihi interdum spuma aliqua, præsertim in magno receptaculo quando ignem admovi.

Flamma in aquâ coloris est similis colori paleæ & naturæ consistentis, quoniam & ipsa accedit ea Corpora, quæ ipsi admoventur. Voluisse ut præ manibus fuisset mihi sulphur quod accenderem, & aquæ admoverem, videremque utrum flamma foret cœrulea, prout illa Sulphuris, an servaret confuetum calorem prædictum. Experimentum hoc faciendum supereft, & aliud Carbonum ardentium sine flammâ. Denique aqua extracta a suo receptaculo confessim ardendi virtute destituitur.

S E C T I O   I I

D E

C O R P O R I B U S
P E T R I F I C A T I S.

Um anno 1700. in Croatiâ ad Flumen Unnam metiremur
Castra supra Fortalitium Novinovum ad Monasterium olim,
nunc verò destrūctum, animadvertisimus radices Arborum
propè ripas ejusdem Fluminis fermè omnes crustâ lapideâ
obductas, quin & Arbores penitus aridas, fractisque carum
nonnullis notavimus sublantiam ligneam desissit, relicto
dumtaxat pulvere in tubulis petrificatis.

Ulteriori itaque indagine novum hoc phænomenon contemplati observavimus
confare granulis nonnihil mollibus, albis, ac friabilibus: hinc facilè arbitrati su-
mus hujusmodi granula nudo etiam oculo aspeccabilia, radicum poros sensim in-
gressa (juvante etiam pororum conformatio[n]e figuris eorumdem accomodata) cof-
dem occupare, & novis supervenientibus crustam denique exterius efficere; quo
fane ritu non tantum succi alibilis initio, ob hanc alienorum milcellam, nutritio-
ni incongrui redduntur, verum in progressu præclusis radicum meatibus, ac vitia-
tâ nimis structrâ, cessat circularis alimentorum progressus, ita ut Arbores exfuc-
ctæ, tandem interire cogantur, & impedito aqueis particulis aditu, etiam interior
substantia in dies magis ac magis arescens, tandem in pulverem abeat.

Porrò sic, ut nobis videtur, causam supra memorati effectus sufficienter attigi-
mus, esse nimirum limpidissimas (nostris oculis) Fluminis Unnae undas, dum per
faxa molliora fluentes, secum rapiunt minutiores arenulas, quarum adhuc tenuio-
res continuò præterlabentium fluctuum impetu in laxata humore littora, & con-
comitanter in poros, atque orificia radicum ibi occurrentium urgent, nec illis uti
alimenta ritè uniri valent, at potiusamenti aptam communicationem prohiben-
tes, earumdem deperditionem efficiunt nihil aliud præter lapideum tubum sensibili-
ter relinquunt, evanescente penitus formâ sublantia lignose.

Cæterum neque hic omittendum idem Flumen prædicto succo lapidescente sui
alvei fundum obducere, quod etiam Corona fluvius nobis exhibet, qui similis ma-

terie excitatis veluti fornicibus undas suas (præsertim decrescentes) uno in loco abscondens, denuo alibi ejicit, unde non minus quam Unna hoc Flumen lapidificum est.

Alterum postea corpus haud integrè, sed partim petrificatum, partim ligneum, ex Transilvaniâ habemus. Acquat istud longitudine pedem, crassitie duos pollices; color ejus externè subalbidus, interne candidus, durum valde est, nec percussum in frustula diffilit, at scinditur in longa fragmenta, sonum edit ligneum, sed clarum, vim ignis innoxie sustinet, nam candescit sed non absurbitur, idem post flamas, quod prius, remanens.

Porrò exteriori specie hoc non lignum apparet lignum, consentientibus scilicet visu, tactu, & auditu, ast horum judicium reprobant Gustus, qui arenam gustat, Olfactus, qui cretam olere percipit, unde & lapideum corpus statuendum contendunt.

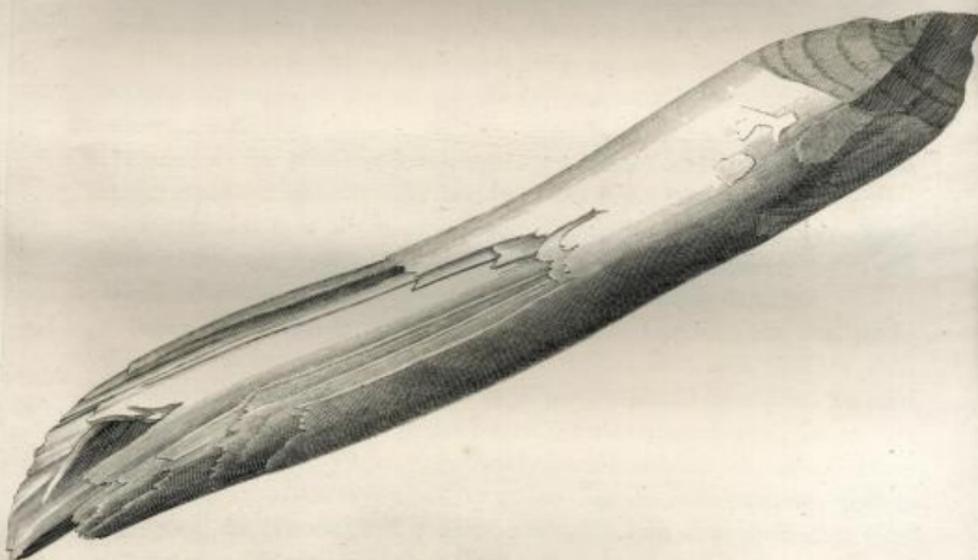
De cetero intimius adhuc investiganti hoc mixtum coagmentari videtur ex tenuioribus Camellis strati instar super stratum sibi incumbentibus, facile invicem separabilibus, & secundum longitudinem subtiliter striatis, quas nescio, an frangibles rectius, an friabiles dicam, dum frangendo solvuntur in tenuissimas fibrillas laganinem æmulantes, terendo autem in pulverem fibrillo-arenosum abeunt.

LITHOXYLON PRIMUM.

Litera *a.* totam Corporis molem indicat. *b.* Ligni adhuc restantis partem.
c. Canalem lapideum Cavum. *d.* Crustæ superiorem superficiem, Granulatam.
e. Craffitum ejusdem.

LITHOXYLON SECUNDUM.

S E C T I O   III.

D E

V I T R I O L O.

Opioſe admodum crescit Vitriolum circa loca Minerarum aurí, inque ipſis fodinarum cavis ad Cremnitz Hungariae Opidum, & modo album viſitatur, modo cum livore quodam viride, imo glutinis iſtar Lapidibus adhærens cruftam, aut albam, aut interdum viridem ibi deponit.

Est autem Vitriolum Sal fluidum cunctis Auri, Argenti & Cupri Mineris commune, quum fodinæ (Klufft) Cremnicenses fatis nonnunquam acidō, pluries Sulphureo ſapore degustatis earumdem terris fint refertissimæ.

Varia autem in Fodinis nostris Vitriola penes externam formam colores, & vires ipſas redduntur, ob diversa, quaे ibi halituum ex aliis Corporibus, ſive aliter occurruunt accidentia.

Cæruleus color permanet dum adhuc corpus falinum ſuo humore perfuſum eſt, at aëri expositum evanescit color cæruleus, una forſan cum humore evolantibus ipſius particulis, & in album commutatur, ſed tandem luteum colorem affumit, variant enim colores corporum, prout priorum partium textura nonnullarum additione, vel ablatione, ad reflextendos luminis radios alio modo diſponitur.

Sæpius habui fragmenta Vitrioli, quorum exterior superficies alba erat, aut lutea, ſed fracta floridum intus cæruleum colorem fervabant, quia nimirum vis Solis, atque ambientis aëris nondum eò uſque penetraverat ad ſiccandum, ſeu reſolvendum internum humorem präfati coloris (ut nuper monebamus) fontem.

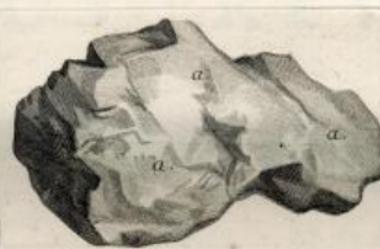
Barbatum quoddam Vitriolum (a formâ, quam amulatur, ſic nominare liceat) invenitur in lineis, ſeu cavitatibus, ex quibus Cuprum fuit extractum, quod in dicio potest eſſe Naturam non obſtante continuâ Salium ad productionem Cupri neceſſariorum effluentiarum haud ſibi ſufficere. Hæc verò Salia ob Montis ſcifluras aëri liberius patentes jugi, ac vario ejusdem aëris motu ita ſecundūm tenuiffimas suas particulas illuc accidentes invicem interrumpuntur, ac diſtrahuntur, ut predictam filamentorum formam facilius affumant.

Habetur præterea Vitriolum, quod in Strias, ſeu plumatiles quādam partes, veſtuti Amianthus, ſolubile eſt, quaे partes laevorem, ac ſcintillantem colorem adeo Amiantho ſimilem habent, ut præter rationem non ſit opinari aut Amianthum re-

ipſā effe, vel sub ſenſibili cjuſdem formā molleſ Vitrioli particulaſ, & fanē tu-
tiū credi poſſet Amianthum haud aliud naturā ſuā effe, quām Vitriolum proprio
colore ob evaporationem deſtitutum, prefertim ſi experimentum ab Amico ſtudiis
Chymicis dedito indicatum, veritati ad amuſſim confeſſiat; videlicet quōd Oleum
Vitrioli certo ſibi peculiari modo paratum, in igne poſitum, inſigniter quidem
ebulliat, ſed immiſſo digito frigidiflimum perſentiatur, quod non adeo inſolitum
Oleo Vitrioli, dum Sali etiam Ammoniaco rite miſtum ibi cum inſigni ebullitione
frigus admirabile excitat. Vide experimentum quintum Academie Florentinæ ſub
titulo *d'alcuni effetti del Caldo, e Freddo.*

Fragmentum Lapidis, pluribus cum Crustis Vitrioli cærulei; *a.* quod secum habet quotidianas particulas quasdam Auri pigmenti; *b.* b. Frustum integrum Vitrioli, scissurâ Montis enatum; *a.* Lignum, *a.* circa quod, Vitrioli, *b.* coloris cærulei, crusta alligata.

Fragmentum Lapidis, Crusta Vitrioli albi, *a. a.* constantis: hujusmodique, inveniuntur, in Auri Minerâ Cremnicensi.

Facies Cuniculi, Mineræ Cupri; ex quo, effossâ Minerâ insequitur vegetatio Vitrioli albi, in figurâ A. A. A.

P A R S V.
S E C T I O L
D E
L A P I D I B U S
M I N U S - P R E T I O S I S
M A J O R I B U S
M O L L I B U S.
G Y P S O . A M I A N T H O . T A L C O .

D E
G Y P S O ,
E T
T A R T A R O .

Ypsum observavimus in ferri fodinis, propinquis loco ubi est
Fodina Magnetis, in districtu Undensi penes Flumen Reinma.

Gypsum miltum Cupro habemus in Fodinis Cupri Gerrn-
grundt.

Tartarus etiam nobis non deest diversorum colorum, albi
nempe, dilutè cerulei, viridis, imò habemus molliorem,
seu friabilem, & opacum.

Insuper alium Tartarum habemus Crystalliformem Lapidis Guarz modo cortici,
modo Argenti purissimæ Mineræ circumfusum, qui componitur striatis particulis
coloris ferè Sacchari candifati, ut vocant, seu quales fructus ipsi candifati visuntur.

Denique alium Tartarum in Fodinarum cryptis annotavimus, naturæ Marchefi-
tarum multiplicis coloris, cerulei scilicet, viridis, lutei, albi, tegentem massam
Lapidis Guarz & compositum ex minutioribus globulis, seu particulis.

Gypsum purum, ex fodinâ ferri, supra locum Mineræ Magnetis: quod correfpondet linea B. in figurâ linea ferri. Et, ibi, vocatur Lapis Gypfi squammis mediocribus, coloris plumbei, referens Lapidem Bononiensem.

Alterum, hoc Gypfi Fruſtum, in Tranſylvaniâ nobis
fuit inventum, coloris flavi.

D E

A M I A N T H O.

Ecidunt ingenti copia a colle vix amplius tribus Sclopi jaētibus a Vico Robsina distante Lapidés Travertini (ut dici solent) sive scissiles, coloris non nihil viridis, & grisei, qui plures purissimi Amianthi interaspersas possident venas; porrò verus laudati collis situs in Mappā notatur, habetque in vertice plagas omnes Agris culture delinatis refertas.

Cæterum Amianthus in filice delitescit, quem frangere oportet ad extrahendas inde Laminas; harum extimae superficies atræ sunt, internæ verò argenteæ, quæ in fila tanta longitudinis excurrunt, quanta est dictarum amplitudo Laminarum, & malleis percussæ, amissâ diaphancitate visibilem veluti Lanæ speciem affumunt.

Lapis Silicis, cum venis Amianthi, signatis A. A. A. A.

Lamina Amianthi, a. a. ex alterâ solūm
parte, silici adnata.

Lamina Amianthi a. a.
naturali suâ Magni-
tudine, ac colore,
è filice exempta.

Filamenta Amian-
thi, separata, &,
item alia, tritu-
rata.

Binae Laminæ aliae, purissimi Amianthi,
è Matrice suâ exempta.

Talci Fructum, ad pedes Montis Cætii, prope Viennam,
a Fosforibus Vinarum, ibi in Vineis, inventum.

S E C T I O   I I
D E
L A P I D I B U S
M I N U S - P R E T I O S I S
M I N O R I B U S
D U R I S :
M A G N E T E   L A P I D E   L A Z U L I
A E T I T E   S A P O N A R I O.

D E

M A G N E T E.

Actenus parum innotuerat crescere in Regno Hungariae Magnetem lapidem, cuius tamen cum signa nonnulla mihi fese obtulissent in quodam Pago dicto Tisfolz (quod ibi in copia crescat) melius rem hanc edoceri cupiebam. Porro tunc arrisit fortuna, cum Hyemationis statione assignata in Districto Kisund mihi ceu summo Capiti obtigit laudatus locus Tisfolz cuius Territorii horridos montes (auctoritate tunc munitus) perlustravi, atque in loco nominato Kisova fese mihi obtulerunt vestigia veteris fodinae ferri, in cuius orificio detexi varia antiquorum lapidum Magnetis fragmenta, fatis licet viribus imbecillia; quare meis sumptibus curavi, unam earum aperiri, cujus formam simulque tum amplitudinis, tum profunditatis proportionem sequenti schemate delineatam volui.

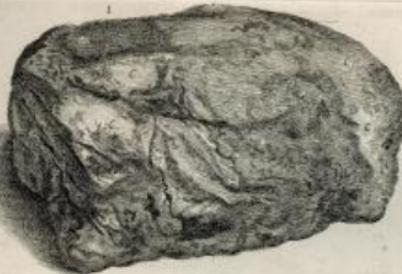

- A. Puteus per quem cum scalâ, vel fune descendebatur.
- B. Apertura ejus formæ ac proportionis qualiter mensuravimus.
- C. Pars orificii superior dicti termino Metallariorum proprio *Angent.*
- D. Pars inferior orificii dicti termino Metallariorum *Ligent.*

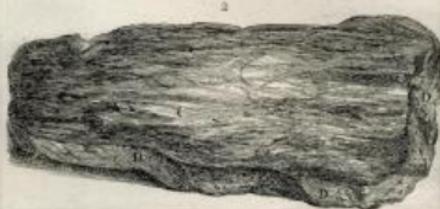
E. E. Vena sive Mineræ optimi ferri, quæ quamvis interrupta saxe F. continuat secundum cursum suum G. G.

H. H. Spatiū, ubi crescit Magnes secundum lineas insertas lapidi coloris instar Tabacci, duro, ponderoso, facillime ob interceptum Magnetem dissolubili, cuius lineæ exactè in Septentrionem diriguntur, mineram ferri a meridie relinquentes, a qua plus etiam duabus orgiis distant. Totus hujusmodi lapis barbulâ quâdam ferrâ obducitur excitatâ ab effluviis, quæ ferrum emittit, & dum quis illuc ingrediens malleum quatit, omnes barbulæ pulchro spectaculo commoventur; probabile iterum est dum initio excavabatur Fodina tunc Ferri, ac Magnetis venas fuisse coniunctas.

I. Lapis supremâ parte C. Naturæ est griseæ & candescens coloris.

1. Lapis, superiore sui parte, C. de naturâ Gypsi; &, colore candescente.

2. Lapis, a parte inferiori D.D., coloris obscuri, fibris segmentatâ; & in interiori substantiâ pellucidus, ceu Marchesita.

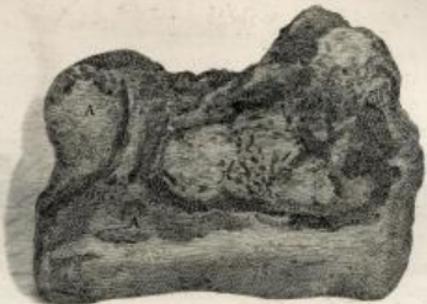
3. Minera ferri, extracta è situ E. E. E.
4. Species alia, Ferri, in Magnetis Fodinâ hâc solum inventa; non ita lucida si-
cuti præcedens, & rubris maculis no-
tata.

5. Magnes, extractus, Lineis I. I. I. de
situ H. H. &, in hoc optimo frag-
mento Magneticae lineæ distingue-
ntur inclusæ lapidi, coloris Tabaci:
ceu sunt lineæ, a. a. a. Nigræ, que
fustentant Ferri compagem.

6. Frustum aliud Magnetis, quod clarius, demonstrat, præcedenti, cursum linea-
rum Magnetis; inter Lapidem Arenosum, vel Silvaticum: Notando pulchras illas
duas lineas 7. 7. ubi unaquaque, frustum Ferri, distinctè ad se trahit, fustol-
lendo.

Ferri lapis, altero fui extremo, A. A., ad naturam Lapidis Lazuli, accedens.

D E

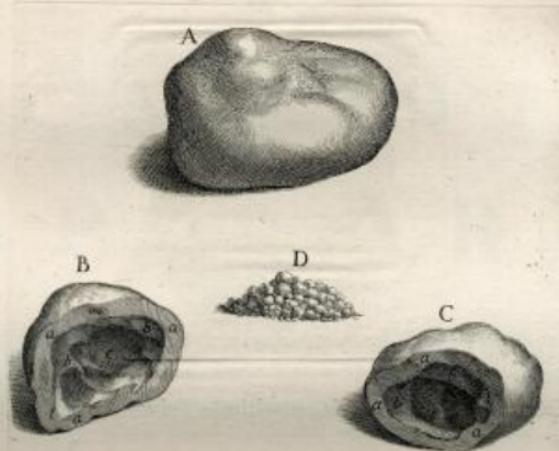
A E T I T E.

Etites vulgo *Adlerstein*/ in Rivulo Zibin reperitur magnitudo-
ne Ovi Gallinacei, coloris externè fusti, nigris maculis in-
terspersi, tanta duritie, ut tribus, vel quatuor mallei non
levibus ictibus benè obstiterit.

Quod attinet ad istius Analysim, triplicem diffractis parie-
tibus observavimus crustam; prima colore fusco tingitur, &
crassitatem dorsi unius cultri plus minus æquat; altera, quaæ huic succedit, duplo
crassior est, colorem ferri æmulans; tertia denique ob tenuitatem cuticulæ nomen
meretur, coloris est ex croceo obscuri; hæc porro circumvestit, seu cingit non-
nullas cavitates patentes implicatis quibusdam, ac interceptis substantiis in majores,
ac minores distinctas arenam in se continentes, digitis facile friabilem, colore ter-
tiae cutis jam memoratæ; hinc licet existimare Lapidem hunc initio tali materia,
tamquam medullâ, fuisse omnino repletum, successu autem temporis magis, ac ma-
gis siccari, ac in partibus, & poris suis valde constringi, & sic demum interiores
parietes rumpi, ac diffilire in frustula, quaæ sonum in Lapide adhuc exterius inte-
gro excitare valent, ac solent.

A E T I T E S.

Litera A. indicat totius Lapidis Figuram, B. & C. ejus sectionem in duo Hemisphaeria, ubi A. ostendit craffitiem parietum, B. & C. varias obvias cavitates, D. arenam intus contineri solitam.

G A E O D E S.

1. Hæc species, in æquali formâ spectanda, in medio duriorem Argilloſi Lapidis ſubſtantiam, tanquam ſinu quodam, complectitur. Sicuti appetet ubi literæ. A.B.B. ſunt tenuiſimæ Fibrae Muſcoſe, quæ Argillæ eidem, inſertæ viſuntur.

2. Hæc species, naturam prioris, participat: sed tamen multò durior est.

D E

L A P I D E S A P O N A R I O.

N viciniâ Jeschenæ Civitatis ad Flumen ejusdem nominis sitæ in Monte dicto . . . . vena serpit cujusdam Lapidis ponderosi pinguis, seu Saponis instar oleaginofis, propter quod Saponarium libuit appellare; ibi crescit intra saxa ejusdem naturæ, ac Lapis Guarz aspersus cernitur sanguineis maculis, atque tam supra, quam infra, terram habet rubicundam, ac quemadmodum Bolus, adstringentem. Lapis iste cultro scinditur, uti Sapo, &c dum attrectatur manibus, has crastlo unguine inficit, ac ceu Thalcum splendido, quod manum molliorem reddit. Forsan ex hoc Lapide elici posset Oleum similis facultatis, ac Oleum Talci. Indicata autem ipsius pinguis oleositas aliquam facit suspiccionem prodire hunc Lapidem ex parum diffitis Mercurii Natalibus sedibus, quandoquidem observavimus in Fodinis sitis ad Solz unum milliare supra Rofnaviam juxta Flumen Saio in Monte dicto Rimberg, observavimus, inquam, in Fodinis Mercurii, & Cinnabrii, quod ibi Lrides similem oleosam pinguedinem luculenter obtinent. Interim haec tenus dicta apposita figura illustramus.

L A P I S   S A P O N A R I U S

Ex Ferri fodinâ, inter Rauza & Citnek, Hungar. super.

1. Terra Rubicunda, de naturâ Boli. 2. Lapis Guarz, maculis Sanguineis aspersus. 3. Lapis a me nominatus Saponarius. 4. Guarz sicuti est N°. 2. 5. Bolus sicuti est N°. 1.

6. Lapis Saponarius, Lapii Guarz exemptus; qui ad tactum æquè mollis est.

S E C T I O   III

D E

**L A P I D I B U S
P R E T I O S I S   M A J O R I B U S.**

C R Y S T A L L O.

D E

VEGETATIONE CRYSTALLORUM.

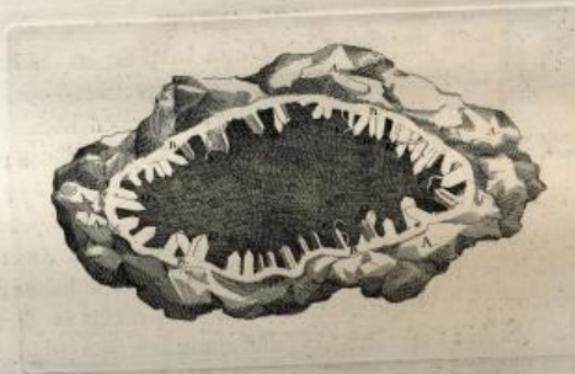
Rystallus Montana (prout ex pluribus observationibus feliciter didicimus) non est aliud, quam ramificatio, seu propagatio durissimi silicis Guarz lactei sive coloris, ac opaci, cuius dorsum si compluribus compressum stratis, interius tamen aliquid vacui fortiat, intra quod liberè valeat in ramos propagari, tunc generatur Crystallus (non verò ex aquâ gelu in montibus vehementiore concretâ, ut Plinius, Seneca, aliquie non pauci tradiderunt). Quod si Cinnabri effluvia ipsius sese commisceant vegetationi (quod nobis plerumque videre contigit in Argenti fodiis) tunc eidem Amethysti colorē non tam raro impertient. Et rem sanè verosimiliter sic sè habere, per Helveticas Alpes ad Montem S. Gotthardi Anno 1682. iter facientes amplius intelleximus, ac edocti sumus ibi a Fosoribus Crystallos eruentibus.

Hi siquidem in pluribus nobis monstrarunt ventriculum, seu cavitatem quamdam, cuius parietibus majori ex parte substernebatur Silex, seu Guarz intra illam cavitatem vegetans, cuius puriores, ac tenuiores partes filtratione quādam a reliquo segregatæ, ac sensim concrescentes assurgebant, seu distendebantur in Conos Crystallorum angulares, simili planè ratione, quā in Fodiis nostris observavera- mus, longè tamen nobilio, ac pulchriori specie, quam in Hungaria. Propterea Crystallorum Indagatores, qui per astatem in Montibus Crystallos fagaciter perquirunt, ac ruspantur, indicium ipsorum capiunt ex Venis silicis Guarz quae ad superficiem usque telluris elegantur, ibique instar falsis, aut facchari efflorescentis, aspectu sese objiciunt, ideoque talibus in locis homines illi fodere incipiunt, donec ad eas perveniant cavitates, in quibus hospitari solent Crystalli.

Cæterum unam, seu communem Crystallorum, ac silicis Guarz esse vegetatiōnem ex eo conjicere licebit, quod earūdem forma armato oculo inspecta haud aliter docere videatur; unde hujusmodi curioſe magis observationes identidem detegunt, quod imbecilliori oculo tectum jam fuerat, & incomprehensum.

Cum ipsa Crystallus montana merito reputetur nobilio, ejus naturalem propterea formam, ac situm diligenter rimari voluimus, ut ad alias circa ipsam disqui-

sitiones facilior esset progressus. Qualem igitur formam plerumque ostentet Silex Guarz Crystallorum parens, in figurā hic appositā facile vides, videlicet exterior ac rudior silicis Cortex est A. A. A. A. interior, ac magis candicans B. B. B. B. intra quem dum vacuum, sive spatiū aliquod, uti C. C. C. nascitur filex, ibi proprio veluti in nido nascitur Crystallus, ac vegetat in angulofos apices definens D. D. D. D. camdem Crystallum concomitantur nonnunquam, & ambiant, tamquam tenerioris Musci filamenta fibre purioris argenti E. E. E. E. E., quarum etiam in sequentibus figuris fiet mentio.

Rudioris Maſſæ, Silicis Guarz immediatè præcedentis inverfa facies, ubi animadvertere licet quomodo acuminibus Crystalli propendentibus partim juxta planum superfici, partim ad latus angulosum D. alia acumina utrinque nonnunquam adfint perfectè formata, quæ tamen in oppositum Crystallinæ Columnæ majoris tendunt. Hæc verò lateraliter adstantia suis seorsim figuris spectanda adhuc exhibemus. Literarum explicatio præter D. videatur fol. anteced.

E cavo Silicis Guarz prominentes Crystalli C. C. C. five rudior massâ cui prominentibus Crystallis vario positu, ac formâ donatis, & unâ quidem in primis latè majori, ubi A. est ipsamet silicis Guarz Massâ, qui Silex vacuum ibi naëctus, in hujusmodi angulofas, & acuminatas Crystallos fese explicavit. B. Linea metallica Argenti cum Marcasitâ mixta.

E cavo Silicis Guarz prominentis Crystalli, five altera Silicis Guarz rudior massâ cum prominentibus Crystalli C. non tam grandibus, & varie hinc inde disjectis minoribus cuspidibus; ubi pariter littera A. est Massâ Silicis Guarz qui Silex vacuum ibi naëctus in acutas hujusmodi Crystallos propagavit B. linea metallica argenti marcasitæ admixta.

Cuspides duæ Crystalli, major A, & minor B., quarum altera A. separatim, nobis in manus venit; minor altera B, praecedenti majori, efformata est. Acumina Crystalli, lateraliter, suis columnis, annexa, & ab utroque extremo, perfectè cuspidata, adiunt: sicuti est lit. C. lit. D. sui generis, Tartarum quedam notat, qui utrique superius gestus est, cuique quasi immersæ Cuspides latent.

Vegetatio altera,
Silicis Guarz,
in acumina
Crystalli.

Crystalli, lateraliter annexæ, majores aliae a. a. catervatim, Cuspidi majori inhærentes; Tartaro, secundum extremitatem alteram immersæ. Acumina Crystallorum, variè quidem angulosæ plerumque tamen, sex angularia sunt.

Crystalli laterales annexæ minores aliae ad majorem evidentiam huc illatae Tartaro secundum alteram extremitatem immersæ, acumina Crystallorum majora spectant, sicuti in figurâ hâc juxtim positâ. Acumina minora, quale est A. utriusque cuspidata lateraliter adhærent.

Vegetatio Silicis Guarz in acumina Cry-
stalli. a. a.

Fruſtulum Silicis Guarz, in purissimum
Crystallum, a. a. affatim prorumpens.

S E C T I O   IV.

D E

**L A P I D I B U S
P R E T I O S I S M A J O R I B U S,**

Quos, ob nobilitatem ; GEMMAS vocant.

G R A N A T O . H Y A C I N T H O .

T U R C O I D E . O P A L O .

D E
O R I G I N E ,
E T
C A U S I S
G E M M A R U M .

Um in nostris Fodinis præter exposita jam Mineralia non defint Gemmae , nempe Crystalli , & Amethysti , Granati , & Hyacinthi , nec non Opali , & Turcoides , idcirco de his quoque nonnulla breviter attingamus.

Et primum quantum ad productionem attinet observavimus in Fodinis Schemnizensibus , aliisque pluribus Montium Carpathicorum , Crystallum , Amethystum , Granatum ex Guarz descripto jam ordine vegetari ; inter fodinam pariter salis dictam Saros propè Eperies , & Cassoviam propè Pagum .

Insuper inveniuntur Hyacinthi per Arenam quamdam dispersi , quod etiam traditur de Granatis in Bohemiâ , imò in Hungariâ supra Pagum Tissolz inter Oppidum ejusdem nominis , & Arcem Moran disseminati feruntur Granati per Rivulos , sicuti & in Transilvaniâ per Flumen Aranias .

Porrò non a vero dissimile est hujusmodi Granatas Lapidés ab aquarum alluvionibus (vel etiam aliter) ex Silice Guarz divelli , cuius clarum exemplum habemus in Opalo , qui absque aliâ radice intra peculiarē Terra flavae matricem , seu moliores potius Guarz coloris sublutei ortum dicit .

Interea expositae observationes suspicandi anam præbent non eamdem omnino , ac semper vegetationis methodum respectu omnium Gemmarum a Naturâ servari , quod alioquin facilius , ac clarius intelligi posset , nisi peculiaris Opalinæ modo dictæ formationis ordo aliquam dubitationis umbram objiceret .

Cæterum ex iisdem nostris observationibus ipsi Gemmarum colores possunt ad certas Clases in hunc modum distingui .

Primò color albus, qui provenit ex substantiā naturali Matricis Guarz, & quo purior hęc, eo magis clarus, ac pellucidus est Gemmat color; hinc autem fit Pseudoadamas, sive Crystallus.

Secundò color rubeus, qui fit dum halitus Cinnabris secundūm diversos gradus Crystallum albam offendunt, & sc̄e in illius poros insinuant; etiam rubini in tus gradus, seu clastes subdividuntur non nisi ob majorem aut minorem rubedinem, simili ex causā in ipsis ortam, porrò autem, ubi Hyacinthi, & Opali c̄refcunt, vicina est vetus Cinnabris, & Mercurii Fodina.

Tertiò color viridis, qualis in Turcoide oriri videtur ob communicationem halituum Vitriolicorum, unde Lapillus iste opacus suae formationis principia probabilit̄ recognoscit ex terrā vitriolicā sive sedimento, ex quo color iste originem ducit indeque fluunt Aquæ dicta Ciment; si etenim substantia illa recte misceatur purioribus, ac tenuioribus particulis Terræ lapidescentis, inde excitari poterit Malachites vel Turcos, vel Smaragdus, observatur autem ubi crescit Terra illa vitriolica ordinem Strati fustratum servare qualis tabulatio Adamantibus, c̄terisque Gemmis attribuitur a Clarissimo etiam Roberto Boyle.

Quartò color ceruleus, cuiusmodi est Saphyrus, progressum habere videtur ab obscurè viridi colore, unde & Vitriolum pluries sic coloratum animadvertisimus.

Quintò denique luteus fit similiter per accidens in Topatio, & forsitan ab Auri pigmento, quod juxta alibi indicata copiosè admodum occurrit prope Antimonium, verum cūm de hoc Lapis nil adhuc a nobis observatum, neque de ipsius colore, plura modò statuere convenit.

D E
G R A N A T I S
F L U M I N I S
A R A N I A S.

Erè aurea ob divitiarum vim Transilvania, quæ non solum in Montium finibus, sed & in Fluminis, rivorumque alveis pretiosiora, quam plura occultat, missis nunc ceteris, preciosos dumtaxat Lapidès dispiciemus.

In primis verò in conspectum veniunt Granati Lapidès Fluminis proles, parvi quidem, sed elegantioris formæ obtusis angulis prædicti, si armato spectentur oculo ipsorum color latè rubicundus, maximâque duritie pollent.

Cæterum eleætrica eorumdem virtus sufficienti arguento est ipsa, uti reliqua hujus indolis, generari ex lento, seu tenaci succo minerali, tractu temporum in tantam duritatem solidato, quemadmodum eleætrum, sive succinum unà cum reliquis Gemmis hujusmodi facultate, ut vocant, attractivâ gaudentibus.

P A R S VI.

S E C T I O N

D E

M E T A L L I S
V E R I S P E R F E C T I S.
A U R O. A R G E N T O.

D E
A U R I
M I N E R I S.

Urum unam directionis lineam haud servat, sed intra durissimos Silices vagè disseminatum ipsum perquirere oportet, quin imò hujusmodi Lapidès omnino indigent præparatione.

Nascitur autem primò sparsum, veluti in granula valde ab invicem dissipata, intra durissimum Silicem Guarz; ita in Bozâ; secundo crescit etiam in granula propius invicem sita; tertio mixtum argento, ut in Fodinis Schemnizensibus; quarto cum Argento & ferro quandoque mixtum, sicut in Fodina Konisberg; quinto cum Argento & Cupro, quemadmodum in Gerrngrundt; sexto interdum concrescit in propriæ substantiæ massam; septimò in folia expansum formatur; octavò in Fluminibus inter Arenas, occurrit; & nonò sub circulari, seu Annulorum veluti specie super terram, sicuti in Gerrngrundt. Verùm hæc melius innotescunt exhibitis postea singularum differentiarum figuris.

Nunc verò in Transilvaniā ipsam meditatione conversâ patet ex Tabulâ Geographicâ ibi Fodinarum situm esse a Meridie in Ortum, ipsarumque loca potissimum esse Kereslangam, Bihar Montem, Nagistaniam, Abrudbangam, Zalaknam, & Radnam.

Porrò cùm ad Temidos, & Bistræ confluxum Castra metiremur, quadruplicem Auri Stuffam (sic vocant Metallarii) collegimus, quarum prima super Saxum durissimum partim ex Silice, partim Crystallo & arenâ coagmentatum exhibit aurum purissimum in Lamellas formatum Achanti folia eleganter repræsentantes: Color totius Saxy cinereus, multis preeditis splendentibus punctulis, seu granulis; Crystalli etiam oblongæ angulosæ in pyramidalem cuspidem desinentes copiose occupant quosdam sinus, seu ventriculos, tam in superiori Lapidis superficie, quam ad latera occurrentes, sulphur autem excitatae mallei iictibus scintillæ, & protuberantia in eadem supernâ superficie, tubercula sulphur olentia satis produnt.

Cuncta hæc nudo oculo, sed multò plura, ac inexpectata Microscopii auxilio deteximus, siquidem unam ex modo dictis portionem metallico-saxeo-sulphuream Microscopio subjicientes, animadvertisimus Lamellas aureas (nudo etiam oculo appa-

rentes) illi inesse, quas scalpello separare potuimus; insuper intra memoratos ventriculos natura veluti invidens occultavit aureas Lamellas (Microscopio tantum visibiles) quae ibi protuberantis materiae particulas obvestiunt; ulterius etiam metalli frustula ex auro, & Cupro mixta ibi elegantissima abdidit, & Crystallos instar rubinorum splendentes; quin in eis ex uno in alterum illorum quorundam ventriculorum, vena excurrit metallica praedictis aureis Lamellis eidem superstratis ornata.

Cæterum secunda, quam possidemus auri stuffa, ex Saxo, & auro, differt a precedentibus, nam totum Saxum haud uniusmodi est, sed crusta, & medullæ constat. Exterior etenim portio pollicem ferè crassâ crustam veluti emulatur coloris maxima ex parte subalbi, & ex croceo rutilantis, majoremque internam portionem circumcingit, quæ ex Laminis modò albis, aut luteis, modò ex his mixtis invicem incombentibus, multisque interceptis Crystallinis frustulis coalescit, & una cum crusta tante est duritici, ut ferè mallei iectus eludat.

Hac porro tota aureis punctis, seu granulis renidet, microscopio conspicuis, & quod magis notari meretur, est linea quædam linea, sive margo globulis non foliosis latera Lapidis cingens, quæ facilè, ut expertus sum, a Lapide separatur. Verum tamen huic palmam præripit suâ puritate lamellatum superior expositum aurum, cuius etiam Solaris claritas rutilantem illius splendorem vincit.

Tertia aurifera nostra minera Lapis est duritie plurimum precedentibus cedens, Alabastri nitore exterius hec albet, interius cinerescit; profert verò ista Aurum lamellatum in externâ superficie non minus quam in intimis visceribus rutilanti splendore insignitum.

Agmen denique claudit quarta minera nigricans, dura, præter aurum continens etiam Oricalcum, illud in granula irregularia conformatum superior minerae superficies, hoc verò in planas portiunculas expansum offert.

Tandem silentio non preteribimus Aurum granulatum, & lamellatum, quo omnes quidem Transilvaniæ Fluvii & Torrentes, sed præ aliis maximè Temis & Bistra superbiunt in Transilvaniæ finibus prope Caranthes fluëtus suos simul jungentes. Arenis autem mixtum invenitur hoc Aurum partim granulorum, partim lamellarum specie, quod Accole lavando separant. Grana tam simplici oculo, quam microscopii ope observantur globosa, sed intus cava, quam cavitatem produnt quædam foraminula in plerisque conspicua, quæ etiam indicant prius fuisse lamellas, rotatione dein complicatas, ut reliquæ adhuc explicatae cernuntur.

D E

A R G E N T I M I N E R I S.

Rgentum in Hungariae fodinis Auri ditissimum est, nec alicubi reperitur, cum quo simul Aurum non sit juxta varias proportiones, quas fodinarum Magistri clarius demonstrant, & nos quoque indicabimus ubi de experimentis circa hec per ignem tentatis.

Hac igitur in primis gaudet prærogativâ Hungariae Regnum, quod scilicet in tot Regionibus, nempe Bohemiâ, Saxonii, aliisve Septentrionalibus locis Argentum solummodo, non verò nobili societate Aurei istius metalli locupletatur, secus verò in Hungariâ.

Densatur multoties argentum in Luto, & Argillâ quâdam, quæ ambo clauduntur intra corticem durissimi Silicis Guarz, sicut & Schemnizii sepe habemus Argenti copiam inter disjectam arenam, & lutum.

Crescit autem argentum primò, non quidem in granula seorsim posita, sed simul juncta. Secundo mixtum in Hungariâ semper cum Auro, licet Aurum visibiliter non appareat. Tertiò unâ cum Marchasitis in granula dispersis, quæ coloribus luteo, viridi, albidente valde nitentibus præditæ sunt. Quartò concrèctit insuper in propriez substantiæ massam, quæ metallariorum vulgo dicitur Argentum Massicum, seu Gedigen. Quintò alicubi vegetat expansum in crufas, seu foliorum formâ. Sextò in ramos ac filamenta, præsertim intra Cavitates Guartz, fertque luteum nigrantem colorem, sicuti in cupellâ igni admotâ conspicitur. Septimò præterea crescit inter Arenam pulverisatam Terræ humide Klufft. Octavò denique confusum nascitur cum Antimonio, ac Cinnabari, nec non cum Mercurio, cum ferro, & Netsgulden Erg.

Colores quibus aspectui nostro observatur Argentum, variis existunt; modò etenim nigrat, modo instar Plumbi obscurè liveat, modo mineralium aliquæ luteis notantur maculis Marchasitam potius, quam metallum purum indicantibus. Insuper quibusdam globulis ferè marchesiticis multoties luteus nitor, aut albus ineft, quorum pulchritudo inspectorem decipit, nam dum corpus hoc metallicum revocatur ad opus de ipso periculum faciunt, parum Argenti suppeditare comperit.

Tom. III.

H h h

In

In Argenti Fodinis (rariū tamen tempore nobis viciniori excitatis) invenimus quoque Lapillos dictos *Notsgold*/ five *Notsgulden*. Aurum rubrum a rubro colore, & quidem satis fulgidos & sue molis proportione ponderantes, qui non parum aestimantur, & studiosè a Chymicis perquiruntur, verū cùm repetitis vicibus examinasse, num in ipsis Aurum delitesceret, hujus nihil ibi inventum, sed tota massa in fumum evanuit, (& sic etiam contigit suspensā ipsā super flammam in cochleari) qui reddebat suaviorem sulphuris odorem.

Cæterū rubeus color jam indicatus parū mihi videtur differre ab eo plures observato in Sulphuris fusione, ubi spuma rubens persepe in adspeculantium oculos incurrit; quare ob hanc coloris analogiam, & enarratum superiorius effectum facilius adducor, ut credam Rotsgoldt istud five rubrum Aurum aliud non esse, quā pūrum Sulphur sublimatum in intersticiis quibusdam, quæ accident lineis metallicis Auri, & Argenti; neque dubitaverim bono usui esse posse in re medicā, si peritus Artifex aptè præpararet, & doctus Medicus ritè applicet.

Denum flores Argenti appellant fodinarum Magistri albas illas guttulas quæ Crystallis, atque Mineris insident, & quasi seminium Argenti essent, apud illorum nonnullos maximam habent aestimationem, etiam raritatis titulo. Quamvis autem haberi, & esse forsan possint inchoamentum Argenti, nondum tamen id penitus observationes persuadere valuerunt. Porro friabiles sunt, & sapore quodam aluminoso adstringente prædicti, censi reūti possent (ni fallor ipse) ex genere substantiæ Aluminis.

S E C T I O N I
D E
M E T A L L I S
V E R I S
I M P E R F E C T I S.
ÆRE SIVE CUPRO. FERRO.

D E

M I N E R A C U P R I.

Uprum habemus penes Oppidum Smelniz in Comitatu Zepu-siens, ubi copiosè variis sub coloribus nascitur, ad formam S. S. S., &c, ut dici solet, Massicium, imò tam purum quandoque invenitur (licet rarò) ut unicā fusione malleari possit.

Colores autem hos in Cupro notamus, luteum scilicet, viridem ferrugineum, rubrum ac luteum simul; item nigrum, & caudæ etiam Savonis in speciem reluentem, quæ colorum varietas referenda videtur in sulphureos halitus, ac mercuriales (interdum etiam cum aliis) varià proportione temperatos, & planè in quibusdam Mineris digni sunt, qui visum nostrum aliquatenus remorentur.

Cæterum variis modis nascitur ibi Cuprum, primò mixtum Marchesitis albis, luteis, viridibus; secundò crescit S. S. S.; tertio in minutissima granula veluti puncta, quæ postea præcipitantur ex aquis dictis Ciment, & ferro facile adharent; quartò mixtum nascitur cum Argento, & Auro.

D E
A Q U A
C I M E N T.

Rofectò considerationem hoc loci meretur humor quidam Aqua Cimenti, Ciment a Magistris fodinarum nuncupatus, qui scaturit a certis fontibus, originem & cursum per Cupri fodinas Gerrn Grundt, vel Neusol habentibus Humor iste communis apud vulgus (abusivè usurpatò) vocabulo *Aqua Transmutatoria* appellatur, quasi scilicet ferrum mutare apta sit in Cupri metallum, quod haud verum est.

Ceterum quemadmodum Montes ditantur Aquis ob pluvias, & nivium solutionem, telluris poros ac Lapidum rimas ingredientibus, & ad interiora viscera penetrantibus, sive etiam ob internas vaporum circulationes ibi collectis; sic pariter hujusmodi aquarum proprium est particulas falium, & aliorum in defluxu sibi obviantium corporum abradere. Qua autem in Cupri Fodinis tam Gerrn Grund, quam alibi habentur, sunt puri vitrioli, ex quo alias notum totam ferè suam substantiam trahere Cuprum; immò idem Vitriolum secum retinere purissimum Cuprum, quod comprobatur etiam experimento ex ipsamet Aquâ Cimenti desumpto.

Aque igitur ista magno studio in Fodinis congregantur in receptacula quædam asservatoria, non alio fine, nisi ut laminæ ferreae ipsis immerſæ, haud equidem patientur ridendam illam vulgo creditam transmutationem unius metalli in alterum, puta Ferri in Cuprum, at solummodo ut ferri auxilio (quod ut superius innuimus est Cupri veluti magnes) habeatur segregatio particularum cupream cum aquis defluentium, & quæ facile ibi cum ferro societatem ineunt, ipsique affiguntur.

Porrò in hac naturæ operatione nonnulla observavimus, primum laminas ferreas rubræ, aut luteæ pelliculæ operiri, quæque trium, seu quatuor hebdomadarum spatio consolidatur constans granulis subrotundis, & figuram illius ferri, quod investit assumens, idcirco solent identidem artifices ferrum figuratum illi aquæ immerge ad curiosorum oblectamentum. Perfecta dicti corticis consolidatio, non fit, donec ferrum fuerit penitus consumptum, etenim aqua ista instar aquæ regiae

permeat ferri fibras (sicuti nostra experimenta Tomo 6. notata unà cum aliis amplius firmabunt) & ferrum totaliter solvit, quā fermentatione, seu solutione durante in cassum solidam coagulatio expectatur, durat verò ea longius, vel brevius, juxta majorem, minoremve ferri dissolvendi crassitatem; integrum spatum 6. 7. 8. hebdomadarum ad solvendam ferri laminam crassitatem unius digitū aequantem, Cum primum figuratum obtinendum.

Secundò observavimus tacitā illā cuticulā, quando adhuc ferrum cum predictis aquis fermentesceret, eam statim dissoluuisse instar pulveris dispersam, totumque opus perturbatum fuisse.

Tertiò analysim aliquam illius aquæ pertentavimus, affundendo fluidum Alcalicum, hinc subortā, & durante fermentatione quedam frustula concreverunt, & se ad fundum præcipitarunt. Verū aqua ipsa post demissum sedimentum, totaliter alba evasisit, cujus moles plus aut minus intumescebat, prout plus, vel minus aciditatis fortiebatur. Qualenam verò pondus, tum frigida, tum calefacta, aliasque affectiones sibi vindicet hujusmodi Aqua, innotescet in Tom. VI. ubi ponentur Tabulae spectantes ad examen ipsius, aliorumque plurium.

Quarto postea ex adverso Synthesi, seu artificialis quedam compositio hujuscem aquæ a nobis in hunc modum pertentata est. Aquam simplicem intra vas vitreum ferro sociavimus, atque Vitriolo, e fodinis extracto ubi aqua Cimenti defluit, vidimusque floccos, seu metallicam lanuginem ferro adhaerisse quoad analogiam, atque effectus omnes in precedentibus expressos similem.

Insuper verò Aquarum hujuscem generis copia fluit etiam intra viscera Fodinarum Deselmnitz in Sepusiensi Comitatu, que ferro affusa similiter particulas cupreas deponunt modo exposito circa fodinam Gerrn Grundt, imò ibi major aquarum ubertas, viribus tamen minus potentium, quod non improbabiliter ipse tribuerem negligentiæ tegendi locum illum, ubi est receptaculum asservatorium pro ferro immergendo, quandoquidem spirituofiores Vitrioli particulae aquis immisæ uberioris, ac facilius evolant. Hujus autem neglectus causa est ingens eo loci aquarum affluentia, ubi solent trimestri spatio ferrum relinquere ad expurgationem a partibus Cu-preis, id quod tamen hic in Newfoll per tres, quatuorve tantum perficitur hebdomadas.

Tandem observavimus, quod si ferri pars aliqua non fuerit aquis obtecta, tunc cortex puri Vitrioli albi coloris eam superius involvit, quasi scilicet tenuissimi, ac defecationes halitus vitriolici copiosè per ambientem aërem eo loci disseminati, dum in partem ferri aquis non obtectam impingunt, facile illi adhaerent, & simul in formam crustæ colliguntur.

D E

A Q U A
C O L O R A T A,

E A R B - W A S S E R

Ræter Aquam, dictam, Ciment, habemus Aquam nuncupatam, Tincturæ Aquam, sive Coloratam; Farb-Wasser: Quæ defluit ab illâ parte Montis, in quâ projecte fuerant Scorie, quæ Fodinarii separaverant a partibus, quæ Corda Minerarum cingebant. Atque materia illa ditissima est, Cupri: sed utilitas non est, igni eam subjicere; cum majus longè inde trahant lucrum, si vendant, quām si istud faciant.

D E

F E R R I
M I N E R A.

Irca ferrum metallum optimum vitæ pessimumque Instrumentum, ut benè loquitur Plinius, ea in Comitatu Gomoriensi nobis licuit observare, quæ alii profectò locis quam difficuler occurunt. Montes siquidem hujus Regionis talem aspectum exhibent, ut ferè toti ex ferro coalescere videantur; quovis etenim loco eos fodere alicui placeat, facile ferri mineras offendit; imò oculis nostris accepimus in vallibus fluminum, ubi in alveum considunt, lineas spectari viarum intersectione ex unâ in alteram Fluminis ripam tendentes, quæ totæ ex ferro coagmentantur.

Ex harum igitur contemplatione naturam ferri, ipsiusque conformatiōnē non-nihil amplius nobis visum est intelligere; siquidem metalli hujus producō ex primo illo juxta nostram hypothēsim reliquis etiam nobilioribus metallis communī principio, seu spiritu metallico deducenda videtur, sub vario tamen respectu, seu gradu maturitatis juxta majorem minorem matricum, ac succorum ibi occurrentium aptitudinem.

Ceterū Bosniæ Provincia in Madiam primo loco ostentat Ferri Fodinas olim magni momenti habitas ob ferrum, quo fertiles erant, hodie tamen illæ cum reliquis propè Kamengrad, Traunik, Crescevo &c. sitis, præter nomen nil majus possident; nihilominus ex illis ad Madiam spectantibus varias mineras nobis comparavimus, quas Bononiæ rigoroso examini subjiciemus.

Interim ferrum, quod appellant Gediegen, hoc est Putum Massicum plures in massam collectum occurrit in fodinā Czetnekensi.

Præterea in ferri fodinis vidimus quoddam splendens (quasi politus esset Chalybs ponderosissimus,) ac formâ S. S. S. quod tamen, haud solidum permanebat, sed tepido in conclavi solvebatur, & postquam subtiliores partes avolassent, pulvisculum tantummodo relinquebat atro-rufescētēm.

Insuper ferrum ex Fodinis Konistbergensibus habemus Auri granis locupletatum atque ex hoc Auro, arte quoque separatur Argentum.

Porrò Ferri Metallum multifariam crescit, primò totum sibi continuum, secundò cum Marchesitā coloris lutei, albi; tertio mixtum auro, ut in Fodinā Konisberg; quartò cum Arsenico; quintò cum Antimonio circa Rosnaviam; sextò in frustula quædam, quemadmodum in Transilvaniā in Provinciā Czic; septimò instar strati super stratum; octavò figuratum serie globoſa, aut Cylindrica. In substantiā nigra, ferruginea, lutescens, Tabacci colore, item pellucidum, quasi Chalybs politus effet.

Flores, quos vocant ferri (potius sunt vegetatio corallina Tartari ferrei) potissimum reperiuntur ubi Fodinarum cava patent. Colorem, ac nitorem possidet hæc materia instar Vitri jam solidi, attamen confracta diffilit. Sæpius etiam in eisdem cavitatibus simul reperiuntur frustula Cinnabaris, vel Cinnabarinus Lapidés.

Ferrum denique appellatum Gediegen, hoc est Putum Massicum, sæpius in Fodinā in Massas recollectum occurrit.

Præterea in Ferri Fodinis Terram quamdam sanguinei coloris in modum Tophi coagulatam, invenire effit.

Demum terra interna Klufft nuncupata, & quæ præcipuè visuntur in Ferri Fodinis, sicuti in Rudnā, plerumque sunt vel coloris albissimi, vel obscuri instar plumbi, vel etiam rubri lutei, sicuti prope Rosnaviam.

P A R S VII.

D E

M E T A L L I S

IMPROPRIE SIC DICTIS,

S I V E S P U R I I S.

Bismuto seu Marchasita Argentea. Antimonio, Stibio, Veteribus.

Minio, seu Cinnabari Nativia.

D E
**MARCHESITARUM
 V A R I I S
 G E N E R I B U S.**

N Fodinis Marchesitas habemus, quarum textura est ex partibus unâ alteri super incumbentibus, & variis ornantur coloribus, albo, luteo, viridi, carulco, Margaritarum, qui sèpè omnes simul in unâ cùdemque spectantur, sèpius tamen singillatim.

Pariter non raro occurunt venæ, seu lineæ metallicæ quæ nonnisi mere Marchesite sunt, sed, & multoties permixtæ venis tam Auri, quam Argenti, vel Cupri.

Speciosus Marchesitarum nitor sèpè sèpius inexpertos delusit, dum ab eo illecti illum magis seftati sunt, quam rudem veri Mineralis opacitatem.

Fodinæ Schemnizenses nobis ante oculos posuerunt filicem circumquaque inductum cortice ex Marchesitis omnium generum, varii coloris, ac nitoris splendidissimi; hujus frustula quædam cubiculo nostro intulimus, quæ identidem jucundâ ipsorum inspectione otium nostrum fallebant.

Cæterum Marchesitarum natura, meo quidem judicio, plurimum ad Cupri natum accedit, Sulphur quoque ubertim continet, hinc facile fluit in igne, & metallis adjuncta, ita ipsorum fusionem accelerat, ut eadem penitus devorare dicatur.

D E

M I N E R A

A N T I M O N I I.

Patio semi horæ supra Rosnaviam dives sese offert Antimonii
Minera a plagâ meridionali in Septentrionalem tendens, con-
stansque partibus dispositis uti in figurâ lineæ Antimonii fu-
periis positâ spectatur.

Antimonium istud optimæ est conditionis, cuius vena duas
spithamas latam ipsam Klufft dictam servat. Lapis quidam
Sylvestris rubro maculatus Terræ incumbit, totum circumvestiens montem; proprius
vero externam superficiem Terra manet sterilissima, paucis Arboribus prædicta.

Porro gignitur Antimonium primò inter Argentum, & Aurum, ut videre est
in Fodinâ Schemnizensi, Cremnizensi; secundò crescit etiam ipsum solum
circa Rosnaviam; tertio mixtum pigmento luteo, quale est Auri pigmentum, si-
cut ad Cremnitzium; quartò Cinnabari tinctorum, ita in Transilvaniâ, quod tamen
nondum vidimus; quintò pariter in continuatam veluti Massam crescit prope Ros-
naviam; sextò denique in radios conformatur ita naturaliter distinctos (sicut alias
folet post fusionem) & mixtum cuidam Tartaro lutei coloris.

Enimvero sicuti ferrum est imperfectus Magnes, ita Antimonium rudimenta
plumbi nobis esse videntur.

D E

C I N N A B A R I.

Innabriorum species non uno tantum modo nascentes in conspectum jam veniunt, nam Cinnabarim crescentem habemus in minerâ ferri (ubi vegetat sicut in descriptione ferri fuit indicatum) item in minerâ Argenti, ubi intra quasdam cavitates in frustilla crescit, colore parum livido, & ex rubro candicante.

Rursus crescit Cinnabaris species inter Lapidem, Saponario similem nobis dictum, & quidem inter hujus stratorum scissuras Mercurio affatim mixta.

Præterea ortum habet Cinnabaris in Carniolâ penes Hidiram, atque in Transsilvaniâ prope Abrugbagnam, quo loci Fodinæ tantum Mercurii præter hoc, quod simul Cinnabarim præbeant, observantur, ea verò Cinnabaris tam structurâ, quam ratione coloris quodammodo variat.

Ab Jetrâ habemus Cinnabrium tabulatum, colore in rubro cinereo.

Cinnabaris etiam visitur Mercurii granulis manifestè splendentibus asperfa, asperfa item plumbi Minerâ, sed coloris nonnihil lividioris, ac valde ponderans.

Alia rursus Cinnabaris cum Mercurio ferri colore, præ omnibus maximè ponderosa.

Et insuper Cinnabaris habetur coloris vividissimè rubri, tabulata ostentans formam Mercuriique mixturam habens.

His addenda Cinnabaris tota utique asperfa parvulis globulis Mercurii purissimi.

Cæterum illa ad Abrugbagnam Transsilvanie jam memorata Cinnabaris, quæ ibi simul cum Mercurio visitur colore carneo vividissimo tincta, hæc tamen coloris vivacitate multum variat.

In Carinthiâ Predium Portziana Familia dat nobis Lapidès durissimi Silicis asperfos maculis, & granulis Cinnabaris, coloris item carnei vividissimi, quibus contusis inde separantur non minus Argentum vivum, quam Cinnabaris, verum ob faxeam ipsorum duritiem levigari aptam, ad varia ædium ornamenta magis expliuntur, quam in alium usum parentur.

Demum Cinnabaris in Argenti Fodinâ reperitur secundum coloris gradus varians & in suâ peculiari Fodinâ crescit, ubi est Mercurius cum ferro: crescit etiam secundum tenuissimas lineas inter strata super strata Lapidum.

D E

M E R C U R I O,

E T

P L U M B O.

Ercurium variorum colorum habemus, lividum, cinereum,
Cinnabarinum.

Plumbi aliiquid invenitur in Hungariâ: sed propter mine-
ræ paupertatem non effoditur.

Plumbum Ferro mixtum est in Fodinâ Maidan dictâ in
Croatâ trans Unnam, & in hoc Plumbo aliiquid Argenti
contineri dicitur.

De Plumbo autem albo, sive Stanno nihil observavimus.

P A R S V I I I .
 D E
 S E M I N I O ,
 A C
 G E N E R A T I O N E
 M E T A L L O R U M .

Ttentis observationibus, quas hačtenus recensuimus, vixum nobis est posse probabiliter statui communem quemdam halitum metallicum, seu Spiritum ex penitioribus Terræ (veluti semen ibi lege Conditoris reconditum) ad superficiem usque elevari, tamque Montium partes pervadere, quam ipsas Planities, verumtamen congruam ipsius fixationem potius in Montibus fieri, ratione peculiaris structuræ Lapideæ ac secretionis succorum ibi occurrentium, ad differentiam structuræ, ac porositatem terræ componentis planities.

§. I.

Hac suppositione animo præconceptâ multiplicem deinde Observationum seriem circa montium structuram accuratius pertentavimus.

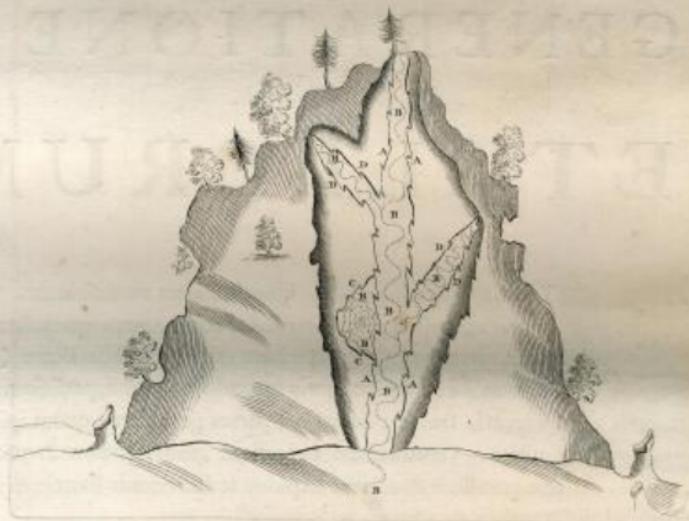
§. II.

Et hanc profecto non adeo ineptam invenimus ad halitus, ac illius Metallici spiritus fixationem, quemadmodum in traditâ præcedenti Montium *Agnatome* monstravimus; idque uberioris firmabunt observationes aliae circa metalla ipsa, cùm tempus dederit, non omittenda.

§. III.

Igitur halitus, seu Metallici spiritus in Montibus non tam facile perviis irretiti fistuntur, in Metallum progressu temporis coagulandi, quod fit auxiliante illo humore Argillose Terræ alibi memorata insito magnâ ex parte communicato a pluviis, nec non aëre vaporoso poros dictæ Terræ Klufft jugiter subeunte, quo sancè humore ope hujusmodi terræ aliquatenus preparato, indeque in Lapidem Montium retinentes metallicum spiritum se insinuante, tandem halitus ac spiritus illi hujusmodi societate digeruntur taliter, atque coagulantur, ut metallum ipsum resultet.

FIGURA L

A. Interstitium, seu Vena metallica, cum humido glutine arenoso, per quod excurrit spiritus metallicus (ut arbitrii fas est) secundum B. lineam punctorum C. Fornax, seu ventriculus ita a naturâ excavatus in Lapide Guarz seu Silice D. ramifications venarum ad latera exporrecte juxta rimas accidentales, aut scissuras Lapidum.

§. IV.

Quæ profectò Metalla in Venis propriis diversimode coagulantur, (coagulatio ista a Metallurgis vocatur cor) in primis haud interruptâ substantia metallicâ linea, sed densissimè compactâ absque ullâ figurâ, ac substantia sua discontinuatione.

Alias verò, & quidem sèpè substantia interrupitur aut Silice sive Guarz aut Marche-

Marchefitis, nec strata super strata substantiae metallica dura sunt. Interdum eadem substantia intra silicem dispergitur punctorum seu granulorum formâ.

Tandem vero concrescit quandoque in Metallum purissimum cor dictum, quod contingere solet ubi substantia silicea Lapidis in se admittit ventriculos quosdam seu cavitates ramorum utroque ordine procedentes quemadmodum in Argento praecipue observare est. Porro variae hujusmodi vegetationes metallicae subsequentibus figuris representantur.

§. V.

Colores corporum metallicorum varietate non carent tam ratione aquarum (variis particulis ad colorandum aptis infectarum secundum loca quae pertransiunt) quam ratione halitus aeris, quin & ignis fortasse subterranei suo motu particulas quasdam segregantis, alias vero adducentis, vel aliter disponentis, qui hoc ritu corporum texturas varians, sic quoque tingit metalla in Fodinis.

§. VI.

Virtutem Metallici spiritus semper magis clucere animadvertisimus circa medallium venae seu linea Metallice; quae enim partes inferius locantur, humidae Argilla atque uliginis suffocanti propriis manent immersae, quae vero supernam occupant sedem, majori attenuationi, ac evaporationi ejusdem spiritus sunt obnoxiae, quare quae in medio istarum consistunt, a predictis incommodis liberae, opus suum perfectius moluntur.

§. VII.

Porrò Metalliferis Montibus Aquæ non defunt, partim (ut alias innuimus) ex inferioribus lateribus affluentes, partim ex pluviosis, nivium liquefactione aut hujusmodi aliis per superioris Terræ hiatus ad interiora Montium deductæ ubi ortum suum habent Metalla. Aquæ istæ varias induunt naturas pro variis differentiis Terrarum, faliæ, alteriusve generis corporum per quæ excurrunt, ac abradunt; verumtamen sicuti Aquæ istæ necessariae sunt ut effluvia quædam metallorum vegetationi expetita ad Metallicum spiritum adducantur, quin etiam ut spiritus ipse his vehiculis copulatus melius coercentur, sic pariter, si major fuerit eadem copia in locis alias metalliferis, tunc operi nature detimento est, quin & valde incommoda operariis circa Metalla versantibus.

§. VIII.

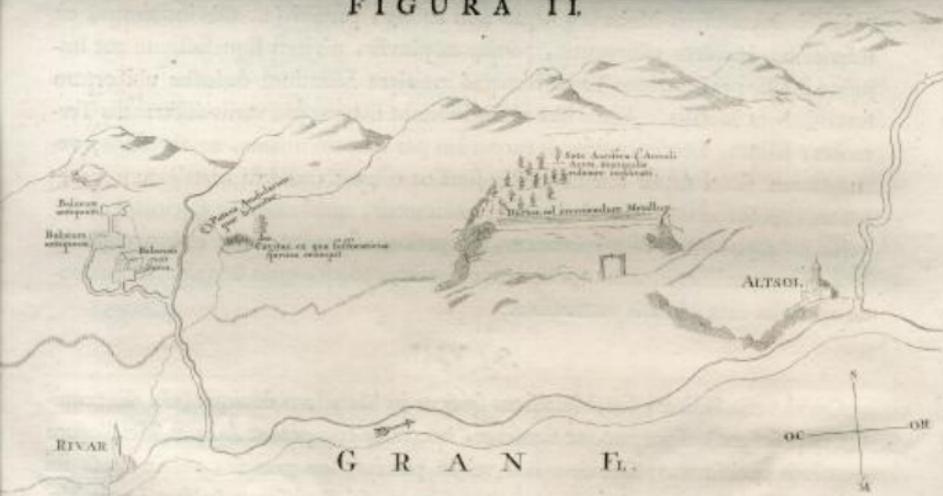
Quod vero halitus, seu Metallicus spiritus in Metallum denique (ubi alia requisita non defunt) digeratur, ac densetur, hoc valde comprobat Aurum Metallorum omnium purissimum; siquidem hoc vel in puncta, seu granula, vel in strata ibi solum ordinaria naturæ lege coagulari cernimus ubi durissimus habitat Lapis Me-

tallorum fossoribus *Quarz* appellatus; quoniam insignis volatilitas partium tenuifimiarum ad compagem Auri necessariarum fatis retineri, ac densari non potuisset, nisi durissimo hujusmodi silice terram istam Klufft dictam circum ambiente, & ita spiritui Metallico aptiora vincula injiciente.

§. IX.

Aliquam verò dictis confirmationem suggerit nobis in parvulo illo districtu de Junipereto Mons ipse Juniperinus vocatus penè Civitatem Alt-Sol ubi Aurum non intra Montem, at supra terram circa triticeos culmos ac Arbusa interdum coagulatur in crassiuscula filamenta spyralis, aut parum absimilis figure; idque ob deficienciam, ut reor, duriorum Lapidum Montem ipsum componentium, cum Mons tantummodo Lapidibus conficit arenosis, maximèque porosis, quemadmodum dicere potuimus ex Fodinâ ab incolis apertâ spe invenciendi ingentes Auri Thesauros, qui radix essent aureorum corpusculorum supra terram se elevantium, verumtamen spe infeliciter frustrati, nonnisi purum Vitriolum cum Ferri frustulis, ac Talco adinvenerunt. Neque tamen dissimulabo adversus haec tenus dicta gravem ex eo nasci difficultatem, quod hoc loci in aëre libero circa triticeos culmos, ubi nullum est ambiens Guarz spiritus metallicos sistens, adhuc ipsum aurum formetur, ut hic natura a constante sibi alias impositâ lege deflectere videatur. Sanè verosimile est in ipso aëre montis hujus superficiem ambiente, latere aliquid, quod spiritus metallicos fistere valeat, quibus defectu aptioris structuræ montis ad generationem auri minimè datum est intra ipsum consuetam, & longè abundantiore auri substantiam perficere. Id autem quale sit, aliis inquirendum relinquo.

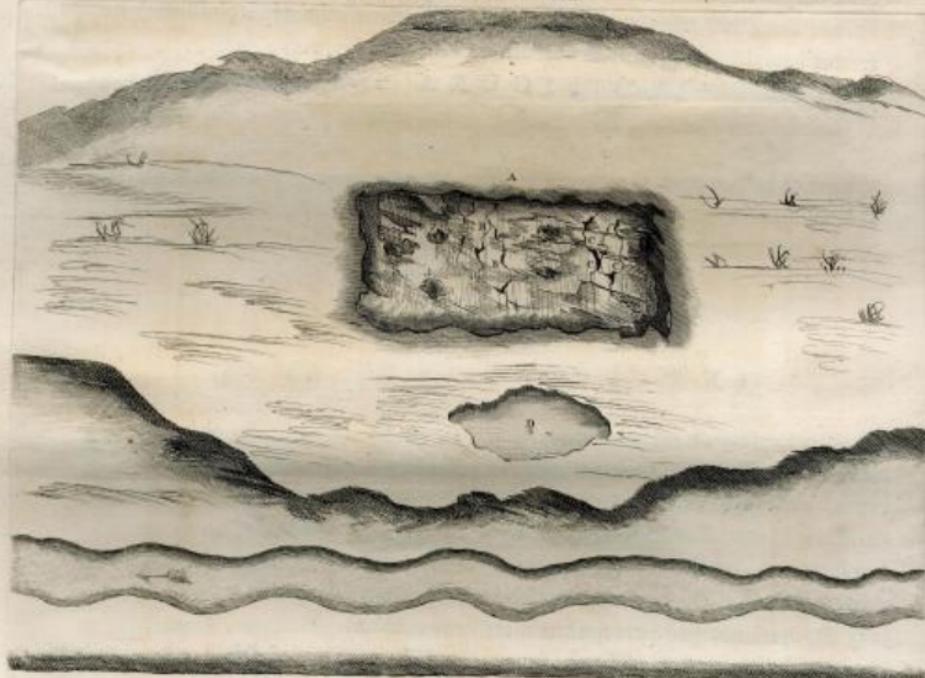
FIGURA II.

§. X.

Causa itaque prefatæ incolarum deceptionis (ut ad propositum redeam) tribui posse videtur porositati structuræ Lapide Montem illum componentis incapaci retinendi satis, ac densandi spiritum aureum; quinimò observatum fuit a nobis per scissuras illas ac hiatus extendi sursum lineas tenui fuligine tinctas (quæ ab interioribus sinibus rectâ illuc dirigebantur) adeo ut vestigia hujus progressus spirituum aureorum, ac Metallicorum in aperto quodammodo essent, necnon sulphur, quo materia illa fætebat, cuivis facile prodiret.

FIGURA III.

A. Profilum ductus e molli Lapide coloris Travertini mixto frustulis Ferrei Lapidis, quæ sunt 1. 2. 3. B. C. scissuræ quâdam fuligine tinctæ, quæ e penitioribus terra in externum aërem attollitur. D. Lacus aquæ calide.

§. XI.

Halitus Metallorum instar fumi e profundioribus terræ latibilis ad superficiem elevantur, donec coagulatis in scissuris illis unum inter & aliud stratum permittit. Id comprobant halitus in Fodinis specie fumi jugiter ascendentes, nec non motus ipsis admodum consuetus per lineam scilicet spyralem, quod ulterius firmatur inspectione cavitatum Silicis, intra quas rotatur fumus ille Metallicus spyrali, ac subrotundâ figurâ. Pariter Massicus (ut dici solet, nempe substantia puri Metalli)

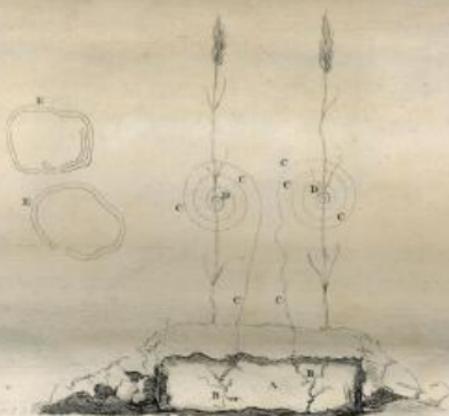
Tom. III.

X x x

coagu-

coagulari solet tam formā globoſā, quam ramis ferē ſpiralibus. Tandem huic prae omnibus favet illa Auri ferē annua concretio (cujus ſupra meminimus) circum Arbuta, & Culmos in Monte Juniperorum propè Veterifolum, quæ ſemper ibi obſervatur ſpiralis figure & annulofe, quaſi ſcilicet illius fumi aſcendentis, ac tranſeuntis per deſcriptam poroſitatem Lapidum Montis Juniperorum, hæc ſit ipſi accommodator, ac veluti connaturalis forma, vel ad hanc faltem determinet obſiſtentiā ambientis, per quod aſſurgere nititur; ſiquidem una motuum lex eſt, quod corpuſ, dum furſum nititur per medium obſiſtens, ac premens plus miñus denſum, tunc corpus illud nec recta furſum, nec recta deorū tendat, ſed aliam ſuo motu lineam inter has medianas deſcribat (in qua videlicet miñus ipſi obſiſtitur) nempe feratur lateraliter in gyrum ad modum vorticis, ſeu ſpyrae.

FIGURA IV.

- A. Profilum duetur ad inveniendum metallum, de quo in ſecundâ figurâ.
- B. Scifluræ, per quas ſpiritus metallicus exhalat.
- C. Spiritus ipſe metallicus, ſeu aurea exhalatio, Fumi ſpecie gyrans circa triticeos culmos, ibique fiſtens.
- D. Spiritus metallicus in annulos circa triticeos culmos coagulatus.
- E. Annulorum aureorum Figura, & magnitudo naturalis.

§. XII.

Enimvero ſpiritu metallicum aut igneum eſſe, aut ſpirituibus igneis confocatum ex eo ctiam arguitur, quod Argentea Filamenta, intra cavitates Lapidum Quartz vegetantia colore plerumque nigro luteo ſplendent, & Cuprum etiam præcipue viridi ceruleo colore, aut interdum purpureo hilari ſpectatur, qualia coloramenta ſolet ignis in hiſce Metallis excitare. Præterea in nonnullis Fodinis quandoque obſervamus Venam ambuſtam, quaſi terra eſſet in calcem redacta, ab igneo ſimul metallico ſpiritu exaltato, ac ſuperiora verſus naturaliter petente.

§. XIII.

§. XIII.

Nemo autem sibi suadeat incendiarios hujusmodi ignes, qui identidem ardent ut Anno 1693. die 10. Februarii in Fodinis Civitatis Sandberg, & anno antecedenti in Camerfeld, ea speciatim parte vulgo Stolwand nominata, a centrali quodam Foco procedere, siquidem experti magis harum rerum Magistri, & a longo tempore, Fodinarum Praefecti (quos in praesenti argumento attendere aequum omnino est) alia id fieri ratione contendunt, nimurum subterraneum hunc ignem ortum ducere ab exhalationum nitro-sulphurearum copia ex repertis ibidem Mineris manantibus, in quibus derelictis sive ob adversam ipsis fossoribus auram, sive ob nimium aquarum affluxum, exhalationes illae prater lapidis annis conclusae remanserunt, tandem vero aucta nimis carumdem copia (aut etiam aliter vehementiore agitatione concepta) simulque sibique in liberiorem aerem aliquo aditu patefacto novo etiam accessu particularum aeris nitroarearum facile valuerunt inopinatum illud in se excitare incendium, neque huic extinguendo aptius aliud, testantibus iisdem Praefectis, remedium supereft, quam ex adverso loci illius novum statim cuniculum fodere, ut scilicet liberè expansis in ampliora spatia praedictis halitibus vehemens accensionis commotio, ad quam prioribus irritabantur angustiis, mitescat ac cesseret.

C O N C L U S I O.

PRo variâ igitur aptiori hic vel alibi secundum traditam montium structuram dispositione, necnon variâ succorum aquis, seu aliter illuc delatorum indole, materiale quoddam principium subministrantium, habebit pariter Metallicus spiritus ad maturitatem magis, minufve completam perduci; proindeque si perfectioris structuræ, juxta in superioribus dicta, Mons fuerit, ibi Aurum purum, Aurum simul cum Argento, vel etiam purum Argentum formari poterunt. Sin autem structurae plus minus imperfectioris, Stannum ibi, aut Cuprum Argento Auroque permixtum, aut cum solo Argento, item Stannum, seu Plumbum Argenti particeps quandoque etiam ferrum Auro, vel Plumbo carens procreari valebunt. Quare juxta hanc hypothesim unicus metallicus spiritus præbebit generale veluti semen metallorum (secundum majorem, minoremve perfectionis gradum dissidentium,) & elevabit, aut deprimet (ut sic loquar) Metalli naturam, prout juxta nativam Montium structuram, ibique occurrentium materialium succorum indolem magis, aut minus semen istud ad meliorem maturitatem se ipsum evehere valebit.

Neque id omni caret exemplo, dum solertissimis olim, & recentiori etiam ætate compertum est viris idem triticum Semen pro Soli varietate, & succorum illuc affluentium, modo vulgaris Tritici plantas generare, modo Siliginem, aut Loliū proferre.

His insuper addam quod dum linea metallica ita unâ vice est excavata, ut Montis strûctura ob varios ibi excitatos cuniculos, necnon alia e statu suo naturali ad metallorum maturationem idoneo non parum sit deturbata, tunc haud amplius ibi generatur Metallum; quamvis halitus præcipue salini, vitriolici, sulphurei, ac alii in illâ cavitate non defint ac ibi efflorescant. Siquidem id totum non sufficit, cum non amplius existente aptâ Montis strûcturâ, veluti apto utero deficiente, ipsa quoque generatio, seu Metallorum quorumvis maturitas impediatur. *Vide Tom. 3. Part. 2. Membr. 2. Fig. 4. de Vitriolo.*

Profectò Mineralogiae huic nostræ nonnulla veluti spolia quædam abstulimus (quoad extrinsecas faltem ipsorum patentes formas; nam qualia deinde se se ostentent igne vexata, tunc indicabitur, cum juxta consuetam nobis methodum eadem exploraverimus) abstulimus, inquam, spolia, cum alii innumeri (ne id omnino dissimuletur) omnisque ferè generis Lapes Mineralibus gravidi fuisse recensendi, ut uberioris divitis Naturæ in hoc nostro districtu opes palam fierent. Verumtamen quanto hæc clarius Pictorum Pennicillo repræsentantur, tantò difficilius incisis tantum æneis figuris exprimi valent, quibus utpote deest incredibilis illa colorum varietas, quâ ipsi Lapes ludunt. Quapropter ne volumen nostrum inutilibus adeo redundaret Figuris, eos datâ operâ omisimus, &c ad nostrum Bononiense Museum curiosis ibi spestantos remisimus.

Postremo tandem loco ex phænomenis, que in partium Anatomia Montes, & Venas Metallicas componentium se se nobis obtulere, illud non nihil amplius comprehendere datum est, quâm arduum scilicet existat producendis juxta naturæ imitationem metallis Alchimistarum conatus, ac fudores, maximos licet, non in vanum impendere. Propterea dolendum sanè non modò de sumptibus inutiliter ab ipsis impenfis, sed & amplius de jaçuri tam male consumpti temporis. Quamvis etenim rem hanc mortalibus planè impossibilem perfractè non asseram, quod & plerique alii magni nominis Viri consentiunt; cum ferio definire non licet quantum sit illud, quod humanæ solertiae, continuò naturam ipsam sagaciter indaganti, circa ejusdem naturæ opera, ipsiusque imitationem in dies detur detegere, vel etiam ex fortuito quarundam rerum occursu adinvenire, nihilominus attentis non tam physicis rationibus, quâm communibus pariter operationum regulis videtur res illa propemodum impossibilis.

Quandoquidem expendamus, quæso, quænam alia ipsius naturæ producta, minus etiam illustria, homines arte, ac laboribus suis adhucdum suscitare verè de novo valuerint. Quod si claro rationum lumine artem hanc a Peritoribus feliciter exerceri posse evinceretur, tunc suaderem utique ut huc plurimi tenderent, studiumque conferrent suum.

Ast neque, ut verum fatear, illud Chymicos juvat, nempe habitas ex Fodinis Observations indicare, nec tam magno ad rem istam opus esse apparatu, nec tot expensis,

penſis, cūm Terræ omnis generis, ac Lapiſes e quibus ſublimantur halitus ſpiri-
tum Metallicum componere apti, non videantur reſ magni adeo momenti, nec
pluriſ etiam conſet Matrix illa, cui datum eſt, ſpongiaſ instar imbibere hunc Me-
talicum ſpirituſ & intra ſe coercere; inſuper etiam blandus ille calor totam fetu-
ram miſcens, ac temperans procul dubio inhæreat artificio cuidam, ſeu modo
adaptandi certum caloris gradum. Neque, inquam fatis, haec juvant dum hiſ etiam
gratuīto confeſſis adhuc maxima ſuperfit ineluctabilis diſcultas inveniendi ſciliſet
veram methodum maturandi extra illa corpora, ac peculiarem ipſorum ſtrucluram
(ubi aliā Natura tantum opus molitur) ipſa Semina, ac Metallorum principia
pro novâ ipſorum generatione (quia nunc de ſimplici tantum eorumdem jam pro-
duclorū ſeparatione non loquimur) que methodus ex peculiari, atque omnino in
abditō poſitā texturā, & Mechanicā ratione prædictorum Corporum pendet,
neconon ex peculiari certae indolis Terra, humoris, aërisque mixtione, item certo
caloris concurſu, que omnia a noſtrā comprehenſione cūm diſtent quām maximē,
nemini propter ea autor eſſe velim, ut opes, ingenium, ac tempora in hiſ infeli-
citer perdat. Neque adeo moveri patiatur à quibusdam Historicis, ut ajunt, que in
contrarium afferri ſolent, monumentis; quibus facile eſt fucum facere, ac fallaci-
bus, ſeu callidiſ experimentis ludere, ne illud alias fatis tritum, jam memorem,

Atque immensa cœvi ſpirant mendacia folles.

F I N I S.

INDEX

TOMI TERTII.

PARS I.

T itulus.		
Præfatio in Prinam Partem Tomi Tertiī.		
Pag. 1		
De Arenā & Lapidibus in alveo Danubii.	3	
Modiolus ad Luti Arenaeque inherentis proportionem cognoscendam.	5	
Sabula, Giarex, Limosæ Terra, ac Asida.	7	
Tabula 1.		
— 2.		
De Lapidibus in & ad alveum Danubii.	11	
Tabula 3.		
— 4.		
Anatomia Lapidum quasi pretiosorum.	15	
Tabula 5.		
— 6.		
— 7.		
Anatomia Lapidum ignobilium.	17	

TOMI TERTII.

PARS II.

P raefatio in Secundam Partem Tomi Tertiī.	19	
Tabula 8.		
— 9.		
De Mappâ Metallographicâ.	21	
Tabula 10.		
Sectio Mineræ Seminitz.	23	
Tabula 11.		
— 12.		
Sectio Montis Herren-Grind.	25	

TOMI TERTII.

PARS III.

D E organica Montium Structurâ.		
	29	
	■	
De figuris Linearum Metallicarum.		
	55	

TOMI TERTII.

PARS IV.

D E Sale Fossili communi.		
Tom. III.	13.	
— 14.		
De Corporibus Petrificatis.	57	
De Vitriolo.	58	
A 222		

TOMI

INDEX TOMI TERTIL

TOMI TERTII.

PARS V.

D <small>e</small> Gypso & Tartaro.		<i>Tabula</i> 15.	
D <small>e</small> Amiantho.	61	De vegetatione Crystallorum.	89
D <small>e</small> Magnete.	65	De origine & causis Gemmarum.	99
D <small>e</small> Aceite.	73	<i>Tabula</i> 16.	
D <small>e</small> Lapide Saponario.	79	De Granatis Fluminis Aranias.	101
	83		

TOMI TERTII.

PARS VI.

<i>Tabula</i> 17.		<i>Tabula</i> 25.	
— 18.		— 26.	
— 19.		De mineralia Cupri.	111
— 20.		<i>Tabula</i> 27.	
D <small>e</small> Auti mineralis.	105	De Aquâ Ciment.	113
<i>Tabula</i> 21.		<i>Tabula</i> 28.	
— 22.		De Aquâ coloratâ Farb-Waffer.	115
— 23.		<i>Tabula</i> 29.	
D <small>e</small> Argenti mineralis.	107	— 30.	
<i>Tabula</i> 24.		De Ferri minerali.	117

TOMI TERTII.

PARS VII.

<i>Tabula</i> 31.		<i>Tabula</i> 34.	
— 32.		— 35.	
D <small>e</small> Marchefiarum variis generibus.	121	De Cinnabari.	125
<i>Tabula</i> 31.		De Mercurio & Plumbo.	127
De mineralia Antimonii.	123		

TOMI TERTII.

PARS VIII.

D <small>e</small> feminio ac generatiope Metallorum.		119
---	--	-----

INDEX FIGURARUM

In unâquâque Tabulâ

PARTIS I. TOMI III.

Modusolus Arenarum de Danubio, Tibisco, Mau-
rius, Laita, Rab, magnitudines varias
demonstrans.

Idem Areng de Danubio ad Pestum magnitudinem,
& congeries Arenarum, exhibens.

Tabula 1.

Classis I. Lapidum pretiosorum in Danubio; scilicet,
Cristalli purissimi frustum, & Granati
majores & minores.

Tabula 2.

Classis II. Lapidum quasi pretiosorum; nimurum,
Achates, Jaspides, Porphyri, Paragonii,

diversi generis.

Astroitum varia genera.

Tabula 3.

Anatomia Lapidum quasi pretiosorum, nobilium,
triginta sex iconibus exhibita.

Tabula 4.

Classis IV. Lapidum nobilium, Schleis dictorum.

Tabula 5.

Classis V. Lapidum ignobilium.

Tabula 6.

Anatomia Lapidum ignobilium.

PARTIS II.

Mappa Mineralographica.

Tabula 8.

Appendix ad Mappam Mineralographicam.

Tabula 9.

Mappa Metallographica Fodinae Semnitziensis.

Tabula 10.

Mappa Fodinae Herrengrund.

Tabula 11.

Mappa Fodinarum Schnellnitzensem.

PARTIS III.

Figurae septem Montium organicam exhibentes
structuram.

Auri linea.

Argenti linea quoniam iconibus demonstrata.

Tres figurae Cupri linearum.
Ferri linea quinque figuris data.

Duae icones Antimonii linearum.

PARTIS IV.

Sectio Montis ad territorium Sofalu, ubi detecta
est Salis minera.

Carta topographica Districtus Ocnæ.

Sectio minera Salis Ocnæ.

Tabula 13.

Tabula 14.

Ichnographia Fontis ignei.

Duae figure Corporum petrificatorum.

Fragmenta diversa Vitrioli.

INDEX FIGURARUM TOMI TERTII.

PARTIS V.

Gypti dux icones.

Amianthus sex figuris diversimode exhibitus.
Talci fructum ad pedes Montis Cætui inventum.

Ferræ minera Tiffolziensis.

Icones quinque ad Magnetem spectantes.

Ferræ Lapis altero sui extremo ad naturam Lapidis Lazuli accedens.

Aenitis & Gaudis sex figuræ.

Lapis Saponarius bis representatus.

Tabula 15.

Ottodecim figuræ varia Crystallorum vegetaciones
ad vivum delineantes.

Tabula 16.

Granatorum, Hyacinthorum, Turcoidum, Opalo-
rum, diversa genera.

PARTIS VI.

Tabula 17.

STUFA Auri major.

Tabula 18.

STUFA Auri major altera, & dux minores.

Tabula 19.

Auri mineralæ varietates plurimæ.

Tabula 20.

Par Acinorum uva, quoru[m] alteri in exteriori cisticu-
la granula Auri innata.

Tabula 21. 22. 23.

Argenti mineralæ varietates decem & octo iconibus
dizæ.

Tabula 24. 25. 26.

Cupri mineralæ varietates novemdecim figuris illustræ.

Tabula 27.

Aqua Gwest quatuor iconibus descripta.

Tabula 28.

Alluviones Aque coloratae *Farb-Wasser.*

Tabula 29. 30.

Ferræ mineralæ quindecim icones.

PARTIS VII.

Tabula 31. 32.

Merchesitarum septem figuræ.

Tabula 33.

Antimonii mineralæ undecim varietates.

Tabula 34. 35.

Cinnabaris varietates decem figuræ exhibet.

PARTIS VIII.

Quartio Icons ad Metallorum generationem.

PARTIS IX.

F I N I S.

PARTIS X.

A R T I C U L O

CLASSIS
LAPIDUM PRETIOSORUM DANUBIALIUM.

Ton. 3. Lib. 1.

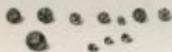
Crystalli Purissimi
Frustum.

*In Danubio repertum, cum erodentibus undis sursum
leuorem, et pelluciditatem acquirat.*

Granatus Danubialis
Maior;

inter ceteros magni regularibus donatis.

Granati Danubiales
Minores;
Angulis Naturalibus.

CLASSIS II.
Lapidum quasi Pretiosorum, in Danubio repertorum.

ACHATES ALBI sive LEVCACHATES.

ACHATES RUBRI

ACHATES NIGER.

IASPIS VIRIDIS

IASPIS VIRIDE-ALBUS

PORPHYRVS
CINEREO-RUBER.

POR-A-TRO-ALBV

PORPHYRVS
ATRO-FLAVVS

PARAG. NIGER.
albo variegatus

PAR. NIG.
albore notatus

PAR. NIGER.
albo mixtus

PARAG. NIGER.

ANATOMIA.

Lapidum quasi pretiosorum, Nobilium, per medium Sectione Trituratione,
Lotione facta, quod Structura, et Substantia coloris interior respectu Superficiei appareat, ope Mi-
croscopij.

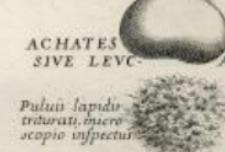
LAPIDES CLASSIS QUASI PRETIOSOR.

ACHATES
SIVE LEVC-ALBUS
ACHATES.

Color pulueris lapidis triturati, est albus.

Puluis lapidis triturati, microscopio inspectus.

Dimidiatus lapis in sua magnitudine naturali.

Color pulueris lapidis triturati, est obscurae cinerei.

Dimidiatus lapis in sua magnitudine naturali.

PARAGONIVS.

Dimidiatus lapis microscopio inspectus.

Vitrum cum aqua colore at-
bo tincta; postquam octes
inde puluis est lotus de-
qua he tantillum deficiebat.

Color pulueris lapidis triturati sub-flave est cencerei.

LAPIDES CLASSIS NOBILIVM.

Puluis lapidis triturati mi-
croscopio visus.

Vitrum cum aqua coloris
subflave, facia inde octes
puluar. lotone: deficiebat.

Dimidiatus lapis in sua
magnitudine naturali.

Dimid. lapis
microscopio visus.

Color pul. lapidis trit. est
carneari.

Puluis lapidis trit. microscopio visus.

Vitrum cum aqua coloris
ludocarnei, facia inde octes
puluar. lotone: deficiebat.

Dimid. lapis in sua
magnit. naturali.

Dimidiatus lapis
microscopio visus.

Color pul. lapidis trit.
obscure rufescens.

Puluis lapidis trit.
microscop. visus.

Color pulueris lapidis
trit. viride/lent.

Vitrum cum aqua va-
ridiorante, facia inde
octes puluar. lotone de quo
deficiebat.

Vitrum cum aqua va-
ridiorante, facia inde
octes puluar. lotone qui-

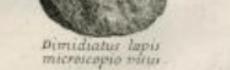
Dimidiatus lapis
microscop. visus.

Dimidiatus lapis in sua
naturali magnitud.

Vitrum cum aqua va-
ridiorante, facia inde
octes puluar. lotone de quo
deficiebat.

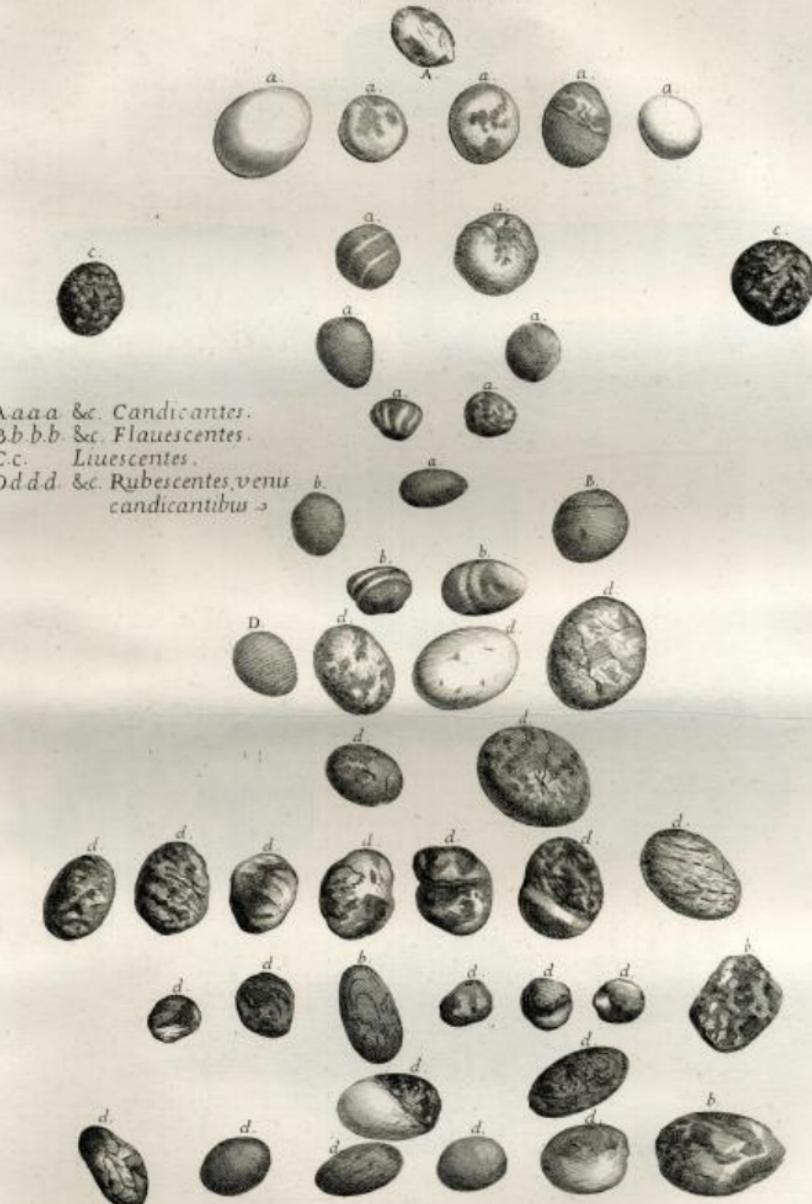
Dimid. lapis in qua-
natur. magnitudine.

Dimidiatus lapis
microscopio visus.

CLASSIS IV.

Lapidum Nobilium Schleim dictorum, Marmore duriorum,
in Danubio.

V. CLASSIS.
Lapidum ignobilium.

I.

Lapis arenosus terreus.

II.

Lapis arenosus.

III.

Lapis arenosus.

IV.

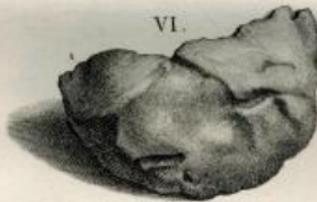
Lapis arenosus.

V.

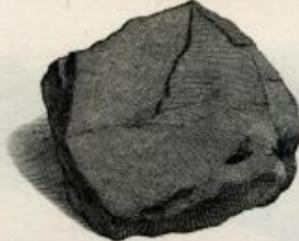
Lapis arenosus.

VI.

Arenosus

VII.

Arenosus

Lm. III. 22. 5.

Anatomia
LAPIDVM IGNOBILIVM simplici Resectionum, et Microscopy ope facta.

I.

Lapis medio sectus, arenosus, terreus.

Idem lapis, per microscopium visus.

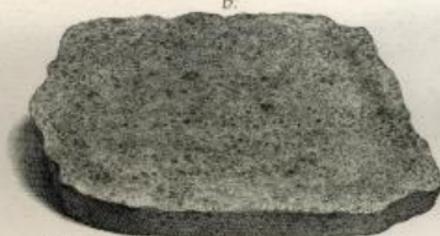
II.

Lapis medio sectus, arenosus.

b.

Idem, per microscopium apparet.

III.

Lapis medio sectus, arenosus.

c.

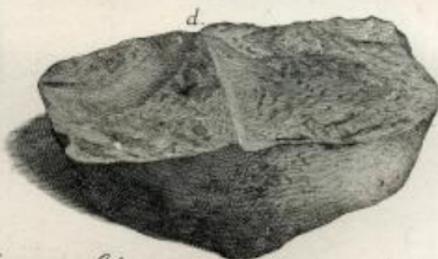
Idem lapis, microscopio inspectus.

IV.

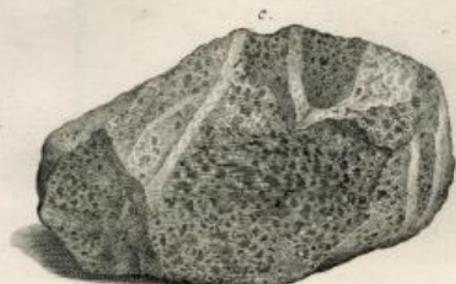

Lapis medio sectus, arenosus.

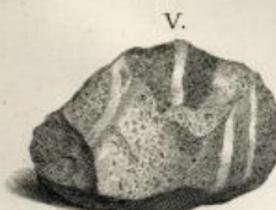
d.

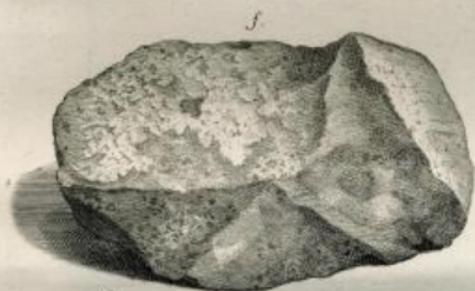
Idem, per microscopium visus.

Idem, microscopio inspectus.

Lapis medio sectus arenosus.

Idem, per microscopium visus.

Lapis medio sectus.

Idem, per microscopium apparet.

Lapis medio sectus arenosus.

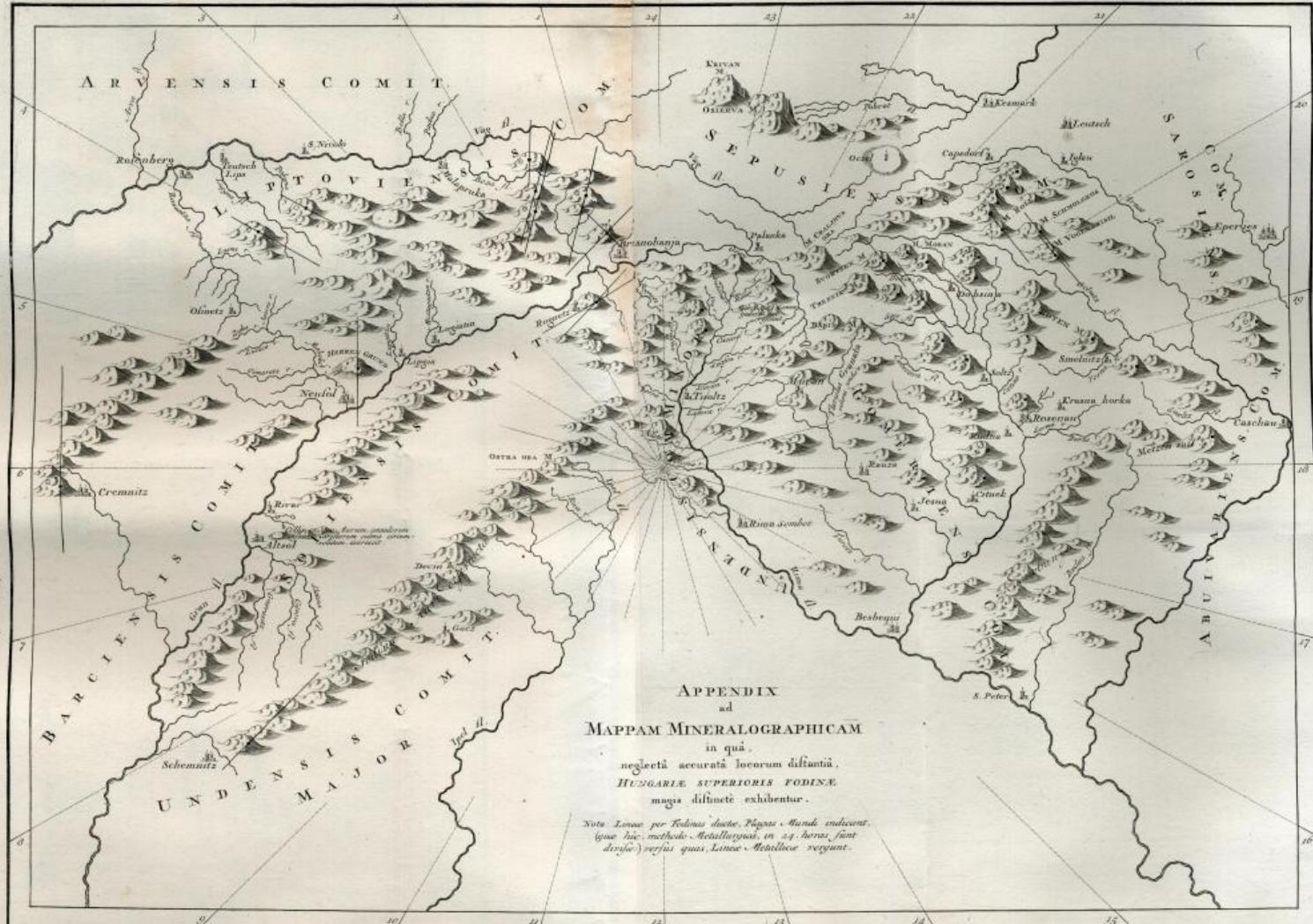
MAPP A
MINERALOGRAPHICA

FODINAS
in Hungaria. Partibus,
adherentibus &c. omnes
que DANEBIUM continuo aut continuo
circumstant, & quibus in vident
substantia. Minerals
difficiunt.
suis distinctis characteribus.
qyendens.

Scala Miller Com.
 Nota. Au pertinet. Mappa Speciale, in qua. Hungaria
 Superioris Edoma, ut majori proportione,
 et modo durius ac distinctius,
 representatur.

CHARACTERUM EXPLICATIO.	
1. <i>Aurea fiducia</i>	Y. <i>Mercurea fiducia</i> .
2. <i>Argentea</i>	Z. <i>Plumbi</i> .
3. <i>Cupri</i>	A. <i>Cinnabaris</i> .
4. <i>Tauri</i>	B. <i>Magnesia</i> .
5. <i>Saturni</i>	C. <i>Antimonii</i> .
6. <i>Naturi</i>	D. <i>Amanthi</i> .
7. <i>Granati</i>	E. <i>Opalus</i> .

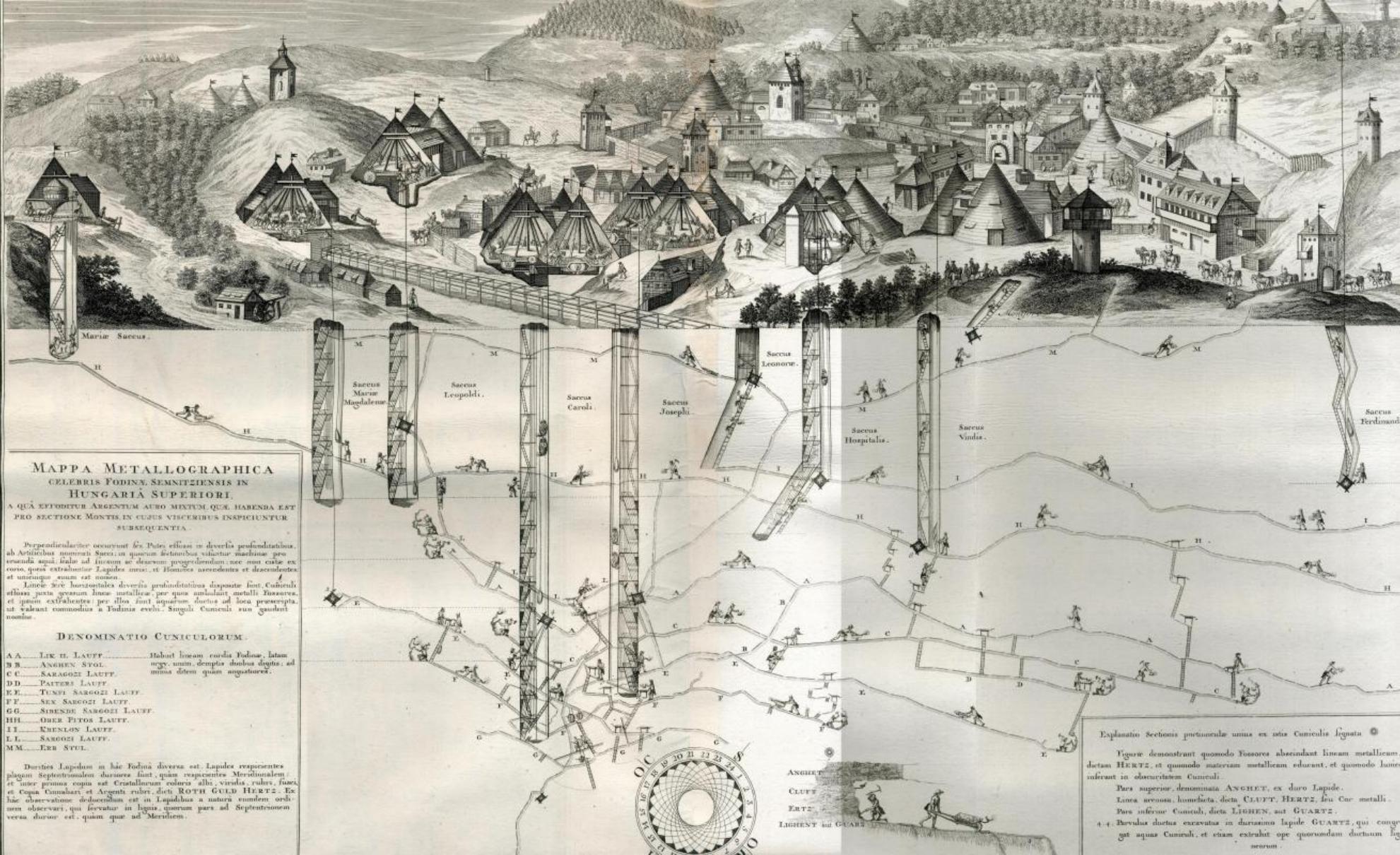

APPENDIX ad.

*in qua
neglecta accurata locorum distantia.
HUNGARIE SUPERIORIS FODINE
magis distincte exhibentur.*

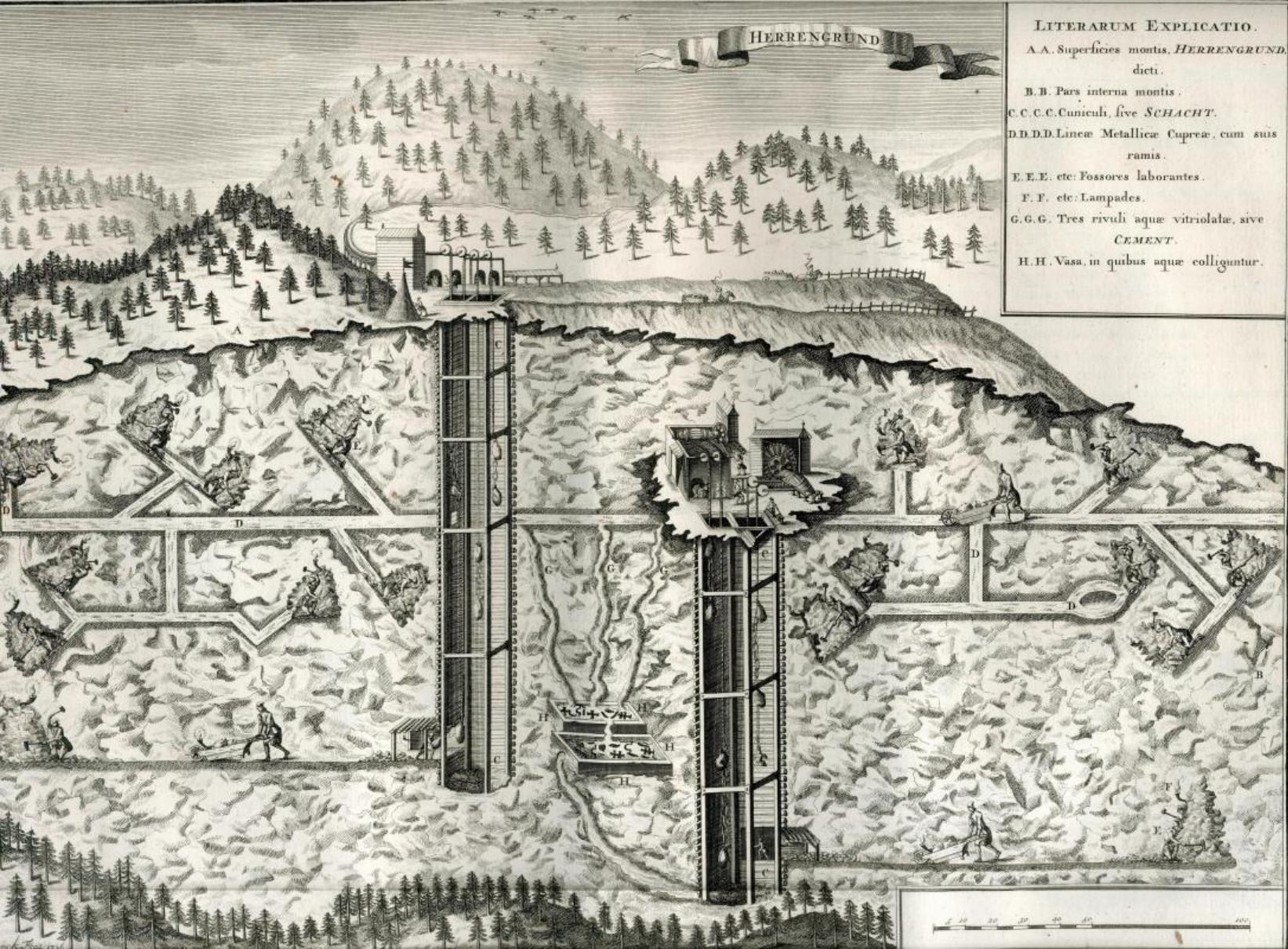
Note. Lineas per Pedinas ducte, Plaga Mundi inducent,
(que hic methodo Metallurgica, in 24. hora, sunt
deriso) versus quas, Lineas Metallicae regunt.

HERRENGRUND

LITERARUM EXPLICATIO.

- A.A. Superficies montis, HERRENGRUND.
dicti.
B.B. Pars interna montis.
C.C.C.C. Cuniculi, five SCHACHT.
D.D.D.D. Lineæ Metallicæ Cupræ, cum suis
ramis.
E.E.E. etc: Fossores laborantes.
F.F. etc: Lampades.
G.G.G. Tres rivuli aquæ vitriolatae, sive
CEMENT.
H.H. Vasa, in quibus aqua colliguntur.

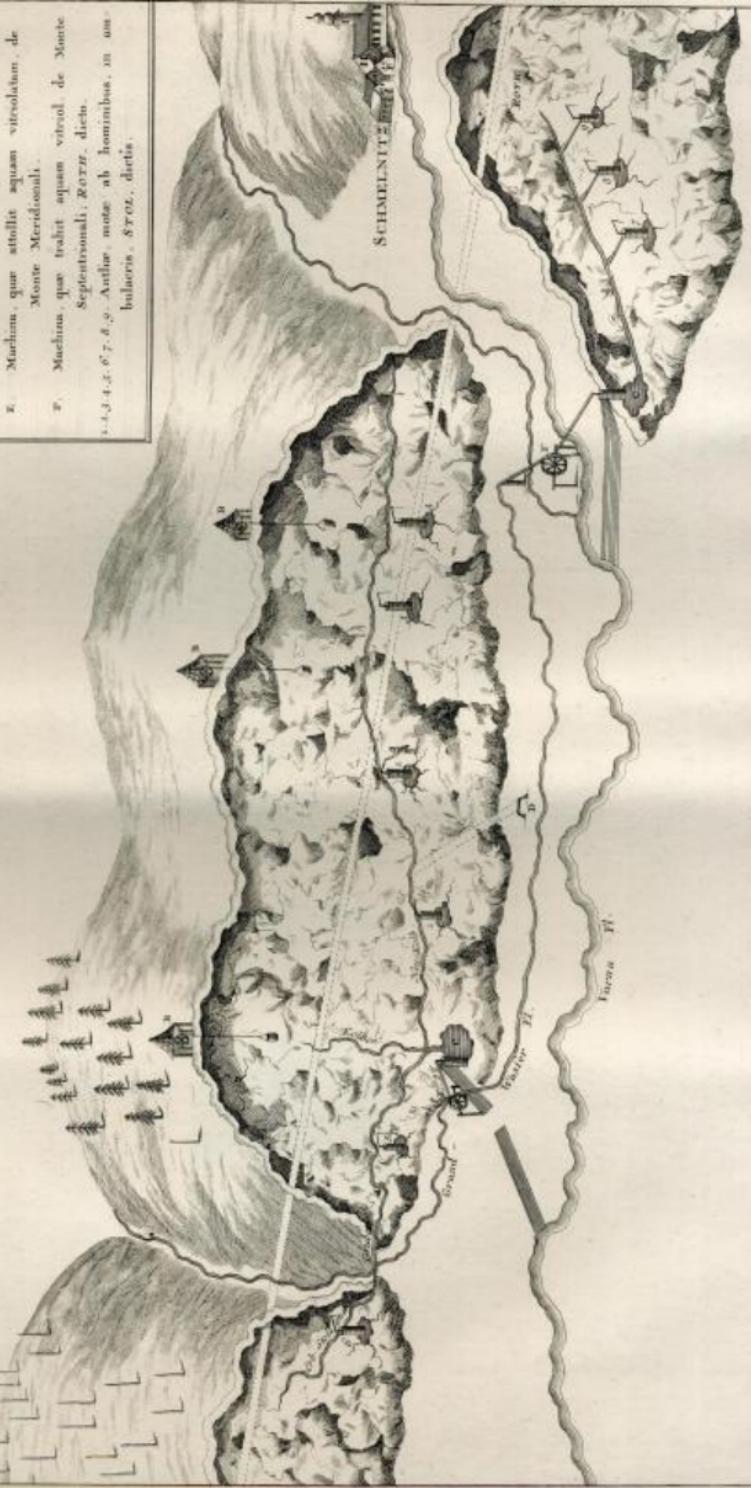

0 10 20 30 40 50

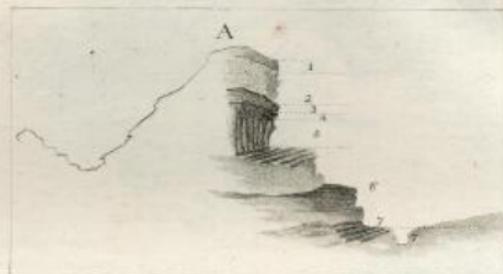
FODINÆ SCHMELNITZENSES.
/

EXPLICATIO
LITERARUM. ET NUMERORUM.

- A. A. Vira Cupri Principalis.
- B. B. 3. Cane, in qua Murelio, dum extrahatur
Cantella, regnatur.
- C. Lacte, in qua aquæ colliguntur.
- D. Acholacri, i.e. S. Petri, podium.
- E. Machim, quæ astilla aquam vitulatum, de
Monte Meridionali.
- F. Machim quæ trahit aquam vixit de Monte
Meridionali, Rorze dicti.
- G. 4. 5. 6. 7. 8. Antlia, motæ ab hominibus, in um-
bilicis. S. Petri, dictis.

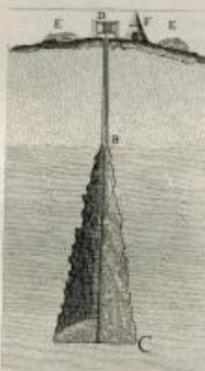
Sectio naturalis per declivitatem Montis prope Territorium
Sofaki, ubi aliquæ effusione detecta fuit hac descripta
Salis minera.

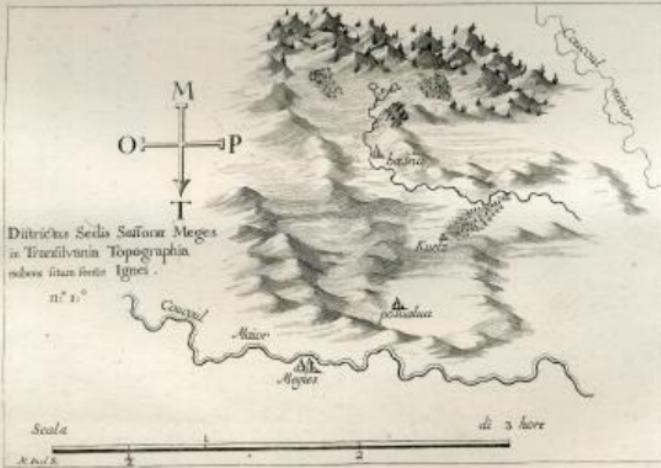
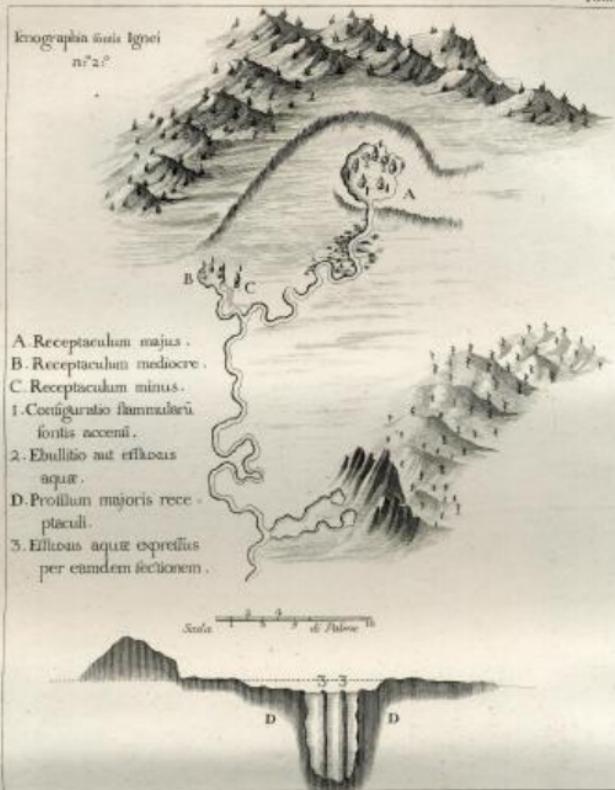
Carta Topographica districtus Ocnæ —

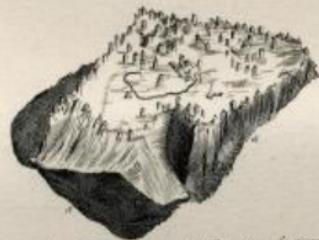

Sectio Minera Salis Ocnæ .

Ichnographia Suis Ignei
n.º 2.

*Fraction Silicis Quartz. alterum. ut habeamus ramifications
Argenti. adum Pariflora. figurae ut. E. per ramifications.
Microscopio inservit. apparet. justa gloriosa ut. V.*

*ut penitus videatur textura. Argenti illius
Fibris. Microscopie considerat. justa ponere
sequitur rebimur. haec bonas figurae gerunt
q[ui] non multifaria. vix ac reticulata. in silice
Quartz. dicuntur Spiculæ. Metallicæ. in illis
caustata. ab aliis deta capillata Pariflora. Noduli.
figura superior nuda ostendit. illius pars enim.
a. a. per microscopium vido ut.*

*Abruptionem Silicis Quartz frustum ex. vidente ac
asparagi specie fuisse offereas sed præterea ob
transversas & concurvatas quibus sancta Argentaria
fibulas l. l. hoc de se plurimi habent.*

*Fraction Silicis Quartz. qui in his. superficie. prospic
pedata acumina. et precipit. in D. hibernia Filamentum.
pendens. puri. Argenti qualiter strungit partem. Silica alkeret.*

*Fornia Silicis Quartz alio. cum ramifications Argenti
Pariflora angustior. vix tenui. Majori. in A. incurva
Terete nodi. non ingredi tamquam aspectus.*

GRANATI.

Primum Genus.

Secundum Genus.

HYACINTHI.

Cum Arena in qua fuerunt
inventi.

a. Hyacinthi accumulati.
b. Area, Hyacinthi colorum emulsa;
et ex qua ipsi Hyacinthi.
c.c.c. Colliguntur.

TURCOIDES.

Primum Genus.

a. Quarz superficie Turcoide
b. incrustata

Secundum Genus.

Tertium Genus.

a. a. Quarz cum crista Turcoide
lapidis b. incrustata.

Quartum Genus.

a. a. Quarz superficie Turcoide
b. tectus

Quintum Genus.

b. Superficies Turcoide lapidis
filii Quarz, a. intacta.

OPALI

Genus Primum.

a. a. Opali matrix fusa nolla
Quarz, b. b. inherentes

Genus Secundum.

a. Opalis matrix
fusa cohærente.

Genus Tertium.

Ipsorum Opali corpus
de matrix sua exceptum.

Stuffa Auri major.

a.a.a. Crista Tartarea, cui lamellæ Auri purissimi. b.b.b. adhaerent.

Stuffæ Auri major. Altera.

a.a.a. *Auri Lamelle*
b.b.b. *Auri minera*

AURI

Stuffæ due Minores.

a.a.a. *Auri Lamelle*
b.b.b. *Auri minera*

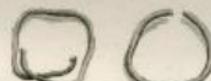
*Fussum Silicis Guare in quo fragmentum
Auri nativi puncta seu minucissima granula
diffunduntur. notata h[ab]it. A.A.A.*

*Auri diffusa. Minora id quod puncta.
sive. Cauda. Auri. ubertate in separa-
tione conspicue. indecum nomen h[ab]it. A.*

*Auri. Minera dives alia. pura. Nacula
Aurea induta. nomen h[ab]it. A.*

*Annuli Auri. Reffum tempore in Monte Iovi-
pini prope Vokere-Scham collecti. in natura
fusca. Magnitudine. Cordas duorum & Alii
& semi pedali fere. Magnitudine. in fusco Diametro.*

*Fragmentum Guare. natura ductilissime:
cum Fragmento Auri Purgium notata h[ab]it. A.*

*Rugosa. Areal. sive. fragmentum. Silica Guare h[ab]it
B. que magnitudine numerorum ipsius Guare & Reffum h[ab]it.*

*Auri minera dives alia. cui aurum
meanderum formae. hic illa sparsum
expedit. aut. quo notantur litteris A.A.*

*Fragmentum Silicis Guare
Aureo abundans. notata h[ab]it. A.*

*Fragmentum Silicis Guare de quo Trefolli Auri
sunt exempli. prout foramina glandularia
nomen h[ab]it. A.A.A.*

AVRI ARENA.

*Auri Minera in Globulos.
concreta.*

Auri Particule Lamellatae.

*Figura lumen triplices. I. denotat globulos
aurios. in natura magnitudine. II. grana-
lum cum Lamellis. sordens globulus componentes.
prout indumenti. Microscopio observari
possunt. III. duo globulus sibi invicem ad-
haerentes. in superiori superficie porosatus.
sive cum Lamellis organi. arena pinguis.*

Taracinarum Vae, querunt altori in ipsius exteriori cuticula granula auri innata.

Tom III Tab 22

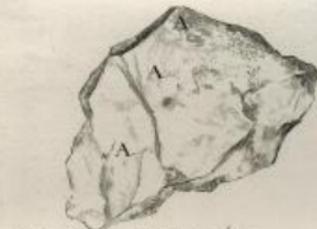
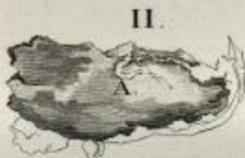
Explicatio.

A. Duo acini, sicuti prout modo scuto apparet granula ovi possidentur. **B.**, **C.** Acini p. Microscopio vidi quatuor altori patebant, in extera grana cuticula unius coniutor granula auri percussioni que adde nigris extant, sunt 1, 2, 3, 4, 5, 6, nam et maxima ab his minima varianca secundum lineam dispergimus effigiesque hoc illuc dicuntur. **D.** Terti acini ad smothia sua in qua radican-
tissima coloris aliquid coniugatur deo, p. 8, 9.

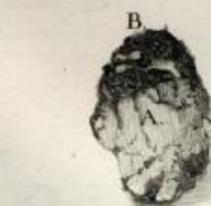

Frustrum Minera Argenti; A. Capilli
in modum, super Quarz, conspicus.
Quar est ipsa substantia Argenti
purissimi, & quod vocant Gedigen.

Frustrum Minera argentea, Ais
Gdden Ztz dictum, lineamentis,
five punctulis quibusdam rubri
coloris, A, denfe refertur. Quar
maculae nitorem habent feintil-
lantem, & in hoc differunt a
Cinnabari seu Mimo.

Frustrum Minera Argenti; superquod,
corone in modum, substantia Argenti,
itideum purissimi, eminet: quaque Minera
sui bonitatem, primo aspectu, itatim prodi-

Ha tres Figura exhibent Argenti
Mineras, in quibus e silice Quarz,
A, tanquam bafi exsunt contorti
ramuli purissimi Argenti; B.

Frustrum Minera Argenti, herbula in
morem, super Quarz, pubescens, cum
Argenti floribus interperis 1.2.3.

Flores Argenti, C. Crystallo adhaerens; qui, ut volunt
quidam femina sunt Argenti. In altera figurâ, e re-
gione positâ & notatâ litterâ C, eti flos quidam
Argenti, Microscopio inspectus, demonstrat
balm: qui super Crystallo habet B, ipsum
Crystallum demonstrat.

Fragmentum Minera Argenti
& Marchester, mixtum cum
Cinnabari; sicut monstrarat
color minatus, A.A.

Species alia colore puniceo-nigi-
-cante, A, qua in ventriculis silicis
Quarz, & in Argenti lineis nastrar.

Frustrum Quarz, floribus Argenti,
dictis in fratum; qui a quibusdam
femina hujus Metalli creduntur, ac-
ceu Tartarus, sub aspectum veniunt.

DEMONSTRATIO

TOM. III. TAB. XXI.

Multiplicis generis Cordium (ut vocant) Argenti, quæ brevi temporis
spatio in Fodinâ Schemnitensi se se nobis obtulerunt.

I.

I. Hac species, cuius non inelegans forma, nec infrugifera, a Magistris
Fodinarum reputata, sperantibus multum Argenti in ea detineri.
mihdominus non nisi quatior vel quinque uncias dedit pro 100. pondo.

II.

II. A speculo dicta species alia in profundissimis Fodinâ Vindofonensis latitans,
quæ neglecta fuit; cum non plus divitiarum in se haberet, quam uncias
quatior, vel quinque, licet auro valde referita verumtamen sumptus excedeant.

III.

III. Lusatum hoc nominant Metallurgi, quod quasi ipsarum ac extensa macula
Montem pervadit; & dives est 80.unciarum pro 100. libris.

IV.

IV. Cor molle, seu friabile, quod, digitis apprehensum, abit in pulverem:
& dives est 100. uncias pro 100.

V.

V. Mixtum; quoniam multum coloris flavi in se habet, ultra communem
Argenti. Ditefecit vero 45. & 48. uncias pro 100.

VI.

VI. Grana parvula a cortice speciei illius, qua speculum refert abstracta;
qua dives est 70. 80. unciarum pro 100.

Cupri Cordis, sive Puri Frustum in quo A. A. A. Particulae sunt lutes. B. B. B. Vitriolice, luteo colore viride - esculeno tinctae. C. C. C. Ferri Minerale Particulae; quas frustum illud in se comprehendit. Pense Rudnobanyam: ubi Cuprum massivum in tantâ copia invenitur. Unde ad 50. libras inventa fuit massa quedam meane Januario, A. 1702.

Massa Cupri Nativi de Rudna in variaz. hic illie protuberantias conformata, in quâ A. A. areola crasta Vitrioli cerulei B. B. B. contexta sunt C. C. C. vero contentam ibi Ferri Mineram testantur, unde huc ipsa naturalia Societas Cuprum inter ac ferrum, nobis quedammodo ostendit, cur Ferro Cuprum precipitat, cum naturali quadam legi hic simul adhaerescere viderimus.

Cupri Nativi Frustum A. A. A. ex Rudnobanya, cui ab utroque extremitate inferne ac superne Ferri lapis B. B. B. rubiginei coloris annexatur, in quo animadversione dignum, quod fluida primitiva Cupri mineralis substantia digestio quodam illius interna telluris propria, & cavernis, ac poris ejusdem terrae percolata, guttularum grandiorum specie C. C. C. C. C. ad propinquos Ferri lapides, motu ab ambiente aere, vel alunde accepto facile perdiscatur, atque illis tamquam magneti suo affigatur, simili plani ratione, quâ in Aquis CEMENT observationes habuimus quas vide suo loco.

Frustum lapidum, SPAT. dicti. A. A. A. Ferri Mineru. coloris subflav. B. B. B. ad angulos utrinque inherentia: quique basis est Cupri nativi; utpote super quo naturalites, in Fodinibus, crescere, ac inveneri solet.

Trustum Cupri nativi, (nisi forean multo plus de Marchalit, ibi adsit: quod fragil admodum ea substantia deprehendatur) colore flavo rubicante, violaceo, A. A. A. latissime pictum: et in mucrones, B. B. B. B. vegetans. Quae Coloratio, videtur esse a foco interno Fodinarum. In hac tamen est admittendus qui et in cuspide Mineru attollat, et variantes istos colores inde splendescere faciat.

Cupri massivi particula, cum Vitriolo crystalлизato, coloris Smaragdi B. B. B. superficie, que spectatur superinducte ex alteri autem parte venis quadam Vitrioli terrellissimis praedito Mineru percreptantibus, coloris floride virescentis.

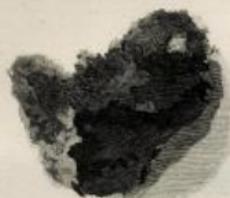
Cupri Massivi, sive, GEDIEGEN. Particula: punctis rubris a. a. in medio nota.

Informes Cupri Massivi Particulae tres: A. B. C. foliolos, purissimum, substantiae.

Cor Cupri, quod monstrat quomodo Crecat Stratum super Stratum: A. A. A. A.

Cupri Massivi, Atro-punicei,
Particula Alia.

Cupri Massivi, live, GEDIEGEN
Particula granulata.

Crustae Cupreæ Rubescens.

Cuprum Viride Massivum;
punctis rubris a. a. a. molatum.

CUPRUM CAPILLARE; PER
IGNEM.

Cuprum, folia vitis squalens;
Tegni Fodinorum Schmelzeenium
adnatum.

a. Frustum Cupri: colore vitrioli. b. Tinctum.
c. Capilli sive Filamenta Cupra Quod Phoeni-
meron aliquantes occurrit, in CALCINATIONE Mi-
nerali Cupri, quando preparatur pro Fusione:
unde probabiliter indicatur Spiritus Metallicus.
contentum in massa Metallicâ per ructificationem
partum, austuli in liberam auras, et in capil-
lamenta quedam, ex purissimo Cupro, efflorescere.

Cordis Cupri Rubri frustum.

Cupri Atro-Rubescens
frustum.

Scaturigines Aque *CEMENT*, que transit per venas Cupri; quod varis
lepe fit Colubris: sicut demonstrat blandi - Coerulea Particula, A. B.
vas, sive receptaculum, ubi Aqua *CIMENT* colligitur: et in quo ponunt
Ferrum, quod Cupri Particulas ex Aquâ debet arropere.

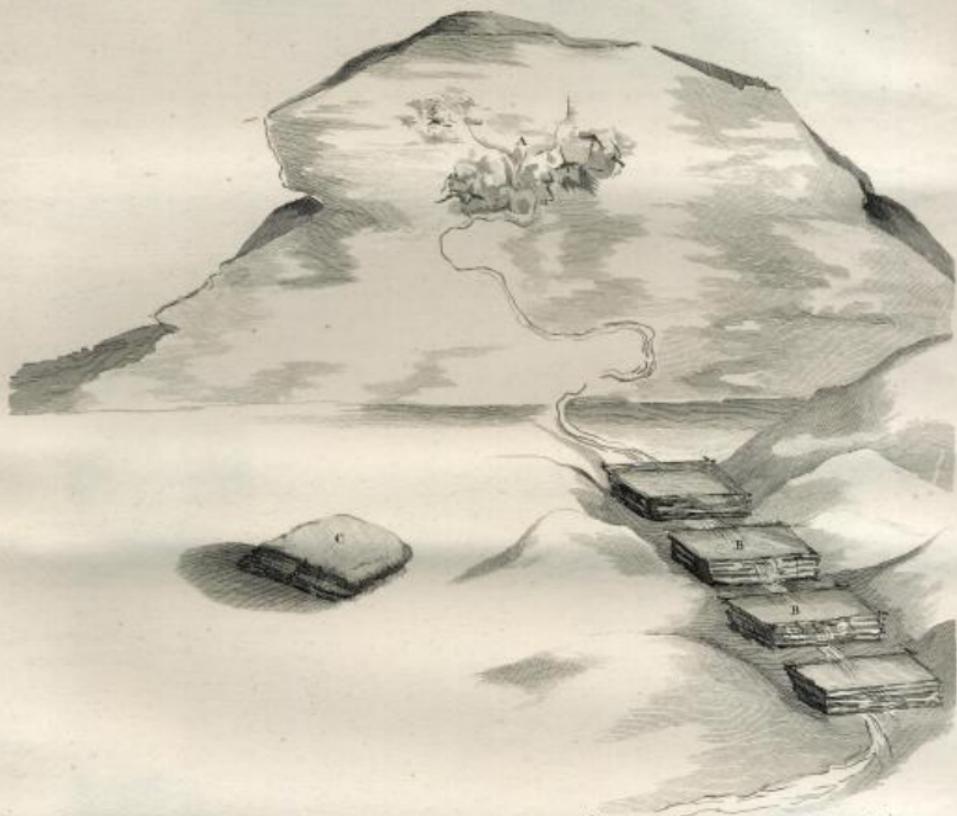
Aqua, *CIMENT* dicta? in quâ Ferrum
indundatur, quo Cupri illæ in Aquâ
Particules segregantur. Vitro excepta,
Aqua dilute - viridi hoc appetet colore.

Ferrum, quod per dies aliquot
infusum in Aquâ *CIMENT*, monstrat
quomodo ab Aquâ, liberè Ferre
a. a. induantur Cupri particulis, b. b.

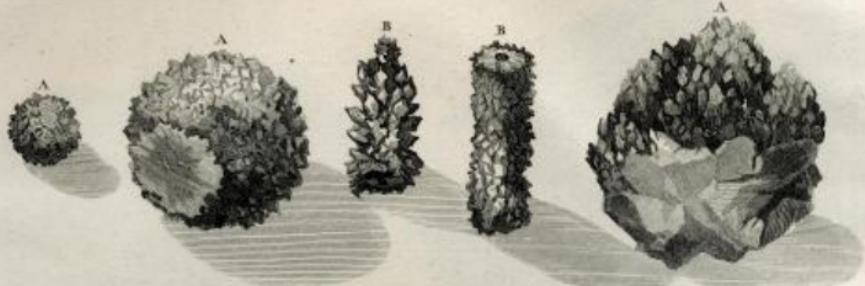

Accumulatio Cupri, in granula,
a. a. a. etc. precipitata, super
Terrenū Equi Soleā, positā
in Aquâ *CIMENT*.

A. Alluviones Aquae, que per pluvias et Colliquationes Nivium, se insinuat, intra fissuras Montis; lavando lapides, qui habent aliquam tincturam Coloris viridis, hujusmodi lapides, vicini esse solent, Cordi nigro Minerse Cupri, quod participat de Argento.

B. Vasa, in quibz Aqua deposit, vel precipitat terreas illas Particulas Coloris viridis, que ad formam Stratis supra Stratum d. d. d. crecent: sicut apparet in Figura C.

Figureis, ita ludit, ac crescit Ferrum, in Podinis prope Flumen GRAN; supra NEU-DAL; ac praecipue lineis illi magni, sive, *GROSS-GANG*, dicti, mirabilis specie, ad formam Globi; aucti est lit: A. A. A. ac Cylindri quoque; aucti est lit: B. B. que Formae pluribus Acuminibus asperse sunt, omnino uti Crystallus; ac multo-
cres, ubi Globuli, in se continent Marcheiam. Cylindrica vero illa conformatio, Foramine per medium transe-
unte, est excavata, ac totum Cylindrum pervadit.

Ferrum Massivi Frustum, quod, per omnia,
ligni quercini speciem, lineis ac fibris
aust. resimilatur, optimae qualitatis; coloris
atro-flavi.

Ferrum Massivi Frustum aliud, fibris exterioribus
lignum quercinum resimilans: optimae qualitatis;
ponderosissimum; coloris flavi.

Ferrum Massivi, sive, *GEDIEGEN*, informe
Frustum aliud; ponderans; coloris dilute-flavi.

Ferrum Massivi, sive, *GEDIEGEN*, informe
Frustum aliud; ponderans; coloris astro-
furvi, maculis albis. A. A. notatum.

Lapis Sanguineus, quo ex parte, quia mescolat rubet, quemadmodum Santius, hancque ipsi tincturam dat Tiphia venetus X ruber, cum splendente Ferro mixta, quique quando exterior videntur esse Lapis ruber, at enim est multo durior illa; propter ipsorum de natura illius potius esse fulvo.

Flores Ferri Cinnabari infecti fructum suum crescit in cavitatibus Lapidis, qui est A.A.A. cavitas sude confusus illa tractu nigro maculoso, qui trachus est Ferrum ipsum, sed naturae fragilis, ut vitrum, et Cinnabari admixtum, secundum extremitates suorum punctorum seu grandorum, immixtum Cinnabaris fructum hanc exiguum spectatur in situ B.B.B.

Fragmentum hoc sub Ferri classe collacavi, quia propè Ferri minerala inventa; quamvis pro tali reputare non ausim, donec ulterior de ipso habeam experimenta. Ponderosissimum est, et ad formam Stratii super Stratum crescit; sed, quod mirandum, exhalat, ac post se SPRUZZUNG relinquit, coloris Talmezi, que in polverem reduci potest, nec aliud videtur, nisi caput quoddam mortuum juxta observationes diuarum heliodoniarum spatio habita nostrae Hypsistoniae tempore; quid juvast Hypsistone, semper Mineralia valde zenosos spiritus in se contineat, qui, liberiores facti facile exhalant per ambientem serenam dispergunt.

Radix Cinnabaris, Ferri fructum; si quaden pars Cinnabaris, parvuli in concavitate A. potest compiri, fructumque Lapidis referentis Gypsum, est B.B.

Fructum Minerale Ferri, Plumbi
turgens, ibi, ubi est lit:A.

Fructum Minerale Ferri a. a. Plumbi b. b. in se aliquid habens

EXPLICATIO VARIORUM GENERUM MARCHESITARUM CUPRI ET ARGENTI.

Marchesita Cupri, que in vetustis Fodinis Iugis Metalli invenitur ibique existens
inter QUARZ, sive Silicem eruit.

Marchesita in Rivulis altissimi iugi Montis Carpatici inventa.

Marchesita Coricata, quoniam eis Cortex Tartari super Silice QUARZ, eruit; diciturque eas
sedimentum aquarum, in profundis Fodinarum Schemmizensium, et naturam Plumbi quodam-
modo participat.

VARIA. SPECIES ALIE. MARCHESITARUM.

Marchesita, ex Granis Singularibus; Et ad naturam sui Mineralis primo gradu tendens: cum Ferro Superinducto.

Marchesita, purior ex Granis magna quidem unitis; Et ad naturam sui Metalli propius tendens: cum Ferri Armaturâ Superinducta.

Marchesita, ejus quidem generis, qualis due priores sunt, præterquam quod Ferro satis sit referata.

Marchesita, ea in Monte, abundans, qui nobis annotabatur, in Mappâ; Et quo, oen Speculum quoddam, resplendet.

Antimonium Stellatum.

I. Genus.

Antimonium Naturum Stellatum. B. c. t. con cavo interiore, coloris lateris A.

II. Genus.

Antimonium Naturum Stellatum. Tartaro quodam altero late. fuscopurpureo, non pigmento A. in fuso coloris clarior tenetur.

III. Genus.

Antimonium Naturum Stellatum, altero pigmento A. lateri obscurior hancutum.

IV. Genus.

Antimonium Naturum Stellatum, cum Tartaro, coloris lateri obscurior minor.

Antimonium Tabulatum.

I. Genus.

Antimonium Naturum Tabulatum. A.A. Color, rosso. Dilectione superficie: argenteo, amethystino, bidentatum.

V. Genus.

Antimonium Naturum Tabulatum. Tenuis et Centra A. fuscis, evanescens, levigata; superne, Arcuata, rufa, rufissima, rufissima. II.

II. Genus.

Antimonium Naturum Tabulatum. A.A. Sunt pigmenta B.B. in superficie, et ad angulos superiores, deinceps, granularia.

Nebula Specie Antimonii, interdictione Lapidis B. Cratii.

Mel Iuli.

Fragmentum. Antimonii Lapidarii. Naturam interdictione Silicem Graue B. et Clavig. seu Terram C.

Antimonium Fusum per ignem.

Antimonium. Fusum. Sulfureum. Antimonii Naturi, stellati, naturam per Ignem excoxi servata. A. Centrum siccum, gl. de quo, sursum radii B.B. crescunt.

Ferri lapidis Frustum grandius, quod fractum per medium. Minis, sive native Cinnabari puncta, seu granula hic illic disseminata exhibet notata littera A. A. A. color non tam vividus ut in reliquis sui generis speciebus.

Frustum lapis Cinnabarinus, in quo tabulatum, lineae Cinnabarine. A. A. conspicuntur. Color, intentiores quadem gradus est; atamen non adeo splendet, neucte in reliquis.

Ferri Mineris Frustum: in quo, coniunctim Cinnabarinus, ac Plumbum; illa quidem, vivida simi Coloris, notata lit. A. A. Istud vero, notatum lit. B. pulchre conspicuntur.

Frustum Lapis, durissis, media rai. Spretandum in quo, inter Cinnabarinus, A. A. latissime vegetantem consponit.

Lapis Silicens. Invenitur; medio secundu: quo, rares Coloris quasi rumpu quidam Cinnabarinus, A. A. virens, undulatus, cum Candore marmoris, B. B. in terjecto, de quo Lape, in minime partis distincta, Cinnabarinus, evanescit.

Ferri Lapis, color sulphurei, ahemens: quem, hinc inde, Tabulatum, sive, in Formam Strat., sive Stratum, zone asperit, vividissimum Cinnabarinus, notata lit. A. A. A. ex Todiis pezzi SOLET, tunc tempore modum perfici et neglecta.

Quod hic spectat. Ferri lapis fragmentum, ex fodina pines doles, reverata ab illo tempore
ad manus nubes venit; qui Cancer Graevus Dr. Bar. Tercud, aliorum studio ibi perquisitus iugis.
est autem illi figura: A.A.A. Lapis Sapporius: qui tabulatione, figura, ac interiore Zonam
ambit interiore, qua et Cannabaris natura. B.B.B. et ferri lapis frustula. C.C.C.
hic illuc participet. Mercurio raro, quam maximè est refutus.

Frustum Cannabaris fore. Mitis natura, coloris non ita vivedi nigre in
foco quicquam. A.A.A. que perfecte sunt munita, et granulis. Mercurii
minutissimis. B.B.B. copiosissime refusa. ex Transilvania.

Frustum Cannabaris, compactum, ponderans: quod permultum Mercuria in
se detinet. Color in A.A. est atro-lividus, in B.B. ad perfectum atrovire tendens.